

העולם הזה

העולם הכספים

הזה השחורים

חשף: של הליכוד

המערכה נגד מנשה רז

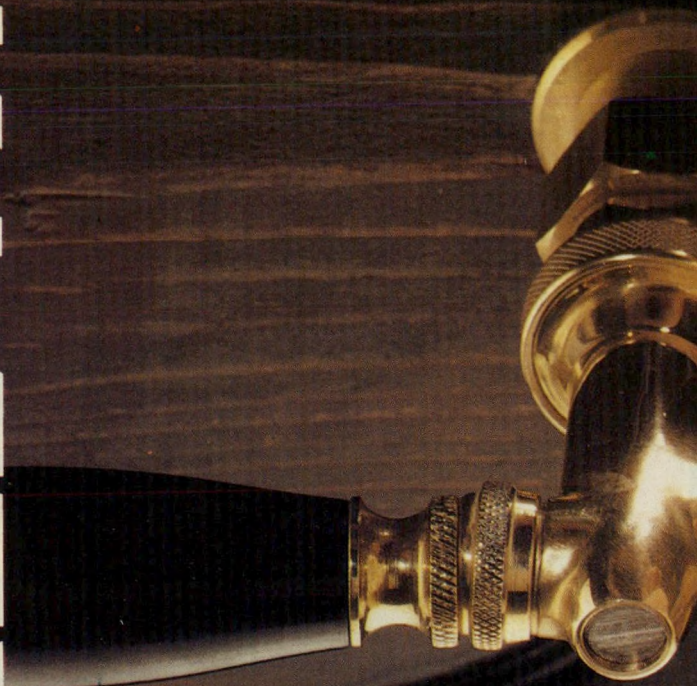
כדיו
ותככים
בטלויזיה

ניחם מערכות חרמית

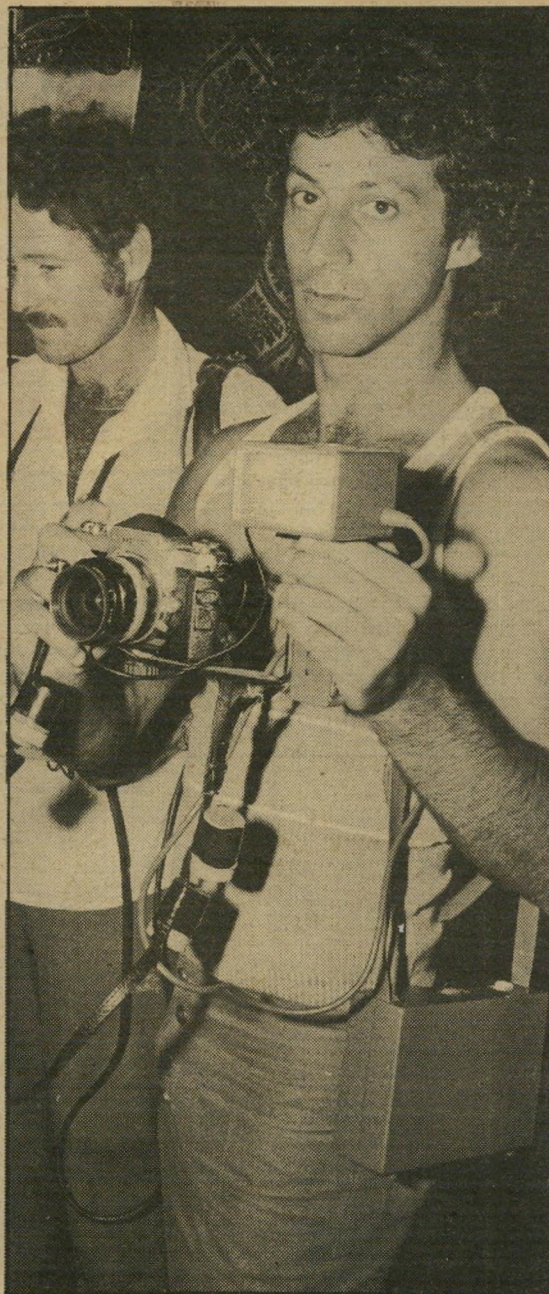

בירה מקובצת למסדה

יהורם גאון: בעוד כמה ימים מתחילים לרוץ עם קזבלן. האם ההכנסות יעברו למתי כספי?
(עמוד 45)

כספי: מה אתה מסבך אותי. אני לא מאמין שיהורם ואני נוכל להחקשרו!
כספי דורש מגאון 250.000 דולר.
(עמוד 45)

מתנדנד

דוד לוי יודע לבחור בחברים שלו. איך פתאום הוא הפך לנץ קיצוני? (עמוד 12)

נלחם

למשה ברש לא אכפת מכלום. את רבינוביץ הוא רוצה לראות בתוך הקבר.
(עמוד 52)

רוחות

צבי יא, בעקבות מכסחי השדים. חושך כמה רוחות שעשו היסטוריה.
(עמוד 24)

מתים

אורי אבנרי עורך חשבון היסטורי עם רמוע.
(עמוד 20)

בתוך הגליין

- 32 דף חדש — יומן אינטיפאדה
- 35 הורסקופ — אריות
- 37 תמרורים — הזווית השלישית
- 39 אורח — י'י
- 40 תשבצות — 250 ש"ח? 500 ש"ח?
- 43 שני ערוצים — טפחה עצמית
- 44 ריבקה זוהר — להגיע אל האמת?
- 45 מוסיקה — מילחמות זמרים
- דיעה אחרת — אורי דן: הגליונות הפלסטינים
- רענן לוריא: מדבר • מאיר ליפשיץ: עבר והווה
- דפנה ברק: מאחורי הקלעים • דני נוה: דיאלוג
- הדמים • עקיבא נוף: אני זאב • מרדכי הורוביץ:
- רוזנטל והמינור • אילנה אדם: הכעס יועץ רע • ענת
- נמני: משמאל לעמאל • דניאלה אשכנזי: איזון חוזר
- צביקה ליפוביץ: הגל הירוק • החברים של אופירה: חדרל
- עיתונות בע"מ — נ'וק מח
- משה ברש — הנקניק האחרון
- ספורט — שיר אשיר במיקלחת

- 4 קורא יקר — אמיר אברמסון
- 4 מיכתבים — לחיפארת מתנה ישראל
- 5 בנימין תמוז — פסח דחי לכוננו
- 6 תשקיף — פשע חמור — מסיבת עיתונאים
- 6 חקירה — התרומות השחורות של הליכוד
- 10 במדינה — רנע האמת
- 10 מנשה רז — זיונים זה הכל
- 12 דוד לוי — סיפור בויזנו
- 14 צמדחמד — מקסים לוי, אלי לנדאו
- 17 הנדון — לא מצחק
- 18 אנשים — נענועים למאכלי אמה
- 20 יומן אישי — חזרה לקפה גרונסקי
- מה הם אימורים — ויקטור שטימוב, מרי האס,
- מאשה לובלסקי: מיר רן, ישראל (פוצץ) וייסלר,
- הלל קורנפלד
- 22 תסריט — על רוחות ושדים
- 24 קולנוע — למעריצים שרופים
- 26 זה וגם זה — איך סידרתי את הים
- 27 לילות ישראל — עונות וינאיות בניבעתים
- 28 רחל המרחלת — האמונות מניעות
- 30

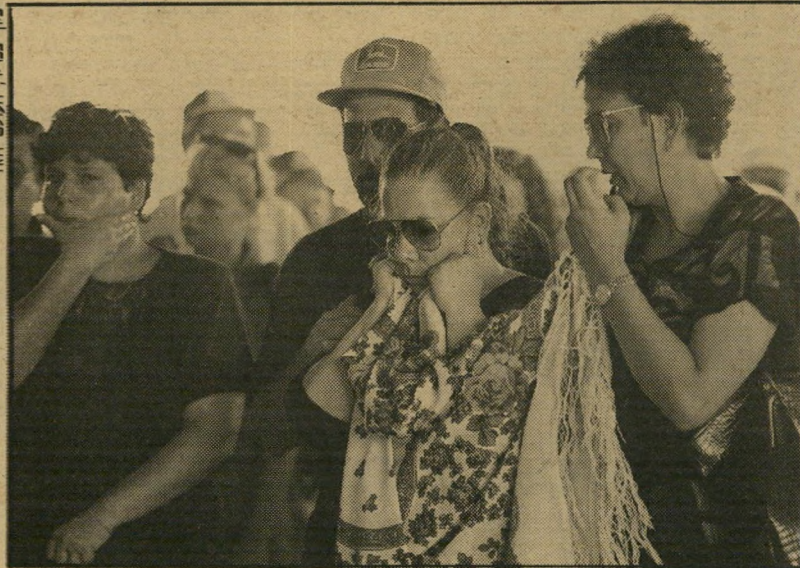
בנימין תמוז התנגד לדת היהודית. זה לא עוזר לו

טכס דתי לכונעני

זה היה מעמד מרהים. על שולחן האבן של בית הקברות בחולון היתה מונחת גופתו של בנימין תמוז, עסופה בטלית קרועה. מעליו רכן רב ואמר דיבריתפילה. שני בניו של תמוז, און ויוני, קראו במקלה קדיש. מולם עמדה הצעירה אוסנת הר, ידידתו של תמוז בשנים האחרונות, וסתמה את אחניה, לכל תשמע את התפילה. במחווה אינסטינקטיבית זו הביעה את רעתם של רבים מבאייהלווייה. כי בנימין תמוז, מראשוני הכנענים (ראה עמודים 18-19). היה אויב מושבע של הדת היהודית, ולחם בה במשך כל ימי חייו. בין השאר כתב את הספר פונדקו של ירמיהו, סיפור עתירני מבהיל, המתאר את הארץ אחרי שהטלטה בה דיקטטורה דתית-קנאית, נוסחחומייני. אף שהטכס הדתי קוצר ככל האפשר, לפי בקשת המישפחה, הרי עצם קיום טכס דתי בהלוויית תמוז מטיל אור על המצב בארץ. בעיני תמוז זה היה נראה בווראי כהשפלה. גופתו העטופה-בטלית טולטלה לאורך השביל אל הקבר, על אלונקה, בלי ארון (מינהג ברברי, אמר אחר הסופרים, שבאו להלווייה), וכך דורדרה לקבר. הבנים אמרו ביחד קדיש בפעם השנייה ליד הקבר. הרב אמר בחיפזון את התפילות המינימליות הדרושות. מרבית הנוכחים — אך לא כלם — חבשו כיפות וכובעים.

און ויוני תמוז

און ויוני תמוז

און ויוני תמוז אומרים קדיש גופה בטלית קרועה

בדרך הנצחה היה נושא השיחה העיקרי: איך אפשר למנוע טכס דתי לאדם המואס בדת? חוץ מהחלטת הגופה לאירופה, כרי שתישרף שם (אל על מוכנה להטים) — מה נותר? הלווייה בקיבוץ ליבולי כלשהו או שמא אין מנוס מכניעה, והדת היהודית מנצחת גם את שולליה הקיצוניים ביותר בדגש שהם עוצמים את עיניהם לנצח.

■ א.א. ■

אוסנת הר סתמת את אוזניה הרוב לבשו כיפות וכובעים

מה לו לקורא זיידמן כי ילין על סקריה? שווא של העולם הזה. שניבא ניצחון מוחץ לשמיר במרכז הליכוד, נבואה שהופרכה תוך פחות מ-24 שעות מפירסומה. הלא באותו גליון של העולם הזה התנבא, כמיסגרת אחרת, זו של ביקורת הטלוויזיה, אריאלה רבדל, גברת עם ראש על הכת פיים, בוז הלשון: "לא אטעה אם אומר כבר עכשיו, שמתנה שמיר-ארנס ניצח, ובגדול" או אם לרבדל מותר, גם לסקר מותר!

נעמי מישקין, רמת-גן

אחד המצחיקים, הדובר. באנגלית לא-בריי "סית". ובכלל, איך האנגלית של כתבת העולם הזה? בצלאל שביט, תל-אביב

THANK YOU, FINE! ●

עץ או יית

על מיפעל-השמיים שבבעלותו של תעשיין ("אנשים", העולם הזה 7.6.89).

אם אכן יחב ל, כי יצחק מיטלמן, כדברי מזרח אנשים ואחרים, הוא בעל מיפעל-השמי של עץ הזית. אני אוכל או את העץ, או, לפחות, את הזית.

עד להדעה חדשה עץ הזית הוא בבעלותה של תחתית סר. ומיפעל-השמיים בבעלותו של סר מיטלמן הוא יצהר. שמעון בן, תל-אביב

אין נביאה בעיתונה

עוד על סקר-שווא ("ערוץ 1", העולם הזה 5.7.89)

מגיע קרדיט על מקורו של עיטור ("הפעם הראשונה", העולם הזה 7.6.89).

שמחנו לראות שהעולם הזה בחר לעטר את הכתבה "הפעם הראשונה" בצילום מתוך הספר זה לא סוד, שיצא לאור בהוצאה שלנו. מתברר הספר היא דפנה שריר והצילום הוא פרי מיכחולה של אלישבע געש. הצטרפנו שלא ניתן קרדיט לצילום ואנו מבקשים שהעולם הזה יציין זאת.

ר. סירקיס, מוציא לאור, רמת-גן

קטלנית ירה ש. שופרא בצעיר אחד שפיסס את עבודת-הגמר שלו, בחוג לספרות עברית, בחבורת אפרון.

אמנם בזכות ההתחכמויות, הדמזים חל-שון-הנופל-על-לשון שבהם גרושה הביקורת הזאת, קשה שלא ליהנות מכל מילה שלה, אבל המרושעות המסתתרת מאחורי כל מילה יכולה לעשות את אותו הצעיר, שש. שופרא מגדירו, במיטב לשונו הלטענית, כ-בראד-פיקס מציטין, לברמינגהם גמור.

ממש ברביקו. דויד רוזניק, חיפה

איצטלה אנגלית

על ידיעת השפה האנגלית (נקח קטלוג, בחר במשרתת, העולם הזה 5.7.89).

אחר שסיימתי לקרוא את הכתבה על סוכ-גיות-התיווך המספקות משרות פיליפיניות (ופולניות) לא הבנתי בדיוק תחת איזו איצטלה הופיעה כתבת העולם הזה כמיסוד-התיווך.

האם היא הופיעה בהן כמנסה לחשוף פר-שה לא סימפאטית או שהיא הופיעה בהן כ-ציגת מכון להוראת השפה האנגלית. אודות קשה לי להבין את ההערה שלה על אחת המתווכות, "המדברת באנגלית עילגת" ועל

הבור של יוסף

על טיבו של יישוב בגליל ("רחל המרחלת", העולם הזה 5.7.89).

שמתי לב שלהעולם הזה סיסמה חדשה: "מאיפה אתה יודע? קראתי העולם הזה" או אני קראתי בשבוע שעבר העולם הזה ואינני יודע. יותר נכון, לא ידעתי.

לא ידעתי איפה זה הקיבוץ הזה עמיעה, שבאחת מבנותיו התאהב זמר צעיר אחר. נאלצתי לחפש בלכסיקון הגיאוגרפי (כל הארץ) ושם מצאתי הכל אודות עמיעה: ישוב בגליל העליון, בקירבת ראשפינה, שאגב, לפי המסורת הערבית, מצוי בשטחו הבור שאליה השליכו אחיו של יוסף את אחיהם ("חיה רעה אכלתהו: טרופ טורף יוסף"). מן הראוי שהעולם הזה יספק לקוראיו את מיקומם של יישובים בארץ, כאשר הם מסוג היישובים שאינם בריוק בתודעתו של הקורא העירוני המצוי. עדנה גזיאל, תל-אביב

בר-בקי

על טיבה של ביקורת ("למצטיינים בלבד", "דף חדש", העולם הזה 5.7.89).

רחמנות, רבותי, רחמנות! איזו ביקורת

תשקיף

אורית זרובבל

כך מתה מלה מלבסקי

יערי

עורכת דין רחל יוניצקי, סניגורה של חווה יערי, היה אצל הר"ר אורי ורנר ספיץ, הפאטולוג הנודע מדרטרויט, וקיבל ממנו גירסה חדשה על מותה של מלה מלבסקי. הפאטולוג, ישראלי במקור, העלה את האפשרות הבאה: אחרי שקפצה או נפלה מהמכונית של יערי וגרונות, שכבה הקורבן על בסנה על שביל הכרכר מחסרת-הזרה. מכונית, שכבה מכיוון ראשה של המנוחה, גרדה אותה תחתיה וניסתה כמה פעמים להיפטר מהכרך המזרז שנתקע למטה. כך נוצר שביל הדם המזוגג. כאשר השתחררה ספיטוף המנוחה, השתלכו רגליה פנימה, וכך נותרה הגופה במצב המזרז שבו נמצאה.

אם תתקבל גירסה זו, ניתן יהיה להפחית את העבירה, שבה הורשעו השתיים, מרצח להפקרת נפגע אחר-תאונה.

רייכמן מתעניינים ב"המיזרחי"

מישפחת רייכמן, בעליהתחן היהודיים מקנדה, שוקלת לקנות את "בנק המיזרחי".

בשבוע שעבר ביקר בארץ פול רייכמן, אחד האחים. רק מעטים יודעים שבין יתר הנושאים שעלו בעת ביקורו היתה האפשרות לרכישת בנק המיזרחי על-ידי האחים רייכמן. אין זה הרומאן הראשון של מישפחת רייכמן עם הנקעות הישראליות. בעבר הם עשו ניסיון לרכוש את בנק מנחם. אולם ינאל הורוביץ, שרהאוצר דאז, העדיף למכור את מנחם לבנק המיזרחי.

פשע חמור: מסיבת עיתונאים

היחידה לחקירת פשעים חמורים במישפחת ישראל הזמינה את אורי אבנרי לחקירה, בקשר עם נסיעתו לתוניס בסברואר 1988. אבנרי השתתף בתוניס במסיבת-עיתונאים בינלאומית עם יאסר ערפאת, במיסגרת החוק המתיר זאת במפורש. המישפחה פועלת לפי הוראת היועץ המישפטי, בעיקבות "תלונה" שהגיש איש הימין הקרי צרני.

תעודות-יחסין ליהודים כשרים

סיפרייהתחין ותעודות-יחסין יחליפו את תעודות-היהודי. בעיקבות פסיקתו של בית-המשפט העליון ביום השני בשאלת "מיהו יהודי" מתכוננת קבוצה של בחוריישיבות, הזוכים בגיבוי כלכלי של יהלומנים דתיים עתיריהו, ליוזם פנייה לציבור הדתי כדי שזה יקח חלק בהרשמה לסיפרייהתחין. ההרשמה בסיפרייהתחין ותעודות-יחסין שיונפקו בעיקבות ההרשמה יכטלו — לפי כוונת היוזמים — את השימוש בתעודה מזהה אחרת לצורכי הוכחת היהדות. כוונת היוזמים היא לעודד שימוש בסיפרייהתחין בקהילות היהודיות בעולם כולו, ולא רק בארץ. כתוצאה מכך, לא תהיה, לדעתם, כל משמעות לכתוב בסעיף הלאום בתעודות היהודי, והתעודה שתונפק על-ידי סיפרייהתחין תהיה ההוכחה הקבילה היחידה. עד כה לא נתנו הרשויות הדתיות המוסמכות גיבוי לרעיון.

סונסטטה לרשת "הילטון"?

מתרבים הסימונים המצביעים על כוונת המצררים לוותר על ניהול מלון "סונסטטה" בטאבה. גורמים מצריים הודו כי אינם מרוצים מניהול המלון ומתפוסתו הנמוכה. אם אכן יוותרו המצררים על ניהול המלון, תקבל על עצמה רשת הילטון את הניהול.

חרדים מאחריים מפרסמים

גורמים חרדיים פתחו בשבועות האחרונים במסע, שמטרתו למנוע פירסום ב"התחן", ספנהאודי של גליה אלבין בישראל. הם מאיימים כי יחרמו כל מי שיפרסם ב"התחן", ואיומים מופנה לכל הגורמים במשק, ובכללם בנקים וגופים גדולים אחרים.

אלבין

אדם פרטי לא אוהב לתרום. בייחוד

הליכוד גייס, בניגוד לחוק, שני מיליון ש"ח מתאגידים, למימון הבחירות לכנסת ולרשויות המקומיות • בורסת היהלומים חרמה לליכוד 250 אלף ש"ח • הפידסומאי דויד אדמון נחקר על חלקו בסיוע לתורמים להונות את שילטונות-המס • העור אריאל שרון התריס סוכנות ל"בוא רכב, שקיבלה בחמורה חשבונית פיקטיבית על פידסום

אייל ארליך

גיוזברי הליכוד: השר אהוד אולמרט ואישיהעסקים מנחם עצמון. עכשיו מתמקדת החקירה בניסיון ללמוד האם היתה לשניים ידיעה על שהתרחש מתחת לאספס, והאם היו בבירים נוספים במערכת, שידעו על כך.

מכיוון שמבקר-המדינה מוסמך לבדוק את מערכת הנהלת-החשבונות של המפלגות, היה ברור לאנשי הליכוד כי יש צורך להעביר את כספי התרומות הבלתי-חוקיות שלא דרך הנהלת-החשבונות הרישמית. כך נוצרו לפחות שני מנגנונים בלתי-חוקיים, שנועדו להזרים כספים למערכת, מבלי שמבקר-המדינה ורשויות-החוק ידעו על כך. "ישראל כלוק" פוליטי, תוצרת הליכוד.

חקירה המאומצת שעורכים מישיבת רתי-ישראל, מסי-הכנסה, מע"מ ומבקר-המדינה בנוגע לתרומות לליכוד, מגלה תמונה מדהימה: במהלך מערכות-הבחירות האחרונות לכנסת ולרשויות המקומיות, פעל הליכוד כגדול כדי לגייס תרומות מתאגידים, בניגוד לחוק: בסך הכל, החל באוגוסט 1988, גייס הליכוד בניגוד לחוק לפחות שני מיליון שקלים באופן בלתי-חוקי מתאגידים כתרוי מות לבחירות.

כינתיים ברור הקשר שבין חשבי-הליכוד, מרכזי יהל, לבין חלק גדול מהעבירות. השאלה הגדולה, שבה עוסקים גם חוקרי המישפחה, היא: מי עוד בצמרת הליכוד ידע על המיכצע?

הממונים הישירים על יהל היו שני

התורמות

מדוע כדאי להפר את החוק

החוק, האוסר על מיפלות לקבל תרומות מתאגידים (חברות ושותפויות רשומות) בא לצמצם את השפעתם של גופים, שיש להם אינטרסים כלכליים או עסקיים, על המיפלות, ולמנוע את התלות שוודאי היתה נוצרת בין המוטבים למיטיבים.

החוק מתייחס בנפרד לבחירות לכנסת ולבחירות המוניציפליות. "חוק מיפלות" מ-1973 מתייחס לבחירות לכנסת, ומטיל הגבלות שונות על המיפלות. בין השאר הוא מחייב ניהול של מערכת-חשבונות מסודרת. סעיף 8: "לא תקבל סיעה, במישיין או בעקיפין, כל תרומה מתאגיד, בין בארץ ובין בחוץ-לארץ."

החוק מסמיק את מבקר-המדינה לפקח על הכנסותיהן והוצאותיהן של המיפלות. בשלושת החודשים הקודמים לבחירות. סעיף 9 א. קובע כי, "המוסר ביועץ הצהרה כוזבת לפי סעיף 9 - דינו מאסר שנה."

גם בבחירות המוניציפליות נאסר על הסיעות ברשויות המקומיות לקבל תרומות מתאגידים.

הפיתוי, העומד לפני המיפלות לעבור על החוק ולקבל תרומות מתאגידים, גדול. בתאגידים יש בדרך-כלל הרבה יותר כסף מאשר לאדם פרטי. שנית, לתאגידים יש בדרך-כלל אינטרס כלכלי מובהק לתרום: מיפלות-שילטון או לחילופין, ראש הרשות המקומית, יכולים לקדם אינטרסים כלכליים של תאגידים, ולכן ברור שלמיפלה יש אפשרות לגמול בעתיד על התרומה.

פיתוי נוסף, כבד-מישקל, למתן התרומה, נוצר בשעה שהמתרימים מבטיחים לתורם כי כנגד התרומה שלו הוא יקבל חשבונית-מס (כוזבת) מגורם כלכלי שאינו קשור עם המיפלה. עם קבלת החשבונית, התאגיד התורם יכול, אם רצונו בכך, לרשום אותה בספריו כהוצאה עסקית רגילה, ולקזז בגינה את המע"מ. "תרגיל החשבונית" מקל מאוד על התאגידים לתרום כסף, ועל המיפלה לקבל תרומות.

היתרון בשיטה זו מתבאר כשמשווים את עלות התרומה לאדם פרטי מול עלות התרומה לתאגיד: כשאדם פרטי רוצה לתרום, לדוגמה, 10 אלפים דולר מכיסו, זה עולה לו, בעצם כ-20 אלף דולר, משום שהוא שילם על הכסף הזה מס בהתאם להכנסתו. לעומת זאת, כשתאגיד תורם 10 אלפים דולר תמורת חשבונית, הוא יכול לקזז את המע"מ (1500 דולר), ומתוך היתרה הוא יכול לנכות מהמס שלו כ-4000 דולר (שוב, תלוי בהכנסותיו). לתאגיד, אם כן, עולה התרומה כ-5000 דולר, רבע מעלות התרומה הפרטית - והשאר הוא על-חשבון המדינה.

שיטת רמת-גן

בשיטה זו נאספו תרומות לא חוקיות בסך 500 אלף ש"ח למימון מערכות הבחירות המקומיות של הליכוד

מובהק בעיר). אלה מעבירות את הצ'קים ישירות למישרד הפירסום המשרת את המועמד. בתמורה מקבלים התורמים חשבונית על "ייעוץ פירסומי".

שלב אחד בלבד: במקום שהליכוד ישלם תמורת השרותים שהוא מקבל (בעיקר פירסום), אנשיו של המועמד המקומי מתרימים חברות שונות (בדרך כלל בעלות אינטרס עיסקי

לכאורה עולה כי האנשים, שעמדו מאחורי בניית המנגנונים הללו והפעלתם, עברו עבירות פליליות חמורות. כך, למשל, ניתן להצביע על חשד לעבירה של קשירת קשר להשגת מטרה אסורה, שהעונש עליה הוא מאסר שנתיים. וכשנשאלים על העבירה, רואים גם את כל מי שידע על המעשה, ושאיפשר לאחרים לעבור את העבירה, ואת כל מי ששירת או יעץ לעבור את העבירה. נוסף על כך עולה לכאורה כי כל מי שידע בצמרת הליכוד על ביצוע העבירות, ולא פעל כדי להפסיק את ביצוען, סייע בכך לתורמים לבצע סידרה של עבירות על חוקי מס-הכנסה ומע"מ.

כך, על פי החשד, עברו שתי השיטות של ה"ישראל-בלוף" הליכודי:

שיטת המכבסה

עיקרון הפעולה: הקמת חברות פיקטיביות על-ידי גורם בגיבורות התנועה, כאופי שראו כל-יחיד כחברות-פירסום. המטרה האמיתית של החברות — קליטת תרומות עבור הליכוד מתאגידים, ואספקת חשבוניות תמורתם, כביכול תמורת פירסום. בכסף שיגיע מהתורמים אמור היה להתבצע תשלום עבור ספקים שונים של הליכוד.

כך פעלה המכבסה: בשלב מסוים, כחודשיים וחצי לפני הבחירות לכנסת, וכחמישה וחצי חודשים לפני הבחירות המוניציפליות, ייסד חשב הליכוד, מרדכי יהל, שתי חברות תמימות לכאורה: ב"8.8.9 הוא רשם חברה בשם הילת המפרסם בע"מ. שמטרתה המוצהרת היתה פירסום, וב"8.8.18 הוא ייסד

העשירות של הליכוד

חברה בשם ב.מ.י. שחר חקשורת בע"מ. שמטרתה המוצהרת היתה "תחומי תרומות יחסי-ציבור ופירסום" (ראשי התיבות ב.מ.י. באו כקיצור לבניהוזהג ברוריה ומרדכי יהל, והשם שחר בא על שמו של כנס).

על פי חשדן של הרשויות החקירות, החברות הללו היו פיקטיביות, ומטרתן האמיתית היתה שונה לחלוטין. על פי החשד שימשו החברות כחברות-קש לגיוס תרומות לקופת הליכוד מגורמים עסקיים שונים. כנגד תרומות אלה קיבלו התורמים מהחברות חשבוניות-מס פיקטיביות, שאותן רשמו כהוצאות עסקיות בספריהן וקיוו אותן. על פי החשד, דרך החברות הנ"ל קיזז הליכוד חשבוניות-מס עבור הוצאות שוטפות למע"מ, רכתי-הבחירות, שנרשמו כהוצאות בחברות אלה.

בבקשה השניה לפקודת-מעצר פורטו אחדות מפעילויות החברות הללו: "החברות מסרו לתורמים חשבוניות-מס, כאשר בהן ציון סתמי של שירותים כביכול (פירסום סמוי) ו"ייעוץ לפירסום", כך שהתורמים, שהם תאגידים ושותפויות, יכלו לרשום בספריהם הוצאות אלה כהוצאות עסקיות שוטפות. מצד אחר שולמו על-ידי שתי החברות הנ"ל הוצאות לבחירות". ממקורות מישטריים נודע לנו כי עד למועד הבחירות לכנסת, גייסו חברות-הקש של הליכוד כמיליון שקל. בין התורמים הבולטים:

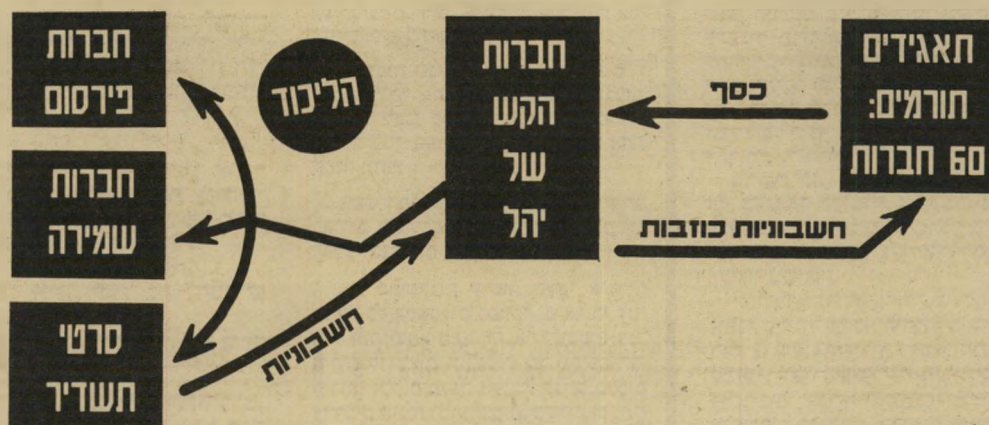
שיטת רמת-גן

● **בורסת היהלומים הישראלית**, שניאיה הוא משה שניצר, תרמה לליכוד 180 אלף ש"ח.

● **חברת "בני משה קרסו"** לייבוא רכב, באמצעות בנימין בר-משה קרסו, תרמה 95 אלף ש"ח.

המכבסה

כך נאספו תרומות בלתי-חוקיות בסך 1.5 מיליון ש"ח למימון הבחירות של הליכוד

שלב ג'

התוצאה הסופית של הכביסה: ה"תרומות מהתאגידים שימשו את הליכוד ונרשמו כהוצאות לצורכי פירסום בספרי-התאגידים.

שלב ב'

חברות-הקש משלמות במקום הליכוד לחברות שונות, המעניקות שירותים לליכוד, ובתמורה מקבלות חשבוניות. כך נוצר מצב שאין להן רווח (כי כל הכסף שנכנס - יצא) והן לא חייבות במס.

שלב א'

מתרימים מטעם הליכוד פונים ל"תאגידים, ומציעים להם לתרום לחברות-הקש של הליכוד, ולקבל בתמורה חשבוניות על פירסום. ה"תאגידים מקזים את המע"מ מה"חשבוניות, ורושמים אותן כהוצאה מוכרת.

לפחות שלושה שרים בכירים עסקו בהתרמה הם עלולים להיקרא בחקירה

(המשך מעמוד 7)

● **חברת יפנאוטו**, יבואנית סוברו, שבעליה הם משה ברנובסקי ודניאל ברקוביץ, תרמה 80 אלף ש"ח.

כן תרמו לליכוד, דרך חברות הקש של יהל, עוד כ-60 חברות שונות. החברות הללו עברו על חוקי מסיהכנסה, בכך שהציגו בספריהם את התרומה לליכוד כחשבונית עבור פירסום, וקיווה ממנה את המע"מ.

בכספי התרומות הללו שילמו החברות הפיקטיביות של יהל חשבוניות של ספקים שעברו על הליכוד:

● **"נסימה"**, החברה הבת של סרטי רול, קיבלה 180 אלף ש"ח.

● **"דחף"**, של אליעזר זורבין קיבלה 180 אלף ש"ח. זורבין נחקר.

● **חברת האבטחה "צוות ביט"** חזן קיבלה 320 אלף ש"ח. (מבחינת שילטונות המס, הספקים שקיבלו תשלום מחברות הקש לא ביצעו עבירה).

לאחר הבחירות הכלליות המשיכו חברות הקש לגייס תרומות מתאי גידים, והצליחו לאסוף לקראת הבחירות המוניציפליות עוד כחצי מיליון שקלים. בכסף זה נעשה שימוש, בתשלומים לאגדולים במיוחד, במהלך מערכת הבחירות.

השר אולמרט לא ידע, לא שמע

עיקרון הפעולה: בבחירות מוניציפליות, עיקר ההוצאות הן בתחום הפירסום. מכיוון שבכל עיר עבד מועמד הליכוד עם משרדי פירסום מסויים, שדרש תמורת העבודה סכומי כסף גדולים, בוצע התרגיל הבא:

שתדלני הליכוד היו פונים לתאגידים, שהם תורמים פוטנציאליים, ומציעים להם להעביר תרומות הישר למשרד הפירסום. לתורמים הוכנס לקבל ממשרד הפירסום חשבונית מס בגין "ייעוץ פרסומי", שתהפוך את התרומה שלהם להוצאה מוכרת. משרד הפירסום הופך בדרך זו ל"מככסה" של התרומה האלחוקית.

ברמתגן, למשל, אספו תומכיו של מועמד הליכוד, צבי בר, בדרך זו כ-200 אלף ש"ח, שהועברו מזה תורמים ישירות למשרד הפירסום "שטרנשוס".

התרומה הגדולה ביותר, כ-75 אלף ש"ח, ניתנה על ידי בורסה הילומים, השוכנת ברמתגן (ראו מיסורת). ושאר הכסף הועבר למשרד הפירסום על ידי תשע חברות נוספות, רובן חברות לקבלנות בניין, בעלות אינטרסים כלכליים במתגן.

רשימת התאגידים שתרמו לצבי בר: ישרס, חברה להשקעות בע"מ; חיים עופר נכסים בע"מ; נוי הערמונים בע"מ; אליעזר ברור בע"מ; עידית, חברה קבלנית לבניין בע"מ; נוי בן צבי בע"מ; ישראל אדלר, עובר דות בנייה והשקעות בע"מ; אליהו קיר בע"מ; קריסטל, חנושיות מכוניות בביטה בע"מ; מספר אחד מאשיו של צבי בר; "שטרנשוס" אמר שהעיתונים לא מוכנים לפרסום. אין כסף, הליכוד לא משלם. מסע הבחירות שלנו היה תקוע. ניגשתי לקבלנים ולחברות, לקחתי צ'קים והעברתי ישירות

לפניות נוספות של העולם הזה לא השיב מר עיני.

החומר נגד חברת המיזרח למכונות הועבר השבוע מהמישטרה לידי פרקליטת מחוז המרכז. העולם הזה גילה כי אחרי בדיקה ראשונית החזירה הפרקליטה את החומר לשם השלמת החקירה למישטרה, וגם העבירה אותו לממונים עליה בפרקליטות המדינה. כרגע נמצא החומר בבדיקה בדרגים הגבוהים ביותר, גם בפרקליטות וגם במישטרה.

פרקליטות המרכז היא שהגישא בזמנו גם את כתבי האישום נגד דקל ונגד עוזר, אבי צור, בפרשה הקודמת של שוחד הבחירות לליכוד. אז נמשכו העיון בחומר ובדיקתו שלוש שנים, עד להגשת כתבי אישום.

הבעייה המישפטית העיקרית בפרשת דקל היתה הקשר בין דבריו של דקל לבין התרומות שהתקבלו בעקבותיהם. כל יתר יסודות השוחד היו קיימים, מאחר שנית המישפט כבר קבע שאדם הנותן שוחד אינו צריך לקבל תמורה מיידית. גם ציפייה של "שלח לחמך על פני המים" מספיקה לצורך יצירת העבירה של שוחד. בפרשת דקל ברור היה הקשר בין היוזמים והקבלנים בגדה ובין תפקידו של דקל באותה תקופה.

סביר להניח כי ייבואנייה מכונות והחברות שתרמו לליכוד בבחירות האחרונות, האמינו שתהיה להם תועלת מתרומה זו אם ימשיך הליכוד לעמוד בראש משרד הפירסום עשייה המימסחר. היה אף תורם אחד שאמר למישטרה כי תרם לשתי המפלגות הגדולות, מכיון שלא ידע מי מהן תעלה לשלטון, ורצה להיות מובטח בכל החזיתות.

החקירה הנוכחית היא רק בתחילתה. התגלו מיספר עצום של חשבוניות וצ'קים, הדרושים בבדיקה. יש צורך להתאים כל קבץ לה לסיפרי החברה התורמת ולסיפרי החברת המקבלת.

בינתיים נעצרו ונחקרו ייבואנייה רכב אחרים, הילומים, ותעשיית שונים, שתרמו לליכוד ושקבלו חשבוניות פיקטיביות. מלבד העבירה של שוחד יש כאן, במקרים רבים, גם עבירות על חוק מימון מפלגות, האוסר על מפלגות לקבל תרומות מתאגידים. יש עבירות על חוקי מס הכנסה ומע"מ, מפני שהתרומות הכניסו לחשבונית ההוצאות שלהם את החשבוניות הפיקטיביות. ויש גם חשד לעבירות של זיוף ספרים בתאגיד.

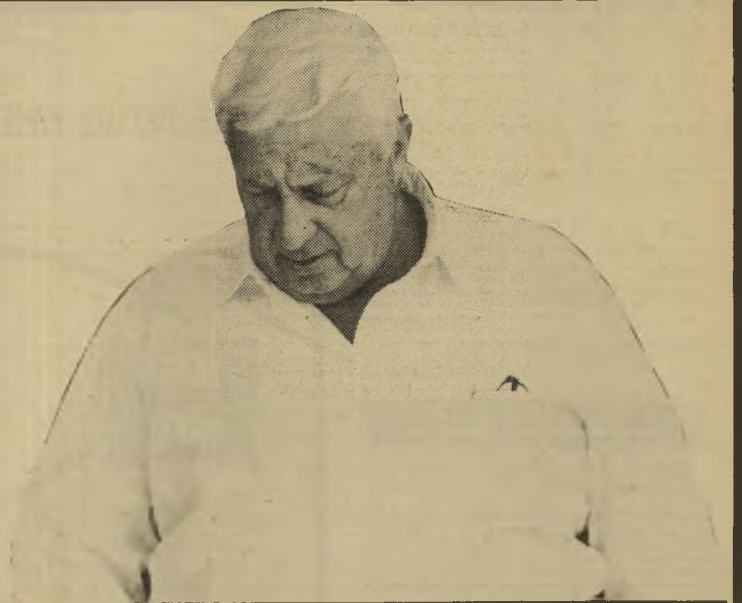
התרומות שנאספו הגיעו לסכומים גדולים. מדובר במיליוני שקלים. הדוגמות שהובאו לפני פרקליטת מחוז המרכז היו תרומה בסך 100 אלף ש"ח, ותרומה אחת קטנה יותר.

מחוגי המישטרה נודע כי עוד שני שרים בכירים חשודים בגביית תרומות במיגזר הערבי בבחירות האחרונות לכנסת.

"כל המפלגות עושות זאת", אומרים כמעט כל המטפלים בפרשה. נראה כי למרות חוק מימון מפלגות אין הכספים מספיקים להוצאות הגדולות של תקופת הבחירות, וכל מפלגה נאלצת לגייס כספים בדרגים שונות ומתוחכמות, כשרות ובלתי כשרות.

לחקירה הנוכחית שותפות כל זרועות השלטון. מסיבה כנסת והמכס התחילו בחקירה בגלל עבירות המס הבולטות. אחריהם נכנסה לתמונה גם מישטרת ישראל וגם משרדה של מבקרת המדינה.

בגלל מיספרם העצום של המיסכמים, החקירה היא רק בראשיתה. השר שרון טרם הוזמן על ידי החוקרים. כשלב זה אף לא ברור אם יוזמן בכלל.

שרון מתרים

אילנה אלון

ימים בהמשך הבנייה בגדה, הרי הליכוד היא המפלגה שתגביר בנייה כזו. על כן כדאי להם לעזור לליכוד להיות בשלטון. אחרי דברים אלה נאספו תרומות לליכוד. מישפטו של דקל טרם התחיל, והוא הגיש באחרונה בקשה לעיכוב הליכים. הליכוד מפעיל לחץ כבד על היועץ המישפטי בכי וון זה.

שלוש שנים היו דרושות לפרקליטות מחוז המרכז להגיש כתבי אישום נגד דקל על קבלת שוחד, בשל פגישתו זו. השבוע הוצגה לפרקליטת מחוז המרכז, נורית שיט, חומר הקשור לפרשת התרומות הח"רשה, שבה קשור הפעם אריאל שרון. פניתי לדודי עיני, סמנכ"ל חברת המיד רח למכונות והצגתי לו כמה שאלות.

● **מר עיני, אני עורכת תחקיר על החשבוניות הפיקטיביות לליכוד. שמעתי שלפני הבחירות הזרמן אותך השר אריאל שרון למלון "דניאל"...**

עיני: זה לא היה מלון דניאל...

● **בכל אופן, הוא הזמין אותך למלון, ביקש לראות את מאזני החברה ואחר כך ביקש ממך תרומה לליכוד. האם זה נכון?**

עיני: אינני יכול לאשר זאת.

● **אבל אינך יכול גם להבטיח זאת, נכון?**

עיני: זה עניין מאוד עדין, ולא הייתי רוצה לדבר עליו.

● **מר עיני, כמו יתר התורמים, נדמה לי שגם אתם שילמתם פעמיים. פעם אחת כאשר תרמתם כסף, ופעם שנייה כאשר נזרקתם לכלבים עם פתיחת החקירה, ואתם גם הקורבן להסתבכות פוליטית.**

עיני: לא הייתי רוצה לדבר על כך, ואודה לך אם לא תזכירי את שמי בכתבה.

● **הייתי רוצה להיפגש איתך ולשוחח על הנושא.**

עיני: אני מוכן להיפגש איתך ולשוחח על בחורות.

● **זה מידע בדוי: לפני הבחירות הוזמן שרה תעשייה המימסחר, אריאל שרון, לבית מלון, את דודי עיני, סמנכ"ל חברת המיזרח למכונות. אחרי הפגישת תרמה החברה סכום לאגדול לליכוד, וקיבלה תמורתו חשבונית פיקטיבית.**

כחודש לפני הבחירות לכנסת הופתע יבואנייה רכב דודי עיני, לקבל ממישטרה תעשייה והמיסטר דרישה להכנת "פרופיל" של העסק שלו. ימים אחרים לאחר מכן טילפן אליו יונה פלד, מהרמיות הבולטות בגיבורות הליכוד, וביקש לזמן אותו לפגישה עם השר אריאל שרון במלון קרלטון בתל-אביב. פלד, אגב, הוא איש עסקים, פעיל במפלגה הליברלית, ונחשב ידימינו של מנחם (מנשה). עצמו, הגיבור הליברלי של הליכוד. הוא חבר בהנהלת קופת החולים "מכבי", וחבר נשיאות הוועד הפועל של הסוכנות.

עיני הגיע לפגישת בפקיברכיים מסר יים, כשהוא מחזיק בידיו את מאזני החברה.

השר שרון קיבל בחמימות את פניו, והחל בנאום על צידת דרכו של הליכוד, מלווה ברמזים על הצורך בתרומות כדי להיערך למערכה הפוליטית. בסוף הדברים הוא "מסר" את עיני לטיפולו של פלד, וזה שיכנע אותו לתרום לחברת הקש "ב.מ.י. שחר תיקשורת" למען הליכוד. עיני תרם בסך הכל 7000 ש"ח, וקיבל בתמורה חשבונית על ייעוץ פירסומי. (פלד, אגב, מכחיש את הסיפור ואומר: "אני לא יודע מי זה עיני.") אין צורך להסביר את משמעותה של פגישת מסוג זה של ייבואנייה רכב (חברת המיזרח למכונות מייבאת לישראל את המכונות אוסטיין דורבר ואולדסמוביל) עם שר. כל ייבואן ותעשיין יודע היטב עד כמה הוא תלוי במישר זה לצורך עסקיו ופועל ליתו.

השיטה הזאת הפכה, כנראה, שיגרה אצל שרי הליכוד.

בבחירות של 1984 הוזמן סגן השר מיי כאל דקל למצודת זאב כמה יומים קודם לנים, שכנו בגדה, ואחרי שיצחק שמיר נאם לפניהם הסביר להם דקל שאם הם מעוניי

ומה במערך

אחת השאלות הראשונות המתעוררת עקב גילוי השיטות הלא-חוקיות, שבהן השתמשו בליכוד, היא כיצד נהג המערך בכל הנוגע לאיסוף תרומות מתאגידים.

במהלך הכתבה ביקשתי מכל אנשי-הליכוד, שעומים שוחחתי, להעביר לי שתי מידע על "תרגילים" דומים של המערך, אולם מידע כזה לא היה בר-שותם. יחד עם זאת, יש כמה סיבות שבגללן אין לפסול על הסף אפשרות של מעשים דומים במערך.

ראשית, נשיא בורסת היהלומים (שהיא נכון לעכשיו תאגיד שממנו אסור לקבל תרומות), משה שניצר, אמר לי כי "הבורסה תרמה סכום לא-משמעותי, לא רק לליכוד, גם למערך". לא ברור מה נעשה בכסף, והאם הוא נוצל למטרות הבחירות או למטרות אחרות.

יתכן וניתן ללמוד מהשתיקה הרועמת של המערך, בהקשר לפרשת התרומות לליכוד, כי המערך חושש לפתח את הנושא, בחזקת "מי שמתגורר בבית זכוכית, אל לו להשליך אבנים".

אולם מבחינה פורמלית, לפחות, המערך מכוסה ב-7.11.88 שלח היועץ המשפטי של המערך, עורך-הדין זאב טריינין, מיכתב ליו"ר האגף המוניציפלי של מיפלגת-העבודה (עם העתקים לשימעות פרס ולעוץ ברעם) ובו הוא מתריע מפני כל ניסיון לגייס תרומות מתאגידים, בשל חוסר-החוקיות שבדבר. במיכתב בן שלושת העמודים מפרט טריינין את המצב המשפטי בסוגיה, מזהיר מפני קבלת תרומות מתאגידים, ובסופו אף קובע: "כן חשוב להוציא חוזר בנושא המצורך בזה, שידגיש כי המיפלגה אוסרת איסוף-כספים בכל דרך שהיא, ללא אישור של המיפלגה".

עוד נודע לי כי דויד ארמון, כמו שאר הפירסומאים הקשורים לשיטה הזו, נחקר לפני ימים אחדים על חלקו בפרשה.

למרות ההיקף הגדול של גיוס תרומות לא-חוקיות מתאגידים על-ידי אנשי הליכוד, האיש שעמד בראש מערכת-הגיוס, בכל אי-תם חודשים, השר אהוד אולמרט, טוען שהוא לא ידע על שהתרחש. "לא הייתי מעורב לחלוטין בכל הטכניקה של העברת התרומות ורישומן", הוא אומר. "לא עלה על דעתי שנותנים תרומות בצורה שאיננה תואמת את הוראות החוק. אינני רוצה להתייחס לפרטים, רק מהטעם שעניינים אלו נחקרים עתה, ואינני חושב שזה ראוי שאומר דברים בעיצומה של החקירה".

שאלתי את אולמרט — עורך-דין במיקצועו — האם אין כאן כישלון שלו, בזה שמתחת לאף שלו מתנהלת מערכת רחבה כל-כך של תרומות לא-חוקיות ועבירות-יחס, והוא כלל אינו יודע על המתרחש. אולמרט: "מינינו באחרונה בודק חיצוני, שיבדוק עבורנו את כל הנושא ויכין דו"ח על כל הדברים, עלימנת שתהיה לנו תמונה מדויקת. מדובר בעורך-דין ידוע ומכובד. רק לאחר שתהיה לנו תמונה ברורה על שאירע, אוכל לקבוע עמדה. אם יתברר שהיה כישלון שלי, אסיק את המסקנות".

למישרד-הפירסום. קיבלתי חשבונית ומסרתי לקבלנים. את הקשר עם בורסת-היהלומים יצרנו דרך דויד מלמדוביץ, ידימינו של צבי בר".

כנגד התרומות קיבלו החברות הללו חשבוניות, שאותן הם רשמו כהוצאה פירסומית המוכרת לצורכיהם.

בדיוק באותה השיטה השתמשו מועמדי הליכוד בתל-אביב ובהרצליה (בשתי הערים גויסו, בשיטה זו, תרומות בסך 300 אלף ש"ח מתאגידים).

מישרד-הפירסום ששימש את אלי לנראו בהרצליה היה ויטר פלוס. ומישרד הפירסום בתל-אביב היה פירסום אדמון. התאגידים העבירו צ'קים למישרד-הפירסום הללו, ובתמורה קיבלו חשבוניות.

בין התורמים לליכוד בערים אלה נמצאות החברות הבאות: יפואטוס (סובארו), קוקה קולה, עליה, סופרפארם, קריסטל מכוונות כביסה, רמט ועופר ובסם, של יולי עופר. תורמים אלה נחשדים בביצוע עבירות-יחס, בכך שרשמו את התרומה לליכוד כהוצאה פירסומית.

בעלי מישרד-הפירסום ויטר פלוס, אדמון ושטרנשון, נחשדים בכך שסייעו לחברות הללו להונות את שילטונות-המס, בעזריה שהיא פחותה בהרכבה בחומרתה מזו של החברות התורמות.

בורסת המערך תורמת

בורסת היהלומים ברמת-גן רשומה אצל רשמי-החברות כ"בורסת היהלומים הישראלית בע"מ", ונחשבת כחברה עיסוקית לכל דבר. חברים בה כ-2400 יהלומנים, המשלמים דמי-חבר קבועים, ונוסף על כך יש לה הכנסות מחברות האחזקה שלה, "מיפעלי בורסת היהלומים", המוכרת שירותים ליהלומנים. בשתי מערכות-הבחירות האחרונות תרמה הבורסה סכום גדול במיוחד, כרבע מיליון ש"ח, לליכוד: 180 אלף ש"ח לחברת-קיש של יהל, לקראת הבחירות הכלליות, ועוד 75 אלף ש"ח למישרד-הפירסום, ששטרשוס, כתמיכה במועמד הליכוד צבי בר.

נראה כי בעצם מתן התרומות הסתבכה הבורסה בעבירות-יחס, משום שהיא רשמה בספריה את החשבוניות על התרומות כהוצאה לפירסום.

משה שניצר ניסה לטעון באוזני כי הבורסה אינה חברה עיסוקית, ולכן אין משמעות לרישום החשבוניות: "אנחנו לא מורידים את החשבוניות האלה ממס, כי אנחנו לא חברה שעושה רווחים. תרמו סכום לא-משמעותי לליכוד, ותרמנו גם למערך. בכל מיקרה אנחנו לא חברה עיסוקית".

נודע לי כי הנופים החוקיים רואים בבורסה חברה עיסוקית, שאיננה מוכרת כמכל"ר (מוסד ללא כוונות רווח), ולכן הם רואים ברישום החשבוניות בסיפרי הבורסה עבירה על חוקי-המס. מסיבה זו זומן נשיא הבורסה, משה שניצר, לחקירה ב-5 ביולי. ההזמנה בוטלה ברגע האחרון, לאחר שצמרת אגף מס-ההכנסה החליטה לעיין מחדש בדרישה של הבורסה להכיר בה כמכל"ר, דרישה שאם תיענה — תכשיר את השרץ.

עוד נודע לי כי לחוקרים התברר שאכן הבורסה תרמה כסף לקרן גולדה של המערך. לא ידוע כמה כסף נתנם, ולא ידוע אם בכוונת החוקרים לבדוק איזה שימוש נעשה בכסף זה.

תערוכה

שפייר מתמוטט

מסתמנת התמוטטות השליטה של אליהו שפייר במחוז תל-אביב של מיפלגת-העבודה, שנחשב באחד המחוזות החזקים של המפלגה.

עד להתמודדות האחרונה, בין גרשון גלמן לאביגדור ררגונר, איש שפייר שהובס, שלט שפייר ללא מיצרים במרחב תל-אביב, ומינה כמעט את כל מוזכרי הסניפים בתל-אביב.

עד היום נכשל כל מי שהתמודד מולו או מול מועמד מטעמו. ניצחונו של גלמן, בהתמודדות על מועמדות המערך למועצת פועלי תל-אביב, מסמנת מיפנה.

שפייר

תנועות-שלום למיצעד בארץ

מיצעד למען השלום, שעיקרו שתי מדינות לשני עמים, קריאה לשמירת זכויות האדם ולמשא-ומתן לשלום ואשר מאורגן על-ידי תנועות-שלום בינלאומיות המביעות תמיכה במאבק הפלסטיני, מתוכנן לצעוד בישראל ובשטחים הכבושים מה-29 עד ה-31 בדצמבר.

על קיום המיצעד הוחלט בכינוס לפירוק הנשק הגרעיני שנערך בתחילת יולי באירופה, בהשתתפות יותר מאלף נציגים מרחבי העולם.

553

ביום השני, ה-24 ביולי, מסר דובר צה"ל על 437 הרוגים פלסטיניים בשטחים הכבושים. מיספר זה כולל הרוגים מירי חיילי צה"ל בלבד. לפי ספירת "העולם הזה" עומד מיספר ההרוגים הפלסטיניים על 553. לעומת זאת, מוסרים מקורות פלסטיניים על 687 הרוגים, לפי הפי-רוט הבא:

- 483 הרוגים מירי חיילי צה"ל ומתנחלים.
- 80 הרוגים כתוצאה משאיפת גז.
- 48 הרוגים ממכות והתחשמלויות.
- 76 הרוגים מסיבות אחרות.

פירסום בחוג

נציגי האיגוד הישראלי לפירסום לא הזמנו לישיבות-הכנה של ועדת-הבלבחה של הכנסת, העומדת לגבש בקרוב הצעת-חוק חדשה להגבלת פירסומות למוצרי טבק לעישון.

יו"ר הוועדה, ח"כ שושנה ארבל-אלמוזלינו, הזמינה לישיבות מוקדמות נציגים מענף הסיגריות ומהאגודות נגד עישון, ולפני ימים אחדים עמדה לסכם את הצעת-החוק ולהגיש אותה למליאה.

אך התברר שהשהיה לשעבר שכחה להזמין את נציגי הפירסום. יהודה אלעזר, סגן יו"ר האיגוד, שלח מברק לארבל-אלמוזלינו וטבע זימון מיידי של נציגי הפירסומאים לפני ההכרעה.

מבוטל הקיץ!

בעיקבות ביטול פסטיבל הסרטים בחיפה, מתכוונות עיריית-חיפה לבטל גם את חגיגות-הקיץ.

מרי שנה נערכים בגיהאם שככרמל אירועים במסגרת חגיגות הקיץ. ביטול החגיגות השנה נובע מתוסרת-קציב.

מאבק על הפיתוח

עמור

מאבק צמוד צפוי ביום החמישי הקרוב בין ח"כ שאול עמור, ראש עיריית מוג'ילה-עמק, ממחנה שרון לפרוספר עזרן, ראש עיריית קריית-שמחה, ממחנה לוי, על תפקיד מועמד הליכוד לראשות פורום עריה-הפיתוח.

כרגע מכהן עמור בתפקיד. עמור נקט, לדיכוי מקורביו עזרן, בתרגיל פוליטי, כאשר עד לאחרונה טען שלא יתמודד שנית על התפקיד. במחנה עזרן טוענים גם שעמור כלל לא הפעיל את הפורום במשך כהונתו והתעורר רק במאבק שבו ככלו את עצמם ראשי עיריות-הפיתוח בשלשלאות מול מיישרד ראשי-הממשלה, בסמיכות למועד ההתמודדות.

למועמד שייבחר סיכויים טובים להיבחר לראשות הפורום, מכיוון שהליכוד נהנה מרוב גדול בפורום. זאת, אם ההתמודדות בליכוד לא תגרם לקרע שהיה בלתי ניתן לאיחוי.

הכל היה צפוי. אבל זה בא לפתע. והפתיע את הכל. כאשר תחלוף ההיסטוריה. יחזור הכל לקדמותו.

זהו אחד מסימני ההיכר של מדינת ישראל. הכל הולך בשיטת ההלם העצמי. בעייה חמורה יכולה לצמוח במשך חודשים ושנים. מתעלמים ממנה. אין מדברים עליה. לכל היותר משלמים לה מס' שפתיים. ואז, לפתע, היא ישנה. היא מונחת על שולחן המדינה. כל שאר העניינים נשכחים. המדינה כולה, כאיש אחד, מתמסרת לה. כלי התיקשורת מקדישים לה את הכותרות הראשיות, הממשלה עורכת ישיבות חירום. אחרי שבוע שבועיים הכל נשכח, ובעייה אחת גורמת לפסטיבל היסטרי. כך האינתיפאדה. כך בעיית תאונות הדרך. כים. השבוע היתה זאת האבטלה. כבליים וטיוולים. האבטלה היא בעייה

של ישראל היא תוצאה של הבעייה המדינית. כאשר האינתיפאדה בולעת שני מיליארדים מדי שנה, ומרתיעה משקיעים ותיירים, לא תיתכן צמיחה כלכלית. יכולים לצמוח רק בתיקבורות ובתיקלא — והשר חיים ברלב אכן הציע בכל הרצינות לבנות בתיקלא נוספים, כחלק מפיתרון בעיית התעסוקה. אולם כאשר ההיסטריה חוגגת, אין סב' לגות לניתוחים רציניים. ישפכו כמה מאות מיליונים, לתוך החבית ללא תחתית, ישימו טלאי על גבי טלאי, מתוך תיקווה שהבעייה תרד מסדר היום הלאומי ותחזור למרתף הלי אומי, שם היתה עד עכשיו.

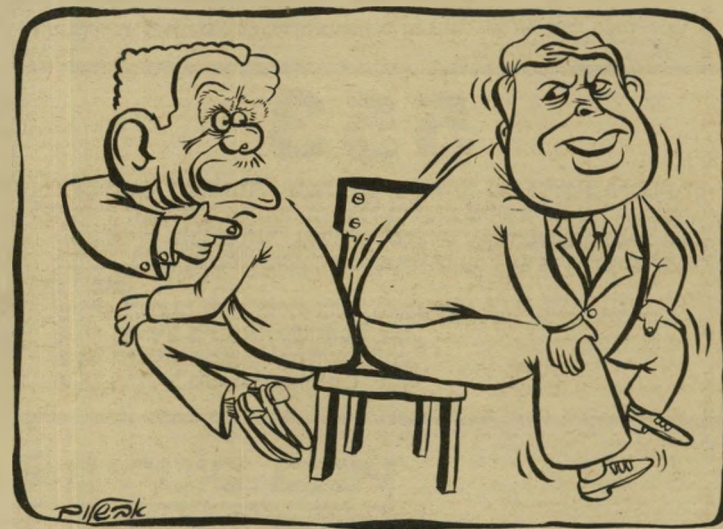
מיכלוג

שדה הקרב הבא

התוצאה. כרגע. היא 1:1. אך העימות בין שמיר ושרון רק מתחיל.

גידעון סער (פרצינסקי)

אחרי ישיבת הממשלה, שאישרה את התוכנית המדינית, ללא חישובי מרכז הליכוד, התייצב לפני סוללת העיתונאים

"תפסיק לדחוף!"

הממתינה רק השר דויד לוי, מבין שלושת השרים המתנגדים. אריאל שרון נכנס במהירות למכוניתו, מבלי שאמר מילה כללית התיקשורת. בוהיות רבה השאיר את הבימה ללוי, כדי שלא להרחיק לכת בהצהרות. הטון שבו השתמש לוי, אחרי ישיבת הממשלה, העיד על טאקטיקה מחושבת, שאר תה תנקוט בשבועות הקרובים שלישיית לוי שרון ימודע.

נראה כי המרכז לא יכנס מייד לסיבוב שני בדירקרב. מהלך תקיף נוסף של השלישייה, אחרי אישורו היומתי, עלול להביא לפירוק הממשלה. לא בזה רוצים כרגע חברי מרכז הליכוד, פיצוץ שלא על רקע ויתור ישראלי ממשי לא יהיה מקובל בליכוד. לכן ימתינו השרים המתנגדים לחץ הא מריקאי הבא, שלא יאחר לבוא. על רקע ויתור מדיני, ולוא הקל ביותר, או משבר ביטחוני, הם יניפו את שוט המושב החדש של המרכז. בענייני חברי מרכז הליכוד יש תוקף ל"ח" שוקים, ולכן עמדת המארכ של השלישייה קלה ונוחה ביותר.

הברית ביניהם, בניגוד לעבר, היא כנראה הדוקה וארוכת טווח. לכן תוצאת התיקו הנוכחית בעימות בלי- כוד היא זמנית בלבד. שמיר לא העז ולא יעז

(המשך בעמוד 14)

שועלת: אילו הטלוויזיה הישראלית

למיטרה, ודורש מהמיטרה לטפל בתלונתו לאלתר.

עוד טען איש הטלוויזיה כי בעבר התמודד עם מנשה רז על תפקיד מסויים בטלוויזיה. פחות מיומים לפני איש התפקיד, נשלחו לביתו חמישה צינוריים מיטרה, כשבידיהם צור חיפוש על אחזקת רכוש צבאי גנוב. כדירתו נערך חיפוש יסודי ביותר, ובסופו נמצאו ברי רתו מפות אמ"ן סודיות. הוא נלקח למיגרש הרוסים לצורך כירור. מפקדו טען כי הוא נמ' צא כאותו זמן בשרות מילואים פעיל, ועל כן הורשה להחזיק מפות אלה בביתו. בתום הח' קירה הוא הופע לגלות עיתונאים ממתיי נים לו. כבדיקה שערך — לדבריו — התברר לו כי היה זה מנשה רז שפנה למיטרה, וש' היה זה מנשה רז שאג לזמן עיתונאים. הכל כדי לחבל בסיכויי לזכות בתפקיד.

עוד סיפר איש הטלוויזיה: "מנשה רז נוהג להטריד מינית בחורות רבות בטלוויזיה. הבחורות כל-כך מפחדות ממנו, ולא מסוגלות לעבוד איתו, עד שבתקופה שערך והגיש את מהדורת כמעט חצות. הן היו מפילות גורל ביניהן מי תהיה זו שתאלץ לעבוד איתו.

אילו שכב מנשה רז רק עם מחצית הבחורות שעליהם מספרים עמיתיו בטלוויזיה, ספק אם היה מוצא זמן לעבודה. כתבת "העולם הזה" שמעה את הסיפורים וקיבלה לראשונה את תגובתו של מנשה רז ואשתו ענת.

שרית רום

"אם מנשה רז מתחיל עם בחורה והיא אינה נענית לו, הוא נוהג לבוא אליה הביתה בש' עות מאוחרות, לפרוק בחוזה על הדלת ולצ' שות סקנרל. בחורה שלא נענית לשכב א' תו, מוצאת את עצמה כמצב קשה מאוד בעבור דה. הוא מתנקם בהן בעבודה בכל דרך, ועושה את עבודתו לביטל-אפשרות. הגיעו לאוזני כמה תלונות של בחורות. אחת מהן סיפרה כי תוך נסיעה במעלית תפס מנשה רז בשדיה, ואמר שהוא רוצה לשכב עימה. כמה בחורות התארגנו ופנו בתלונה לוועד."

איש הטלוויזיה היה מצוייר בחומר רב. הוא סיפר כי קריינית מחלקת הספורט קודמה עליידי מנשה רז להגשת מהדורת חדשות, עקב רומאן שניהלה עימו. "היא שלמה את המחיר", סיפר. ולא רק בטלוויזיה מתעמת מנשה רז עם אנשים, הוא אומר. "שכנה שלו רבה עימו בעיקבות פיצוץ צינוריים". כשרד' שה ממנשה רז ואשתו לשלם לה, הוא היכה אותה קשות, נדמה לי כי היא אף הגיעה לחדר-מיון."

פרשה נוספת היא פרשת אלבין. איש הטי לוויה טען כי מנשה רז סיפק למיטרה חר' מר כנגד כתבי הטלוויזיה, שהיו מעורבים בפרשה.

כתב אחר: "מנשה רז הופע עליידי אורי פורת מהגשת מהדורת כמעט חצות. הוא טען כי זו פוליטיקה. אז מרוע כיום, כשהיים יבין אחראי, הוא אינו מחזיר... טוענים כי מנשה רז אינו אמין, וכי אי-אפשר לעבוד איתו. הנה, במילחמת-הלבבות הוא היה אחראי על הגזירה הסורית. הוא עזב את כולם וברח לירושלים. מכל הגזירות יש ריווחים, ואילו מהגזירה הסורית אין לטלוויזיה כל ריווח... הוא עושה חל' טורות לתעשייה האווירית. הוא שהסריט עבורם את המראת הלבא. הטלוויזיה היתה

אני נלחם על חיי ועל חיי ילדיי, אמר לי שבוע קריינית הטלוויזיה מני שה רז. "איני מוכן לתת ידי לזוהמה ולרפש. התככים בטלוויזיה הגיעו לרמה שלא תיאמן. מה שאנשים מוכנים לעשות בשביל לקבל תפקיד! לא אוכל לעסוק בכך יותר, אני כאן רק כדי להגן על ילדיי, החשובים לי יותר מכל דבר אחר, כולל הטלוויזיה."

יום הראשון השבוע בביתם של ענת ומנ' שה רז. ענת מדברת בשקט, לא רוצה שהיל' דים ישמעו: "אני עומדת במאה אחוז מאחורי מנשה. רק מי שעמד פעם מול מכתריכלות זולה שכו, בלי יכולת להתגונן, מבין מה אני חנו עובדים. המילחמות בטלוויזיה הם דבר גורא. אם נפסיק עכשיו להיאבק, יחשבו אנ' שים שיש אמת בסיפורים. אין ברירה, ואנחנו נמשיך במאבק."

איש הטלוויזיה, שצילצל בשבוע שעבר להעולם הזה, לא הסתיר את תמ' התו: "מה קרה לכם" שאל, "איך אתם לא

מטפלים בליכלוך שקשור למנשה רז? תברקו קצת בטלוויזיה, והיו לכם גילויים מדהי' מיסו!"

הוא לא היה היחיד. אנשי הטלוויזיה רבים הדליפו השבוע למערכת העולם הזה ידיעות על פעילותו המינית המופרזת של רז. הם נאחו בפירסום של כל העור. המקומון הירר שלי, שחשף תביעה של גרושה ירושלמית בת 37, דורית שמה, הטוענת כי נכנסה לה' ריון אחרי רומאן עם רז, וכי הוא סירב לתת לה כסף לביצוע הפלה. המטלפנים טענו כי סיפור הוא "רק קצה הקרחון".

איש הטלוויזיה אחד סיפר כי בחורות רבות בכניית הטלוויזיה ומחוצה לו נפלו קורבן לה' טרותיו של מנשה. "לעיתים", אמר האיש, "הן כמעט נאנסו על-ידי". הוא היפנה אותנו

המוכירה: "לא היו לי איתו מעולם קשרים מיניים. חד-משמעית לא. אח משמיעה."

לאיש הטלוויזיה אחר, שישמח אף הוא לספק לנו חומר. פנינו לאדם השני. גם הוא כתב בכיר בט' לוויה. זה טען כי מנשה רז מקורב מאוד לקצינים בכירים במיטרה, ולפיכך הוא מנצל קשרים כדי לנקום באנשים שאינו חפץ ביקרם. הוא סיפר כי רז נוהג לשלוח מיכתבית לזונה על אנשים שונים בטלוויזיה

הטלוויזיה הישראלית

זו היתה
זו היתה

מנועה מלהיות נוכחת בהמראה. באותו יום היה זה מנשה רוז שהגיש את מהדורת החדשות. מהדורה שבה הוקרנה ההמראה. סרט שהוא יציר ולא עבור הטלוויזיה, אלא עבור התעשייה האווירית. כשיאיר שטרן גייס את מחלקת החדשות, הוא אסר על הגשת שעות נוספות. נהגנו להגיש כתחליף קילומטר ראש של נסיעות. המקובל היה להגיש בסביבות 700 קילומטרים לחודש. מנשה רוז הגיש ליאיר שטרן כ-2000 קילומטרים, וכשפסל שטרן מיספר זה, הוא לקח את הנייר, גילגלו כדור והעיפו לעבר פניו של יאיר שטרן. הוא אדם אלים.

קשרים במישטרה

כמה שעות אחרי האשמות קשות אלה מפי שלושה אנשים שונים בטלוויזיה, צילצלה אלי הבחורה הירושלמית (דורית). היא סיפרה כי היא פוחדת ממנשה פחד רב. "יש לו קשרים במישטרה" — אמרה, והוסיפה כי אומיה עליידו. רגע אחר כך סיפרה כי נהגה להתקשר אליו מיספר רב של פעמים,

הועבר אלי, בטענה שהתקפו מינית עליידו מנשה. לא ביקשתי מהן להודות. תגובותיהן היו מהירות. הבחורה הראשונה ענתה לשאלתי אם יחסיה עכורה שלה עם מנשה רוז תקינים. כן, אנוחנו ביחסיה עכורה תקינים כהחלט. הוא מעיד את עבודתי.

כשנשאלה האם היה לה עימו איזה אירוע על רקע מיני, היא נחרדה וענתה: "חס וחלילה. מעולם לא". ניסיתי להרגיעה. התשובה המשיכה להיות לא מוחלטת. "מעולם לא". פניתי לבחורה שנייה: "אפילו לא לי איתו כל אירוע על רקע מיני. חדש מעיית לא! בפירוש לא! מעולם לא! את משמיצה" היא טרקה את הטלפון.

פניתי לבחורה נוספת, השלישית במיספר, ותגובתה: "מנשה רוז מעולם לא הציץ לי הצד עות מיניות. היו לנו חילוקי דעות מיקצור עיים בלבד. לא היה לי איתו מעולם כל קשר אישי מכל סוג שהוא, אפילו לא של שתיית קפה במיזנון. מה פתאום הטרדה מינית? מי המציא את זה?"

הבחורה הרביעית היא סיפור מעניין הרבה יותר. תקופה ארוכה היא היתה המוכירה הפרי למנסרית של סיעה בכנסת. בעיקבות עימות

מי נגד מי

במחלקת החדשות בטלוויזיה עומדים עכשיו שני תפקידים בכירים פנויים: תפקיד עורך "מבט" ותפקיד מנהל חטיבת החדשות.

בתפקיד עורך "מבט" מעוניינים האנשים הבאים: ישראל סגל, רפיק חלבי ויעל חן.

לתפקיד מנהל חטיבת החדשות ניגשו למיכרז ארבעה אנשי טלוויזיה: רפי גינת, שהסיר את מועמדותו, אלישע שפיגלמן, ניסים מישעל (עד לא מכבר "כתבנו בווינגטון") ומנשה רוז.

על רקע זה קמו בטלוויזיה שתי קליקות, הנלחמות זו בזו עד חורמה ולא בוחלות בשום אמצעי.

בקליקה האחת: חיים יבין, מנהל הטלוויזיה; ניסים מישעל, הטוען לתפקיד מנהל חטיבת החדשות; ישראל סגל, הטוען לתפקיד עורך "מבט"; בני ליס, כתב לענייני התנהלות. אלה הבולטים בקליקה זו, כאשר יד רוחצת יד. בזמן המאבק על התפקיד מנהל הטלוויזיה, לחמו אלה למען יבין, ועתה הם מצפים לתמורה הולמת.

בקליקה השנייה: מנשה רוז, הרוצה בתפקיד מנהל החטיבה; רפיק חלבי, הרוצה בתפקיד עורך "מבט"; דן סמטה, "כתבנו בכנסת"; שימרון ססלר, משה שלונסקי, "כתבנו הצבאי", המתמודד, אגב, על תפקיד מפקד "גליצה"ל.

המילחמה בין שתי קליקות עיקריות אלה היא ארוכת שנים, והיתה באחד משיאיה בזמן פרשת אלבין, שבה כיכבו מישעל וסגל, שזכו במשפט מישעל. היא תופסת תאוצה בכל עת שיש מאבק על מינוי בכיר זה או אחר.

שימרון ססלר: "בטלוויזיה מתנהלת מלחמת מעמדות נוראה. המלחמה חרגה מכל פרופורציה. הכל מושחת ומעוות. ומה הפלא כשמתמנים שלא עלינו כישורים מיקצועיים, כך זה נראה. משנה לשנה זה נעשה יותר גרוע, יותר מעוות יותר מושחת."

טלוויזיוני שערך מנשה רוז במהדורת חדשות הלילה בין חבר סיעתה לאדם נוסף, התגלע ויכוח על הקצאת זמן שידור. המוכירה ומנשה רוז עלו לטונים גבוהים, ויחסי הידידות ביניהם הצטננו. כעבור שבועיים היא שלחה לו מיכתב התפייסות. הם "השלימו" ביניהם. עליה נאמר לי כי ערב אחד, לאחר תוכנית טלוויזיה כמעט חצות, הופיע מנשה רוז בביתה וביקש ממנה לשכב עימו. היא סירבה בתוקף וטרקה לפניו את הדלת. מכאן ואילך, טען האיש, סירב מנשה רוז להכניס ריור חים על סיעתה במהדורות החדשות שאותן ערך.

הבחורה כבר אינה מכהנת בתפקיד. כשני שאלה על האירוע, היא נזעקה להדפיס. "היינו תמיד חברים טובים. כעסתי עליו מיקצועית. מהר יושרו בינינו ההדורים. מהי מי אמר דבר שכזה? הם השתגעו? מי מסוגל לומר דבר כזה? מי מסוגל להשמיץ כך? במילא הוא לא היה כתב בכנסת, כך שלא סיפקתי לו חומר. הוא מעולם לא בא אלי הביתה ודרש ממני לשכב עימו. מעולם לא! זו המשמעה נוראית!" את המכתב ששלחה הבחורה למנשה רוז ראיתי וקראתי את תוכנו. מדובר במיכתב על התנצלותה, כי פרשת העימות הטלוויזיוני גרמה לסילוקו של מנשה רוז מהגשת מהדורת חדשות הלילה ומעריכתה.

השבוע, בפעם הראשונה לאחר שהתפזר צצה פרשת ההריון, העניק מנשה רוז ראיון להעולם הזה והשיב על הטענות שהועלו כל-פיו.

● מודע הודחת מהגשת תוכנית החדשות, כמעט חצות?

„נשמעו טענות רבות מצד חברים בליכוד, כי מאז שברילב הוא שר-המיטרה, המיטרה רה חוקרת יותר ויותר פרשות הקשורות לליכוד. לצורך זה זימנתי את יגאל מרכוס, שכיין בתפקיד ראש-אגף-מודיעין. בין שאר השאלות שהצגתי לו שאלתי אם מעורבים חברי-כנסת מהליכוד בפרשת-אלבין, ואם אכן כן — האם נחקרו על חלקם בפרשה. בשאלה זו, כנראה, הרצתי את גורלי וקוממתי עלי אני שים בטלוויזיה. איזכור פרשת-אלבין היה

בעוכריי. נדרשתי שלא לאזכר עוד את פרשת-אלבין בטלוויזיה.”
ענת: אשתו: „יש כמה אנשים בטלוויזיה שהיו מעורבים בפרשת-המניית של מיקי אל-בין. האנשים האלה משוכנעים שמנשה סיפק חומר למיטרה, או לפחות לא עוד לחלף אותם. עכשיו הם מנסים לנקום באמצעות הסיפורים האלה.”

שלוש פעמים, ועלידי אנשים שונים, חזרה האמירה כי אנשים נוטרים טינה למנשה רוז על כי לא התערב אצל חברו הטוב, יורם גונן, לטובת כתבי-הטלוויזיה המעורבים בפרשה. שני אנשים טענו כי המעורבים בפרשה חוששים בו כי סיפק מידע מפליג לחוקרי-הפרשה. מבדיקה שערכתי עולה, שקבוצת-אירור נכרה עצמה פנתה למיטרה בעיקבות גילוי

טסלר: „בטלוויזיה מתנהלת מילחמה נוראה. הכל מושחת ומעוות. מעונה לשונה זה נעשה יותר גרוע.”

על גניבת מיליוני אופציות של הבנק לספר נוח. כל החקירה, לרבות שמות האנשים שקיבלו אופציות על-ידי מיקי אלבין, נודעו למיטרה ככולות עצמה, ולא על-ידי כל גורם חיצוני. יתרה מכך, בחקירה המסויימת הזאת לא נוקטה המיטרה לחומרים מודיעיניים, ולא קיבלה כאלה. מנשה רוז הוא אכן חבר טוב של יורם גונן.

● „בגלל כמה מילים בפרשת-אלבין הודחת מ„כמעט חצות”?

לא רק זה. שבועיים לאחר-מכן ערכתי עימות טלוויזיוני בין דרי צוקר לאריה דרעי ממשרד-הפנים, דנו בשאלת מיספר-ההריון של ילדי-בראזיל, במהלך הראיון ציינתי כי לפי בקשת אריה דרעי לא יהיה עימות, אלא אישי-אישי יאמר את דברו. בסופו של דיון יצא שלדרי צוקר נתתי ארבע דקות, ואילו לאריה

דרעי 12 דקות. היה לי חשוב שיסמיע את דבריו עד תום. לאחר מכן הודחתי.”

● מה קרה במלחמת-הלבנון? היית ממונה על הגירה המדינית וב-רחת?

„לא הייתי ממונה על הגירה המדינית. הייתי ממונה על הגירה המרכזית של מנחם ערן.”

● מה קרה בעת המראת ה„לביא”?

אני אכן עובר עם התעשייה האווירית. ב-עת ההמראה התבקשתי לייצג היכן להציב את צוותי-הצילום. ערכתי וביימתי את הסרט. באותו ערב ביקשתי מיאיר שטרן שלא להגיש את מהדורת-החדשות. הוא אמר כי הוא סובך על יושרי. באותו היום הוצג הסרט על הליבא במסבט, ואילו במהדורת הליבא, שאותה הגישתי, לא הצגתי את הסרט.”

אתה מגיש קילומטר בדי למל-וויזיה?

„מעולם לא הגשתי יותר קילומטר מהצד תר. ניתן לבדוק זאת בטלוויזיה.”

שכיגלמן: „מעולם לא הגיעה אלי חלונה על מנשה. אני כבר בוועד למעלה משנה. לא הגיעה חלונה כזאת.”

● מה קרה עם השכנה בביתך ה-אם נתת לה מכות?

„היה בינינו סיכסוך-שכנים על צינור-מים, שעבר בגינתי. ביקשתי מהם להציא, וכשסירבו הוצאתי בעצמי. מעולם לא היו חר-לופי-מכות. מילים קשות כן.”

פנית לשכנים, והם אכן אישרו באחזי-כי היה ריב, אך מעולם לא היה עימות פיס-מכל סוג שהוא.

● האם קידמת את מירב מיכאלי להגשת חדשות בעיקבות רימאן-איר?

כשראיתי את מירב מיכאלי מגישה במס-ספורט, חשתי שהיא טובה, וכי יש מקום לקדמה. פנית בהמלצה ליאיר שטרן, שניהל

את מחלקת-החדשות. הוא ביקש ממני להחזיר החזק שלה, וכך אכן היה. למידב מיכאלי יש חבר, שאיתו היא חיה מה זמן רב. לא היה בינינו כל רומאן. האם גם לנעמי קרן, הקי-נית החדשה, פירגנתי כי היה בינינו רומאן?

● האם אתה מנצל את מעמדך כדי לכפות על בחורות קשרים מיניים?
„איה. מעמד ציבורי יש לי אך אני יכול לקדם מישהו בטלוויזיה לפי מיספר-הפעמים שנאמר לי כי הייתי עם בחורות, הייתי אמר לא להגיע מעולם הביתה. ניתן לבדוק עם אשת.”

לפעמים יווה לפעמים נק, פעם עם

בהתמודדות, שנערכה במרכז חרות ב-1983, זכה שמיר ברוב של 437 קולות.

נובמבר '83 משבר בחרות - לוי נגד שמיר

התקרבות בין מחנות שרון ולוי. שמיר היה מודע לכוחם הודיע שהוא מתייעץ עם לוי בכל עניין. המשבר נרגע.

דצמבר '83 - לוי נגד שמיר וארנס

לוי יוצר משבר נוסף בתוך הממשלה וב-תוך התנועה. הוא התלונן כי שמיר, בנסיעתו לארצות-הברית כראש-הממשלה, לא ריווח לו על פגישותיו שם, וכי הוא מקיים את כל הפגישות וההתייעצויות עם משה ארנס בלבד.

אפריל '84 - לוי עם שמיר נגד שרון

שרון מתמודד מול שמיר במרכז-המימין לגדה. לוי הודיע שביקש מאנשיו לתמוך ביצי-חק שמיר. שרון זכה לניצחון גדול של 40% במרכז, אך הפסיד.

עות סרגוסטי

כן, כולם פועלים משיקולים אישיים, אבל התחושה היא שהפעם דויד לוי קצת הגזים.

ממתי הוא נהפך לנין קיצוני שכזה, שאלו

החודש רבים. „העולם הזה” בדק את

תנועותיו ועמדותיו של לוי בעשור האחרון

סייפי

מאי '84 - בחירות המועמדים לכנסת - לוי עם ארנס מול שרון

בהתמודדות בתוך מרכז-המפלגה לבחירת מועמדי המפלגה לכנסת, תמכו אנשי לוי במשה ארנס, ארנס זכה במקום הראשון בפא-גל. לעומת זאת לא תמכו כל אנשי שמיר ארנס בלוי, אך הוא זכה למקום השני. שרון נדחק למקום התשיעי.

ינואר '85 - נסיגה מלבנון - יונה עם המערך נגד ארנס, שמיר ומודעי

הממשלה מקבלת החלטה לסגת מלבנון. ההחלטה התקבלה ברוב של 16 שרים כנגד 6 נגד. בין השרים שהצביעו בעד הנסיגה: דויד לוי וגידעון פת. בין המתנגדים: ארנס, שמיר, מודעי.

שרון לא השתתף בהצבעה זו, מכיוון שש-הה או בנידיוק והיה עסוק במישפטי-הריבה שלו נגד השבועון „מים”.

אוקטובר '85 - משבר ממשלתי - לוי בהתחלה יונה, לאחר מכן נץ

17 באוקטובר: ראש-הממשלה שימיעון פרס נוסא נאום באו”ם ובו הוא מצרד בוועיד-דה בינלאומית. שרי-הליכוד מתנגדים לנאו-מו ומתקיפים אותו בארץ. לוי קורא לשמירה על ממשלת-האחרות ואומר שאסור כעת

ספטמבר '78 - קמפיין - קמפיין נגד שמיר וארנס

מייד אחרי ניסוח הסכמי קמפיין נגד שמיר וארנס, שב מנחם בגין, או ראש-הממשלה, לישראל כדי לקבל את אישור ההסכ-מים בממשלה ובכנסת.

הסכמי קמפיין התקבלו בממשלה ב-11 שרים, ביניהם דויד לוי. התנגדו השרים: יגאל הורוביץ ואליעזר שוסטק.

נמנעו: השר חיים לנדאו (ז”ל). לא השתתפו בהצבעה: יצחק מודעי, ושרי המפרל זבולון המר, אהרון אברחמירא ויוסף סרג.

השר אריאל שרון היה, אגב, באופן בולט בעד הסכמי קמפיין. הכנסת אישרה את ההסכמים ברוב של 85 בעד, מול 19 נגד ו-16 נמנעים. בין המתנג-דים משה ארנס, בין הנמנעים יצחק שמיר.

מרס '80 - יישוב חברון - נץ עם שמיר, נגד מודעי

עניין הקמת התנחלות יהודית בעיר חברון העסיק רבות את ממשלת בגין באותה התק-ר

פת. דויד לוי היה בין השרים שתמכו באופן מוחלט וברור ביישוב יהודים בחברון, ביחד עם בגין, יצחק שמיר (או שרה-חן) יוסף בורג וחבריו. מכיוון ששרון נעדר באותם ימים מן הארץ, אמרו רבים כי לוי מחליף את שרון בתמיכתו הגלוייה בהתנחלויות.

נגד ההחלטה היו, אגב: עוז וייצמן (או שרה-חן) שימחה ארליך, יצחק מודעי, גידעון פת ומשה ניסים.

עד להחלטה זו היתה ברית בלתי-כתובה בין לוי לוייצמן, ולוי אף הכיע לא פעם את כוונתו לתמוך במועמדותו של וייצמן לרא-שית התנועה אם וכאשר יחליט בגין לפרוש.

82 - מלחמת-הלבנון - יונה עם השמאל נגד שרון

זמן קצר אחרי תחילת המלחמה, זמן קצר אחרי שצה”ל עבר את גבול 40 הקילומטרים, יצא לוי בהתקפה על המלחמה האומללה, התקפה שזקפה אוזניים רבות בשמאל הישר-אלי שהתנגד למלחמה כבר בתחילתה.

ספטמבר '83 - בגין מתפטר, - לוי עם שרון נגד שמיר

עם התפטרותו של בגין הוצגת מועמדותו של יצחק שמיר כיורש הודיע דויד לוי במפ-תיע שהוא מעוניין להביא את העניין להכר-עת המרכז, וכי הוא רוצה להתמודד מול שמיר על התפקיד. ככל האופציות פתוחות! אחר, שרון התייצב עם אנשיו מאחורי לוי, כל שאר השרים תמכו בשמיר.

אריק, פעם נגד אריק. אבל השיקולים הלאומיים תמיד במקום הראשון

עה. נוצר משבר נוסף, שמסתיים גם הוא בקול ענות חלושה.

יוני '88 – בחירת מועמדים לכנסת – לוי נגד שמיר

בבחירות לפאנל של תנועת החרות מקבל לוי את המקום השישי, אחרי בנימין נתניהו, משה קצב, בני בגין, משה ארנס (כולם אנשי מחנה שמיר-ארנס) ואחרי אריאל שרון.

יולי '88 – בחירות לשביעיות – לוי עם שרון – נגד שמיר

מחנה לוי כורת ברית עם מחנה שרון לקר את הבחירות לשביעיות. עם זאת מודיע לוי למחנה שמיר-ארנס כי יפוצץ את הבחירות

שלמה נקדימון, פרשן מדיני ופוליטי של עיתון ידיעות אחרונות: לא ניסיתי מעולם לחקור איך קובע דויד לוי את עמדותיו, אבל הוא אינו היחיד שנוקט לפעמים בדרכים המעוררות סימני-שאלה. אני אולי תמים, אבל אני נמנה עם אלה המאמינים לפוליטיקאי כשהוא אומר משהו, לכן אני לא אומר שלוי עשה מה שעשה בגלל כבודו.

יחד עם זה אני רואה בכל פוליטיקאי פרנטיסט, כלומר, כשהוא מגיע למצב שבו הוא מבין שאי אפשר להכניס את הראש לתוך החר, הוא מבין את דרכו. אני רוצה לתת לו ליהנות מה תחושה שוא לא עושה מה שהוא עושה משום שהוא הרפתקן פוליטי, או משום שהוא זועם הוא מוציא את זעמו. אין ספק שלכל אחד מהשלושה – לוי, שרון ומו"ר דעי – יש חשבון עם יצחק שמיר. שמיר טעה בכך שלא קיים קשר קבוע עם מי שנחשב מיספר 2 בתנועת החרות, כלומר, לא יידע אותו לפני פירסום היוזמה. יש עוד דבר: אחרי הבחירות האחרונות לכנסת לוי ושרון מצאו את עצמם כנגרלים ללא חיילים, ובהתלכדות הזאת שלהם הם הפכו לגורם מוביל בליכוד. הם מקבצים סביבם חיילים ומתחילים לחוש כמי שקיבלו עוצמה לידיים. ועם זאת, כמו שאמרתי, כל פוליטיקאי הוא גם פרנטיסט, ולא ילך עם הראש בקיר.

אם לא ייבחר למקום הראשון בשביעיה הרא" שונה. הוא נבחר.

אוגוסט '88 – הצבעה על ה"לביא" – לוי עם שמיר וארנס

בהצבעה בממשלה על פרויקט ה"לביא" הצביעו 12 שרים נגד ה"לביא" ו-11 בעד, ביניהם: שמיר, ארנס, שרון ולוי.

דצמבר '88 – ממשלת האחדות – עם שמיר

בהצבעה דרמאטית במרכז הליכוד לאיי שור ממשלת האחדות עם מפלגת העבודה יוצא לוי באופן מופגן בעד אחדות עם המערך! "הצבעתכם הערב נגד הצעה פירוש שימשון, תמות נפשי עם פלישתים. זו תהיה התוצאה הפוליטית..." אתם נתתם לראשיהממשלה את הסמכות לקבוע מי השי" רים ומה יהיו תפקידיהם..." יולי '88 ושבר החישובים – נץ קיצוני, עם שרון ומודיע נגד שמיר. איך הגלגל מסתובב לו?

יחסי המחנות בתוך תנועת החרות. לוי לא נשאר חייב.

5 במרס: "... ואתה, האלגנט והאינטליגנטי, אומר על חבריך שאנחנו מאפיה? האם שקלת מה אתה גורם לתנועתך?"

7 במרס: פגישה בין שמיר, לוי ושרון, במטרה להגיע להסכמה בקשר לבחירת המורסות בוועידה. לוי דורש יצוג של 50% במרסות, שרון דורש 20%. השלושה לא מגיעים להסכמה.

9 במרס: פתיחה תגנית של ועידת-

דן מרגלית, כתב פרלמנטרי ופרשן מדיני של עיתון הארץ: לדעתי דויד לוי מאוד מאוכזב ממעמדו הפוליטי בממשלה, מהשפעתו המ' צומצמת, מכך ששמיר איננו משתף אותו, יכול להיות שהוא גם חושב שהיוזמה באמת מסוכנת.

דויד לוי הוא אדם שצבר הרבה כוח, אבל לא מספיק. הוא מרגיש שהכוח נוזל לו מבין האצבעות. הוא ניסה לתת חבל ארוך לשמיר וניסה לקבל בתמורה מעמד מיוחד, שבו לא יאייס על שמיר. אבל שמיר לא עמד בשום הבטחה שנתן לו. לכן, כרגע, יש ללוי שתי אפשרויות: לשבת ולהמתין, ואז יש סכנה שהכוח יימס לו מבין האצבעות, או ללכת על כל הקופה.

נראה לי ששמיר צריך למצוא גימיק אדיר כדי לגרום ללוי לשנות את טעמו.

אריק, פעם נגד אריק

בד"ג = דג

חרות. לוי (לבגין): "יש לך יורש!" במהלך שלושת ימי הוועידה, שהתפוצצה לבסוף באלימות רבה (גסטון מלכה), מותח לוי ביקורת קשה על שמיר. שמיר, מצידו, מנסה לבודד אותו ועורך שיחות עם שרון, אך לבסוף מזמן אליו גם את לוי. הוועידה מסתיימת ברעש גדול, ללא תוצאות ממשיות.

מרס '87 – ועידת החרות, המושב השני – לוי נגד שמיר

לוי מציע בחינת יחסי הכוחות בתוך התנועה

מרס '86 ועידת חרות – לוי עם שרון נגד שמיר וארנס

ארנס משתמש בכינוי "מאפיה" לתיאור

כזאת ליצור רושם כאילו אין אמון בראשי הממשלה בעודו שוהה בחו"ל.

באותם ימים יש מאבק בתוך תנועת החרות על רקע בחירת אישים לתפקידים שונים. לוי מנסה לעשות שריר, אך נכנע לבסוף אל מול קואליציה של שמיר-שרון.

23 באוקטובר: דיון בממשלה בעיקר בות נאומי של פרס באר"ם. ביחד עם שרי המערך, תומכים בפרס גם יצחק שמיר וארנס. מתנגדים לפרס: לוי, שרון, מודיע. הם טוענים שפרס חורג מקווה החרות של הממשלה. 25 באוקטובר: שרון יוזם החלטה כמי

שיקולים מיפלגתיים

שמיר, ואז יציאתו של לוי נגד התוכנית היתה נמנעת. לדעתי חלה רווייה ביחסים שבין לוי לשמיר.

שמיר הבטיח ללוי לפחות שלוש פעמים, בהזדמנויות שונות, את משרד-החוץ ואף פעם לא קיים את הבטחתו. לוי נוקט במשך שנים, לפחות 12 שנה, בעמדות יותר מתונות, ומתאם חל מיפנה, לכן צריך להתייחס גם לנסיבות של הרקע שלהן חל השינוי.

למרות שהביקורת נובעת מנסיבות פוליטיות בתוך ה"מיפלגה", אני לא חושב שאפשר "לקנות" את לוי. זה גם לא עניין של "קנייה", אלא בניית אמון הדדי בינו לבין שמיר, ואני לא יודע אם ניתן לבנות את זה.

אני לא רואה את לוי, מודיע ושרון עוזבים את הליכוד – אם התוכנית התקבלה עליידי אש"ף בעזרת האמריקאים ותצא לדרך – אלא להיפך, אני רואה אותם מנסים להשיג תלט על הליכוד ולהדיח את שמיר.

אריה נאור, מי שהיה מזכיר-הממשלה בזמן ממשלתו של מנחם בגין, מנסה להסביר את התנהגותו של דויד לוי: עד העניין האחרון הליכודי לוי עמדה יותר יזנית מאשר לשמיר. וגם כאשר הוא שיתף פעולה עם אריאל שרון במיקרים מסויימים, זה היה שיתוף-פעולה בתוך ה"מיפלגה", לא היתה לשיתוף הזה משמעות מדינית חיצונית, השיתוף נבע משיקולים פוליטיים תוך-תנועתיים.

השינוי האחרון, הפיכתו מיונה, כביכול, לנץ, נובע, לדעתי, משיקולים פוליטיים. השינוי חל על רקע מה שמכנים "יוזמת שמיר" ושהיא בעצם "יוזמת רבין".

צריך להבין שהאידיאולוגיה היא תוצאה ממערכת נסיבות בתוך המפלגה, בתוך הליכוד.

אני חושב שאילו שמיר היה מתייעץ עם לוי לפני שהעלה את היוזמה, יתכן שלוי היה מציע שינויים כאלה או אחרים, ויתכן שחלק מהשינויים היו מתקבלים על דעתו של

(המשך מעמוד 10)

לפטר את שרון כל עוד זה נהנה מהגיבוי של לוי.

תוצאת ביניים: שרון ושות' היכו את שמיר בשרדהקרב שלהם, מרכזהליכוד. שמיר הי' כה את שרון ושות' בשרדהקרב שלו, הממ' שלה. השאלה היא היכן מערך הקרב הבא.

מדיניות

רגע האמת

כאשר סאדאת בא לעשות

שלום, מישהו שאל אותו

איך נבחר?

כמו הילד באגדת ביגדיהמלך-החדשים, אמר עזר וייצמן את הכל בכמה מילים. כאשר הצביע השבוע בממשלה נגד יוזמת-הבחירות בשטחים הכבושים, אמר: "בשביל מה צריך בחירות? כאשר בא הנה אנזור אל-סאדאת, מישהו שאל אותו איך הוא נבחר? דיברנו עם סאדאת, וצריכים לדבר עם אש"ף".

אבל השם אש"ף נשאר מילה גסה. כל שאר השרים רחו בועם את ההצעה. התגינה סביב ביגדיהמלך-החדשים נמשכה.

בסאם וביבי. אולם ישיבת-הממשלה נערכה על פלנטה, שהיא מחוץ לתחום כדורי הארץ.

על פני כדור-הארץ, במיזרח ובמערב, נוצר רה עתה מקבילה ישראל-אש"ף. הדבר כבר נכנס לשיגרה. אחרי שרגלי ישראל ופלסטין נישאו בראש תהלוכת יום-המהפכה בפאריס, לעיני 700 מיליון צופים, הוויכוח כאילו נג'מר.

דוגמה קטנה: שריהחץ הבריטי, ג'פרי האו, קיבל לראיון עוזרו של יאסר ער' פאת, בסאם אבו-שריף. לשם איוון, מיהר להז'מין גם את כיבי נתניהו, סגן שריהחץ. נתנ'הו, שכל חייו מוקדשים למלחמה באש"ף, עוזר עתה לבריטים לאזן את מישקלו של אש"ף — שמא ייאמר כי הבריטים מכירים רק באש"ף, ולא בישראל.

קריאתו של אריאל שרון לרצוח את יאסר ערפאת, כתנאי מוקדם לכל יוזמה מדינית, עוררה על כן זעזוע בבירות רבות. "זהו הכ' רוה טרוריסטית", הכריז חוסני מוכארכ, נשיא מצרים, יום אחרי ששפע חיוכים וברכות כפי גישה עם ראשי הציבור היהודי המיזרחי בא' רץ, הרב עובדיה יוסף והשר אריה ררעי. בכל רחבי העולם הערבי מבינים עתה שהמפתח לשינוי בישראל הוא בידי השוב המיזרחי, הנר'טה לליכוד (ראה הנדון).

שרון אמריקאי. אולם המיבחן האמיתי הוא בארצות-הברית, והוא בא השבוע באופן רמאטי.

איש הימין הקיצוני-קיצוני בסנאט האמ'ריקאי, ג'סי הלםס, מין אריאל שרון אמריקאי, העלה הצעת-החלטה שהיתה אמורה לשים קץ לדו-שיח האמריקאי-אש"ף. היוזמה באה מצד אירגונים יהודיים כמו הלינה נגד השמחה ואיפ'ק, שנפלו מזמן בידי יסודות הימין הקי'צוני ביהדות ארצות-הברית.

להלםס היה חשבון פשוט. אין כמעט סנא'טור שיעז' שלא להצביע בעד הצעה פריישי'ראלית, כי רבים מביין הסנאטורים נבחרו בעז'רת קרנות יהודיות — וגם האחרים יודעים כי הקרנות היהודיות סילקו מהסנאט את כל המתנגדים למדיניות-ישראל.

אולם הלםס לא העריך את המצב נכונה: מניו גמור עם הנשיא ג'ורג' בוש ושריהחץ שלו, ג'יימס בייקר, להרחיב את הדרישה עם אש"ף. אין הם מוכנים עוד לתת את הפלס'טינים כמתנה לסובייטים.

איזה דם? הבית הלבן נכנס לפעולה. הוצע תיקון, שרוקן את הצעת הלםס מתוכנה. לעזרה גוייסו האירגונים היהודיים הגדולים,

דו-קרב לאור השמש

ובתיקווה ליהנות מעמדת-מיקוח נוחה בין הליכודניקים הניצים. לשון-המאננים לקראת ההתמודדות הש'נייה נסתה אז לצידו של מקסים לוי. רודר מגן תיווך בין הצדדים במאמץ להשיג הסכם בין השניים. היה קיים חשש שלנדאו ואנשיו יצביעו בעד מועמד המערך, אם לוי יהיה מועמד הליכוד לתפקיד. תחת לחץ זה הושג הסכם שאמור היה לקבוע את חלוקת המישורות והסמכויות בין השניים בשילטון המקומי.

ההסכם היה אמור לתת למקסים לוי את תפקיד יושב-ראש-המרכז, ולהעניק ללנדאו מישורה חדשה, שאינה מעוגנת בתקנון המרכז — יושב-ראש ההנהלה.

תפקיד זה, לפי ההסכם, היה אמור להעניק ללנדאו את מירב סמכויות הניהול המעשי של המרכז.

לנדאו, כנראה, לא היה רי זהיר. על הנייר העניק לו ההסכם מלוא-החופן סמכויות, אבל לא היה לו שום בסיס בתקנון המרכז. כדי לשנות את התקנון דרוש רוב של 75%. רוב כזה אין לליכוד שם, והמערך אינו מוכן, כצ'

כז. אך חלפו רק ימים מעטים, ובית-הדין הת'נועתי פסל את תוצאות ההצבעה (ועקב הצבעה בפקטימליה של אחר מראשי-הערס), והכריז על הצבעה חדשה.

מרכז-השילטון המקומי, על ארבעת החב'רות המסונפות אליו (ובניהן: מפעל-הפיס'ט ובזק אוצר השילטון המקומי). נראה לעסקני

המיסמך שהגיע לידי העולם הזה נראה תמים: מיכתב-ברכה, משוכפל במכונה, ובו'שלוש קורות בסריהכל. אבל זוהי פצצה.

כי חתם עליו. בכבוד רב ובכירכת-לב, אלי'לנדאו, יו"ר מרכז שילטון מקומי. המיכתב כתוב על נייר-המיכתבים הרישמי של "מרכז

מקסים לוי
התכחשות ונסיעה לחו"ל

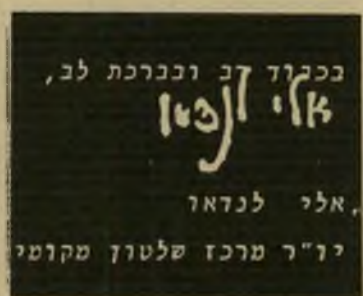
אלי לנדאו
זעם ובית-מישפט

פוי לתמוך במהלך כזה, שיוציא עבור הליכוד את הערמונים מהאש.

לנדאו, מצידו, זועם ומאשים את מקסים לוי באי-קיום הסכמים. לא זה בלבד שפנה לבית-המישפט, אלא שגם נקט צעד מרחיק לכת ומזוה: הוא שלח מיכתב בחתימת ידו לראשי-המועצות הערביים, לרגל עיד-אל-אידחא, וחתם עליו כ"יו"ר מרכז השילטון המקומי" — תפקיד שבו נושא, כחוק, מהרגע שנבחר, מקסים לוי.

כרגע נמצא מקסים לוי בחו"ל, בטיול המוני מטעם המרכז. הוא יחזור לארץ ב-30 ביולי. גם אלי לנדאו נמצא בחו"ל. במיסגרת ההסכם בין השניים מונה רודר מגן כבורר ביניהם, למיקרה שיתעוררו חילוקי-דעות בנוגע לחזוה. מגן יזע כנראה לאימעט, במיסגרת ניסיונות-הפישור בין הצדדים. החזוה מעניק למגן, בין היתר, את הסמכות להורות על התפטרות המועמדים ולגרומ לב'חירות חדשות. בינתיים תואמה כבר פגישה בין הניצים, מטעם מגן, בעוד שבועיים. יהיה שמת.

גרעין מערי-סרצסקי ■

החתימה של לנדאו
ונס ברכת-לב

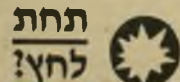
הליכוד כמיכרה-זהב של ג'ובים וטובות-הנאה שונות. התמודדות מחדשת שאימה להידר'דר לסיגנון חסרי-המעצורים בנוסח מאבקי שמיר-לוי-שרון-ארנס, ריחפה במיסדרונות מצודת-זאב.

היריב המערבניקי — המלקק עדיין פיצעי תבוסתו בבחירות לרשויות המקומיות — צפה בקרב המתפתח בהנאה רבה,

השילטון המקומי בישראל", ונושא את התא'ריך 6 ביולי 1989.

יש בו רק ליקוי קטן אחד: אלי לנדאו אינו יו"ר מרכז השילטון המקומי. בתפקיד זה מכ'הן כחוק מקסים לוי.

את תגובתו של לנדאו הנמצא בחו"ל לא ניתן היה להשיג.

כמו יצחק שמיר ואריאל שרון, משה ארנס ורודר לוי, גידעו פת ויצחק מודעי, שימעון פרס ויצחק רבין: כך הופכים מקסים לוי ואלי לנדאו לצמד-חמד. המתקוטט החדש בפוליטיקה הישראלית.

ערב ההתמודדות על ראשות מרכז-השילטון-המקומי חתמו השניים על הסכם סרי די ביניהם. הסכם זה מנע התמודדות שנייה ביניהם. בהתמודדות הראשונה ניצח אלי לנדאו, ראש-עיריית הרצליה, ממחנה שרון, את מקסים לוי, אחיו של רודר לוי על חזרו של קול, והוכרו כמועמד הליכוד לראשות המר'

לאנשים שמגיע להם יותר

xenon שעון שוויצרי קלאסי 18 קארט.

xenon מלאכת מחשבת של מסורת שוויצרית
השואפת לשלמות. xenon שעון קלאסי בעיצוב ערכני.
xenon השילוב המרהיב של זהב 18 קארט בגוף פלדה,
עם יהלום עדין המשובץ בשעה ה-12.
xenon מנגנון קוורץ זהב מהמתוחכמים בעולם.
איכות שוויצרית מעולה עם 10 שנות אחריות.
שעון xenon לגברים ונשים שיודעים להעריך את המוב ביותר.
להשיג בחנויות השעונים המובחרות וברשת הבורסה לתכשיטים

xenon

אם אתה כבר משלם אז לפחות שישתלם

אתה הרי קונה ממילא. אז למה שלא תנצל את ההזדמנות ותרוויח מכל העניין. למה שלא תשלוף את כרטיס ה"ויזה" (במקום שיק או מזומנים) ותהפוך את קנייתך לעסק משתלם יותר. זכור – כל קנייה ב"ויזה" מעניקה לך נקודות שמזכות אותך במתנות ללא הגרלה, במסגרת מבצע יש מתנה ב"ויזה". עם 100 הנקודות שקבלת במתנה מייד עם פתיחת המבצע, בתוספת הנקודות שצברת מאז, ועם הנקודות שבודאי עוד תצבור במשך שבעת החודשים שנתו, תוכל בקלות ליהנות ממתנות בלי שתצטרך לקנות יותר מהרגיל! (במבצע – מתנות החל מ-275 נקודות) לידיעתך – המבצע נמשך שנה שלמה ובאפשרותך להמשיך ולצבור נקודות עד 28.2.90. נצל עכשיו את מבצעי הקיץ של יש מתנה ב"ויזה" ותרוויח!

מחיר מחיר מחיר	מחיר מחיר מחיר	מחיר מחיר מחיר	מחיר מחיר מחיר
מחיר מחיר מחיר	מחיר מחיר מחיר	מחיר מחיר מחיר	מחיר מחיר מחיר
מחיר מחיר מחיר	מחיר מחיר מחיר	מחיר מחיר מחיר	מחיר מחיר מחיר
מחיר מחיר מחיר	מחיר מחיר מחיר	מחיר מחיר מחיר	מחיר מחיר מחיר

חופשה בארץ בחצי חינם

שלוף כרטיס "ויזה" וצא לחופשה זוגית בספטמבר ובאוקטובר* באחד מארבעה מלונות היוקרה של רשת מ.נ.י. – באילת, בטבריה או בצפת. במסגרת המבצע תשלם רק מחצית המחיר לחדר זוגי (לינה וארוחת בוקר עשירה), תמורת נקודות זכות של מבצע יש מתנה ב"ויזה". את הנקודות עבור החופשה תוכל להמשיך ולצבור גם אחריה, עד 28.2.90.

כרטיסי טיסה במתנה מ"ויזה"

גם לך כדאי למהר ולנצל את ההזדמנות לטוס חינם עם "ויזה" לאירופה! "ויזה" תפרסם כאשר יאזלו הכרטיסים. מאות מחזיקי "ויזה" שהודרו, כבר טסים הקיץ לונציה חינם במבצע ונציה שכבר הסתיים.

אם תזדור, תקבל מ"ויזה" במתנה – תמורת נקודות זכות העצברות בקנייתך ב"ויזה" – כרטיס טיסה ללונדון, פריס, רומא או איסטנבול. לידיעתך – כמות הכרטיסים מוגבלת, לכן כל הקודם זוכה!

טס לחו"ל? ב"ויזה" יש מתנות לפני ומתנות אחרי

כך תצבור נקודות רבות יותר ותוכל ליהנות ממתנות גם אחרי הטיול. "ויזה בינלאומי" הוא הכרטיס הנפוץ ביותר בעולם (למעלה מ-200 מיליון כרטיסים) – מכובד ב-7 מיליון בתי-עסק והיחיד המאפשר משיכת מזומנים מכספומטים במטבע מקומי ב-36 מדינות עם הקוד הסודי שלך. תוכל גם ליהנות מתשלומים נוחים עבור קנייתך בחורל באמצעות "ויזה עדיף".

לפני יציאתך לחו"ל, מעניקה לך "ויזה" שי נאה ושימושי – מפת דרכים של אירופה או מערב ארה"ב או מזרח ארה"ב – כל שעליך לעשות הוא, למלא טופס זכאות ע"ס \$1000 בכרטיס ה"ויזה". פרטים בעלון שנשלח אליך ובבנקים. השתמש בכרטיס "ויזה בינלאומי" ותמשיך לצבור נקודות גם על כל קנייתך בחו"ל.

יותר מ-100,000 כבר זכאים למתנות ב"ויזה"

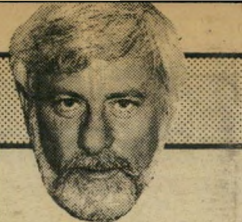
ויש גם "כפליים בויה" – 1,200 בתי-עסק בכל רחבי הארץ מעניקים לך 2 נקודות (במקום 1) על כל 10 ש"ח קנייה ב"ויזה", ומקריבים אותך מהר יותר למתנות! כל שעליך לעשות הוא להקפיד לשלם ב"ויזה", ולא בשיק או במזומנים, כי אם אתה ממילא קונה ומשלם – ב"ויזה" זה יותר משתלם!

מגוון מרתק של מתנות – לבית, למשפחה, לרכב, למשרד, לשעות הפנאי – עומד לבחירתך במבצע יש מתנה ב"ויזה", כולל טיסות חינם. הקפד לשלם ב"ויזה" בכל קנייתך – בחנות, במסעדה, בסופרמרקט, בבית המרקחת, בתחנת הדלק או במשרד הכרטיסים – ותצבור נקודות שיזכו אותך במתנות. במיוחד גדולה צבירת הנקודות בקנייתך הגדולות – כמו רהיטים, מכשירי חשמל או נסיעות לחו"ל.

VISA
בנק לאומי
בנק דיסקונט

צבור נקודות – קבל מתנות. יש מתנה ב"ויזה".

יש רגשות ויש שכל ישר. מי יוצא בסוף?

לא מצחקיק

ברורות, אך זהו כיוון המחשבה — גם כשהיא מעורפלת עדיין.

הוא לא הגיע למסקנות אלה בדרך של חשיבה מופשטת (כפי שהגענו אנחנו לפני 40 שנה), ולא בדרך האידאולוגית (כפי שהגיעו מאז רבים אחרים), וגם לא מתוך הזדקקות מרטרית ולמען הצדק האבסולוטי.

בזרואי שלא.

הוא מגיע לכך בדרך הקשה, הפשוטה הארוכה — המליצה בבית הספר של החיים.

הישראלי המצוי יוצא למלואים, מתנהג ש כמו כהנא, מצביע לפני ואחרי כן בעד הליכוד, ומביא איתו הביתה רשמים וחוויות, המשמשים לו כמזון למחשבה.

זוהי לא עניין של כמה ילדים, אלא של עם שלם. ששברית עצמות אינה עוזרת. שלא כראי להתעסק עם זה. זוהי לא יכול להימשך ככה. שדרוש איזשהו פיתרון.

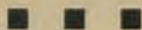
הישראלי המצוי בצמרת מבטא זאת כיום בצורה די ברורה, לפחות בשיחות פרטיות. אין פיתרון מלבד מדינה פלסטינית, אין דרך לפיתרון מלבד ההדברות עם אש"ף. אין מנוס מזה. במקום או במאוחר זה יהיה.

הישראלי המצוי שאינו בצמרת — נהגיהמונית, הפקיד בבנק, המוכסל בעיריית הפיתוח — יבטא את זה בצורה פחות ברורה, ומבלי להיות מודע ליעד הסופי של מחשבותיו.

אבל הכיוון ברור לגמרי.

צריכים להחזיר את הקו הירוק, כדי שהערבים לא יקחו את העבודה שלנו. חבל לזרוק מיליארדים על המלחמה באינתיפאדה, כי לא ייצא מזה שום דבר. זהו עסק אבוד. וחבל על כל גרוש שמבזבזים על ההתנחלויות. הערבים הם גם כן בני אדם. צריכים למצוא פיתרון. משוגע מי שרוצה להישאר בעזה. שמע, הייתי שם במילואים, ואני יודע מה זה.

חוכמת חיים פשוטה, שיש לה השלכות פוליטיות מרחיקות לכת — בטווח הארוך.

אין סתירה בין שלושת חלקי הבדיחה.

אפשר להתנהג כמו כהנא, לשבור עצמות בג'יבאליה ולירות בילדים בדהייסה. אפשר להצביע בעד הליכוד. ואפשר לחשוב שצריכים לדבר עם המנוולים האלה מאש"ף ולמצוא איזשהו פיתרון שאפשר לחיות איתו ושיבטיח את ביטחון ישראל.

השאלה היא: איזו משלוש המגמות המקבילות/הסותרות האלה חשובה יותר? איזו מהן תתגבר?

לא הרגשות. הרגשות באים והולכים. הם בני חלוף. וכאשר הרגשות מתנגשים עם המציאות, המציאות תתגבר — בסופו של דבר — על הרגשות.

אין אנחנו עם משוגע, והישראלי המצוי אינו משוגע. מי שחושב כך, ומנסה לבנות על זה קאריירה פוליטית, יפסיד.

גם פרסידה הצבעה אינם מכריעים בטווח הארוך. כאשר מגיע הליכוד יבינו, באחד הימים, שהבחרים שלהם הם כבר לא מה שהיו פעם, ושדעתם השתנתה, ידברו גם המנהיגים בשפה אחת. ההתרוצצות הפנימית, הנסיבות החיצוניות, הצרכים הפוליטיים — כל אלה ישנו את פני הליכוד בהדרגה. אולי לא יקום "ההגול ישראלי", אך לליכוד יקרה מה שקרה לימין הצרפתי ולימין האמריקאי.

אם לא — אז יקומו כוחות חדשים. ואם המערך הוא חשוך מרפא — יקום משהו אחר, שידבר אל לב הציבור, ובכללו הציבור המיוחל.

כי מה שקובע, בסופו של דבר, הוא כיוון המחשבה.

לא רק המחשבה המופשטת של אינטלקטואלים (שגם להם תפקיד חשוב), ולא רק המחשבה הכמוסה של אלופים ומדינאים (וגם להם יש תפקיד חשוב בתהליך זה), אלא בראש ובראשונה המחשבה המבולבלת, המעורפלת של הציבור הרחב, הרואה מה מתרחש מסביבו והמסיק לאט לאט מסקנות סבירות, כדי השכל הישר.

זה דורש זמן. זה לא יקרה בן לילה. אבל זה קורה.

הישראלי המצוי רוצה לקבל את שלום הפשטה מידי הליכוד, שהליכוד יחזיר את השטחים כפי שעשה מנחם בגין.

זהו המסר האמיתי של הבדיחה — ואין ביטוי טוב יותר לחוכמתו של עם מאשר הבדיחות.

העלייה הדראמטית של המחנה הדתי בבחירות האחרונות אינה בעלת משמעות ברורה מבחינה לאומית. בתנועת ש"ס מתגלים באחרונה סימנים מובהקים של קו יוני, והוא הדין לגבי אגודת ישראל.

מה שבולט הוא הירידה המתמדת של המערך — מ-47 ב-1981 ל-44 ב-1984 ל-39 ב-1988.

אם יש לעמדותיה הפוליטיות של מפלגת העבודה בכלל חלק בירידה זו, הרי זה חלק שולי. יש סיבות הרבה יותר חשובות המביאות לירידתה: ריח העובש והריקבון הנורף ממנה, חטאי העבר, טישטוש עמדותיה, ליקויי מנהיגותה. הישראלי המצוי מצביע בעד הליכוד מפני שהוא מואס במפלגת העבודה.

התנהגותה היומיומית של מפלגת העבודה רק תורמת לריגשיותה. בשביל המוני הציבור המיוחל, שהפך בימי המערך ל"ישראל השנייה", הליכוד הוא בית. המערך הוא אויב של שינאה.

זה משפיע, כמובן, על המצב במדינה. הליכוד רוגל בקו לאומני ושם חישובים על כל המצא אף לרמוז על כוונה לחתור לשלום.

אבל הישראלי המצוי, המצביע בעד הליכוד, אינו מצביע בהכרח בעד החישובים והאזיקים הכובלים את הליכוד. מרכז הליכוד אינו אלא אוסף של עסקנים מיקצועיים, קנאים מטיבעם, ועל כן הוא קיצוני הרבה יותר מציבור המצביעים של הליכוד.

יכול אדם להצביע בעד הליכוד גם כאשר המחשבות הפרטיות שלו נעות בכיוון אחר לגמרי.

כך באים אל החלק הראשון של הבדיחה: "הישראלי המצוי חושב כמו שלום עכשיו".

הכוונה אינה לתנועה מסוימת, שיש — או אין — לה תוכנית ברורה ומצב מגובש.

הכוונה היא לדבר כללי ומהותי יותר: הישראלי המצוי יודע כיום שיש עם פלסטיני, שלעם הפלסטיני יש הנגהה ששמה אש"ף, שאין שלום בלי החזרת השטחים, ושעל כן צריכים לדבר עם אש"ף ולהגיע להסכם על הקמת מדינה פלסטינית לצד ישראל.

הישראלי המצוי לא יגדיר כל זאת כמילים בדיחה.

בדיחה האחרונה באה מפי ברך אלמקיים מתל ירוחם. לדבריו, הישראלי המצוי "חושב כמו שלום עכשיו". מצביע בעד הליכוד ומתנהג כמו מאיר כהנא.

זה לא מצחקיק, מפני שזוהי האמת.

הבדיחה משקפת את המציאות הלאומית יותר מאלף מאמר.

זה מסביר את הבילבול הקיים בקרב הפרשנים. דיפלומטים ועיתונאים זרים, אנשים שיטחיים מטבע בריאתם, מדברים על "התווה מינה" בישראל. נדמה להם שהשוליים המטרופים של הימין עומדים לכבוש את המדינה.

תוצאות הבחירות האחרונות, במישור הממלכתי והעירוני, משרות דיכאון עמוק בשמאל. בקרב השמאל פשטה מין פסיד מיות אלגנטית, מלווה כאמנות, המובילה במיקרה הטוב ביותר לאפסמ'עשה, ובמיקרה הרע ביותר לירידה. ואילו בימין שר ררת פאניקה. 95% של אזרחי המדינה ומנהיגיה נראים לו כבוגרים, העומדים ארטרטו למכור את המולדת.

מסובך? מבולבל? לגמרי לא. הבדיחה מסבירה את הכל.

תחיל מהסוף: הישראלי המצוי מתנהג כמו כהנא. זה מוגזם, כמובן. רק מיעוט קטן מתנהג כמו כהנא, זורק אבנים על מכוניות ערביות, צורח ברחובות "מוות לערבים". אבל מיעוט קטן זה מייצג הרבה הרבה אנשים, שלא היו מעזים לתקוע בעצמם סכין בגב הסועל הערבי הקרוב ביותר.

חולמים על טראנספר. אומרים במסיבות לילי-שבת שצריכים "לתלות את כל הערבים". דוגלים בסגירת הקו הירוק ובהחזרת כל "המפעלים מהשטחים" לגדה ולרצועה. (למרות שזוהי אחת המטרות העיקריות של האינתיפאדה.) זוהי תגובה ריגשית. תגובה ריגשית טיבעית למדי.

הישראלי המצוי עומד מול המציאות של האינתיפאדה, ואינו מבין אותה. מכיוון שמעולם לא חונך לראות בערבים בני אדם, וכעם הפלסטיני ציבור לאומי לגיטימי, מרהימה אותו האינתיפאדה. אין הוא רואה מולו אומה מרוכזת הלת חמת על חרותה ועל כבודה, אלא רק אספסוף של זורקיאב-נים, פריאיימירב אנטישמיים, שכל תשוקתם היא "לשפוך דם יהודי".

כל קורבן יהודי מסעיר אותו. אמנם, על כל קורבן יהודי נפל 50 קורבנות פלסטיניים, ועל כל ילד יהודי נהרגו 50 ילדים ערבים, אבל זה לא נרשם בתודעה. כאשר רואים גופה של ילד יהודי או של אשה יהודיה, זה מסעיר את הרוחות, וגל אדיר של תאוות נקם מצף את המדינה.

זה טיבעי. כל עם אחר, במצב דומה, הגיב באותה הצורה.

אסור לזלזל בתופעה. יש בה סכנות נוראות. קבוצה קטנה של מטרופים יכולה לגרום לשואה עולמית, למשל, עליידי פיצוץ כיפת הסלע. קנאי יחיד יכול להצית מלחמת אחים, או לפתוח בשרשרת רציחות פוליטיות.

לכן יש להילחם בתופעה הזאת, למנוע את הקמתן של מתחרות, לבזר את המסיתים ואת הרמגוגים, המבקשים לרכב על הגל העכור הזה לשילטון.

אולם אין לשבור שהתופעה אינה טיבעית בלבד, אלא גם זמנית. היא תעבור, יחד עם הני סיבות שהולידו אותה.

נתון השני: הישראלי המצוי מצביע בעד הליכוד. גם בתחום זה יש להזהר מפני הגזמות.

בבחירות האחרונות לכנסת לא עלה הליכוד, וגם לא הימין כולו. מ-1981 עד 1988 ירד הליכוד מ-48 ל-40 מנדטים בכנסת. הימין הקיצוני עלה באותה התקופה מ-7 ל-7 בסך הכל: ירידה.

עורכ־ידן לאולם, בני־אדם במיסדרון ★ ומחשבות עמוקות על טיב איכות התוצרת השווייצית

אנשים

מקום מישלחת של תושבי הגדה המערבית.

■ כאחת המסיבות האחרונות נשאל השחקן **אורי מלמיליאן** מדוע עבר לשחק בקבוצת־הכדור־רגל מכבי־תל־אביב אחרי ששיחק במשך שנים בבית־דירוש־לים. הוא השיב שאחת הסיבות העיקריות היא שהוא מחפש חב־רה תל־אביבית, ושהוא מעדיף את חיי־החברה בתל־אביב.

■ מה זאת בעיה? רות דייין נזכרה השבוע בהגדרה של **משה דייין**. כשנשאל לגבי בעיה מסויימת, אמר: „לעניין ה־

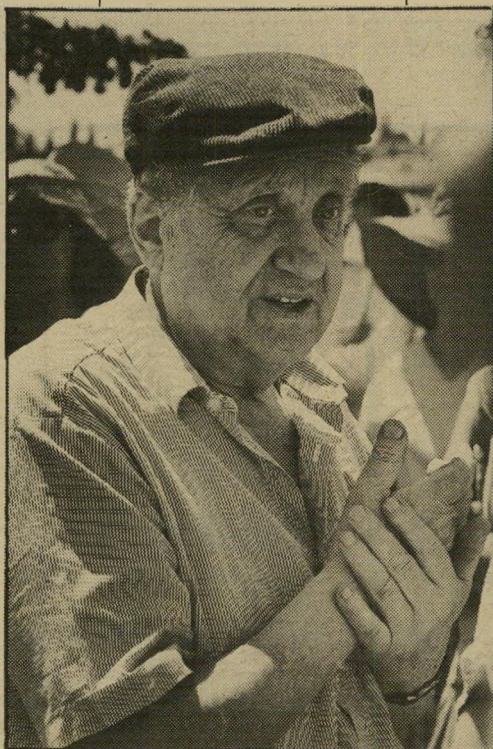
חולים מקומי, שם נעשו לו כמה תפרים.

■ מזה זמן רב לא היתה שמי־חה כזאת בבירה. החוגגים רקדו במעגלים עד השעות הקטנות של הבוקר, וכשתל־ב קרא מקאמה שנכתבה במיוחד לאלוף **עמרם מיצנע** היו גם מי שהוליו רמעות. **משה יפת**, בעל בית־קפה בירושלים, אירגן את מסיבת הפרידה השמחה ה־זאת לאלוף־פיקוד־המרכז. עורך־הדין **מתי עצמון**, המכהן גם כיושב־ראש הוועד למסן החייל בירושלים, העניק לאלוף שני ספרים על ירושלים. לא היתה ב־

שובל בשעה שעשה סקי ב־שווייץ. רגלו נשברה כאשר אדם אחר נתקל בו במלוא הכוח. הרופאים השווייציים הכניסו לוח־מתכת לרגל, ומאז התהלך שובל בעזרת קביים. משום־מה התקלי־קל הלוח לפתע. היה צורך להח־ליפו באופן רחוק, כדי למנוע נז־קים לרגל. כששכב בבית־החור־לים, היו לשובל מחשבות רעות מאוד על טיב התוצרת השוויי־צית. גם שחקן־הכדורגל **שבי־תאי לוי** הגיע ארצה פצוע, בעיקבות תאונה שהיתה לו במיז־רח הרחוק. האופנוע ששכר הת־הפך, ולוי קיבל טיפול בבית־

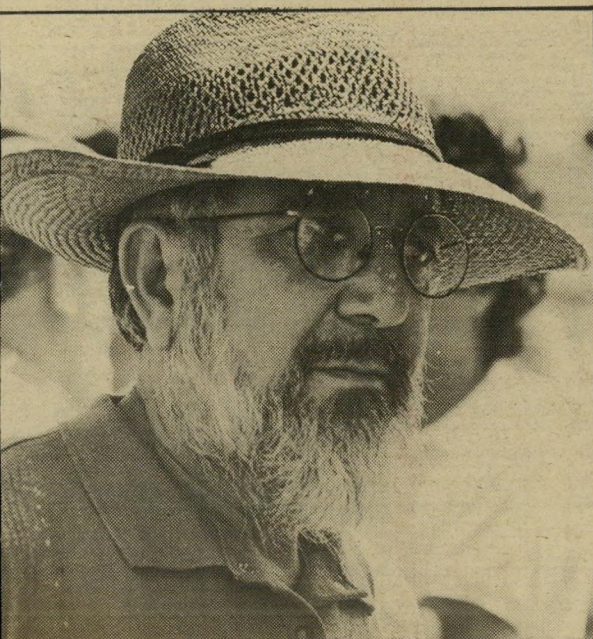
סינימה הוא קיצור של „סינימא־טוגראף“, שפירושו ביונית רור־שם (גראף) של תנועה (קיניאו). כ־אמוץ גם הציע להשתמש ב־פועל „לטלוז“, על מישקל „לטלפן“. ■ כ־אמוץ מחלים בהדרגה מתוצאות השבץ שלקה בו בעיק־כות ניתוח־הסרטן. התנועה חזרה לאצבעות יד ימינו. כאשר יחלים עוד יותר, בעזרת פיסיות־רפיה, יוכל להשתמש בהליכון. ■ **זלמן שובל** שוחרר ביום השישי מבית־החולים תל־השו־מר, אחרי שעבר ניתוח־חירום ב־רגלו. לפני כמה שבועות נפגע

■ חורש לפני מותו נכנס **בנימין תמוז** לקפה כסית. ש־ממנו נעדר במשך זמן רב. תמוז, שכבר היה בשלב מתקדם של סרטן־הלב, הפתיע את בעלת־המקום, **צביה ליטמן**, כש־ביקש געפילטע פיש ושולנט. טשולנט לא היה, אך תמוז אכל בתשוקה את הדג הממולא. נראה שלמרות רדיעותיו הכנעניות תק־פו אותו געגועים למאכל־אמא. ■ **דן בן אמוץ** ישב השבוע בכיתו והתווכח עם ירדנים על ענייני לשון. בין השאר טען ש־הוא היה מוכן לוותר על המילה „קולנוע“, ולהסתפק ב־„סינימה“.

הטור הסאטירי „עוזי ושות“, (למעלה משמאל); המחזאי ניסים אלוני (למטה מימין); המבקר מנחם פרי (למטה באמצע) והסופר יהושע קנז (למטה משמאל). בלטו בהיעדרם שניים מראשוני ה„כנענים“, אהרון אמיר ובוועז עברון, אך השניים שכנראה הרגישו לא בנוח, ערכו כבר באותו בוקר ביקור־תנחומים בביתו של תמוז.

היה אחד הוותיקים, שהתכנסו בהלווייתו של הסופר בנימין תמוז, שנפטר כמה ימים אחרי יום הולדתו ה־70, כתוצאה מסרטן־הלב. בין הנוכחים היו הצייר המצליח יוסל ברגר (למעלה באמצע); עורך עיתון „הארץ“ גרשום שוקן, שאצלו החל תמוז בקריירה שלו כבעל

אליזבת העולם הזה

זה אין פיתרון. לכן זה לא בעיה. בשבילי, בעיה זה רק דבר שיש לו פיתרון."

■ **עורכי-הדין אמנון גולד'נברג** סיפר במסיבה על מיקרה שקרה, לדבריו: מתמחה של שופט יצא למסדרון וקרא: "עורכי-הדין ייכנסו לאולם. בניהארים יישארו במסדרון."

■ מי שהיה מועמדה לכהן לראשות עיריית ירושלים **שמואל פרסבורגר**, חיתן את בתו במסיבה הגדולה שבמוסד און ישראל. בנוכחות כל המיזמי בעיר. במהלך האירוע האיר את השמיים זיקוקי-דינור. האורחים חסו בחתונה התרשמו מאוד מהגימיק, אך מאוחר יותר הסתבר להם שהזיקוקין האלה שייכים לחתונה אחרת, שנערכה בקיר בתמקום.

■ אכזבה רבה ציפתה ל**יואל שרונים**, מפיק הסרט הלבן קרב, כפרמיירה שערך לו בניו-יורק. הוא ציפה למאות אנשים, אך באולם היתה תפוסה נמוכה יחסית. חלק ניכר מהמוזמנים היו יהודים קשישים, שנשאו על בגדיהם אותות-מלחמה ולראשם חסו חבשו כובעי-מיצחיה של חיילים אמריקאים משוחררים.

■ מאמן נבחרת ישראל, **יענקל'ה גרונדמן**, שהגיש את בועות יום-הולדתו ה-50, במסיבה עדה בהרצליה, איבד את השליטה על מכונת-הספורט של אשתו, שבה נהג. גרונדמן ואשתו לא נפצעו, אך מכונת-הספורט ניזנה קה.

■ איליהספנות הישראלי ירי **לי עופר** ערך מסיבה גדולה לכבוד אחינו, הכנר הבינלאומי **אריז עופר** בן ה-24. המסיבה, שנערכה בוילתו בהרצליה-פיי, תחת היתר מקומי-מייפגש למרסיקאים רבים, כמו המנצח **זובין מהטה**, נקטע **שרף** והכנר **יצחק פרלמן**. הכנר הצעיר שוכה בתחרות לכישרונות צעירים על-שם המלכה אליזבת מבולגריה ניגן במשך הערב על כינור שאול, ששוויו 315 אלף דולר. פרלמן, שהחמיא לכנר המוכשר, אמר לאיליהספנות שאם הוא ירכוש לו כינור כזה הוא ידאג להושיבו על גג העולם.

■ איליהספנות הבינלאומי **ספי יריב** בן ה-46, שהוא שותף בכיר בחברה קוריאית, שהיא ה-שנייה בגודלה בייצור תפלים למכוניות, הגיע ארצה כדי לחגוג את מסיבת הבת-מיצוה של בתו **ערן**, שנערכה בוילתו ברישפון. יריב הגרוש אירח במסיבה את ה-צמרת הרפואית של ישראל, בנוסף על אנשי כספים וחברה רבים.

■ שרנית הטלוויזיה **דליה מזוזר** הוכיחה לחבריה שיש לה מישמעת עצמית וכוח-רצון. היא החליטה להשיל כמה קילוגרמים ממשקלה והצליחה במשימה, שהיתה קשה בגלל העובדה שגם לפני התחלת הדיאטה לא סבלה מזוור מעורף-משקל.

■ לאמוזן הגיעה לארץ הזמרת **סוזן וגה**, ושלוש בנות להקת מונו. יסמין גמליאל, מילכה נחמן ומיזרי טננבוים, רצו ללכת לשמוע אותה. הן חש-

בו שזה יהיה פשוט מאוד, כיוון שמי שהביא אותה לארץ היה **אפי ניב**, כשיתוף עם **אשר ביטנסקי** ו**רונן בראון**, מי שהביא לעולם את קנונו. יחד עם מנהל הלהקה **שלמה שיין**, ניב, כידוע לכל מי שמתמצא ב-צד העיסוקי של עולם הבידור, הוא אמרגן-ההופעות של הלהקה הנשית. שלוש הבנות ביקשו מניב כרטיסים להופעה של וגה. "אין לי הזמנות", הוא אמר להן, "לכו לקנות כרטיסים במישרד-כרטיסים". השלוש נדהמו מה-פירגון וטוביהלב, לא אמרו מילה, עזבו את המישרד והודיעו לרונן בראון שהן רוצות לשמוע את הזמרת האמריקאית, אבל יש בעיה. תוך כמה דקות העביר בראון הוראה לניב לתת לכל אחת מהבנות הזמנה, ולא סתם, אלא זוגית.

■ מסיבה לכבוד האלוף (מיל') **אורי אור** התקיימה בשבוע שעבר בפאב תל-אביב, אבל אף אחד מן המוזמנים לא ידע בדיוק לכבוד מה המסיבה. שני הרל"שים לשעבר של אור, אלוף-מישנה **ספי פניני**, המשרתים כיום במפקד-הודיעו לחבריו של אלוף-פיקוד-הצפון לשעבר ומנכ"ל הקרן-הקיימת כיום ש"החלטנו שצריך להיפגש עם אורי". למה שהיתה צריכה להיות מסיבת-הפתעה, ואור היה אמור להגיע חצי שעה אחר-כך, לארוחת-ערב עם ספי. אבל תחת-המסיבה הגיע ראשון, בשעה 9.45, לבדו(אשתו) **יעל נמצאת בטיוול כח"ל** וקיבלה את פני הבאים - הרמטכ"ל לשעבר **משה לוי**, אלוף וירם יאיר, אלוף דורון רובין, תת-אלוף יוסף ליפמן, תת-אלוף יוסף טוב תמור ואחרים - כולם, בליווי הנשים. אור, שהיה נרגש מעיון ידידיו לארגן לכבודו אירוע כזה, הכריז במיקרופון ש"טוב לו להיות אז רח", ואחר-כך שתן, אכלו, שרו, ויקרו וריכלו עד 2 אחרי חצות.

■ **ניסים זוילי**, מזכיר תנועת ההתיישבות, נכח בשבוע שעבר במסיבה לכבוד יוסף-החול' דת ה-30 של כפר הצימחונים אמירים בגליל העליון. למראה

פסוקי השבוע

● **ההיסטוריונית אני' טה שמירא, על הידר' דרות מופלגת-העבודה: "האידיאליזם הסוציאליסטיים היו ממשאית-נפש של המונים נלהבים לגעגועים נוסטלגיים של אינטליגנציה מזדקנת!"**
● **הזמרת שולה חן (בת ה-42): "מגיל 18 עד 25 עובד הכישרון; מגיל 25 עד 35 עובד הקרדיט, ומגיל 35 ועד בכלל עובד דות הרגליים!"**
● **מאיר שניצר, מב"ק-הקולנוע של "הארץ", על הופעותיהם של הבדרן דובי גל ומלכת-היופי ל-שעבר אילנה שושן בטרם החדש "דודא צבאי חוף אילת": "היא משחקת כמו שהוא נראה!"**

שרה דוידוביץ אשת-החברה הירושלמית השנויה-במחלוקת, ניגשה אל ראש-הממשלה יצחק שמיר במסיבת יום-השנה למהפכה המצרית במלון "דניאל", ושאלה אותו אם הוא כועס על האלוף עמרם מיצנע, על הבדיחה שהוא אמר בפורום-קצינים, שהיה סגור לתקשורת. שמיר אמר שהוא מתייחס בביטול לנאמר, ושהוא מעריך את מיצנע. הבדיחה: "גורבצ'וב, בוש ושמיד נפגשו עם אלוהים, שאמר שנמאס לו כדור-הארץ, והוא מתכוון לחסלו תוך שבועיים. בוש חזר לארצו ופנה לאמריקאים, ואמר להם שיש לו שתי בשורות: האחת טובה והאחרת רעה. הטובה היא שסוף-סוף יש הוכחה לקיומו של אלוהים, והרעה שבעוד שבועיים יגיע סוף העולם. גם גורבצ'וב, בחוזרו, פנה לבני-עמו ואמר להם שיש בפי שתי בשורות רעות: האחת שיש אלוהים והאחרת שכדור-הארץ ייחרב. שמיר חזר לישראל ואמר שיש לו שתי בשורות טובות: האחת שיש אלוהים, והשנייה שתוך שבועיים תחולל האניתיפאדה." בלישכה של שמיר זעמו על מיצנע ובמטכ"ל זעמו על מדליית-הבדיחה. אחרי שיחתה עם שמיר ניגשה דוידוביץ לאלוף מיצנע, שאמר לה שהעניין נופח מעבר לכל פרופורציה. דוידוביץ החליטה ליישר את ההדורים, ומשכה את ראש-הממשלה לעבר האלוף. כשנפגשו השניים, (למטה) התלוצצו על העניין, והפרשה חוסלה.

הכיבוד הטיבעוני, אשר הוגש אחרי המסכת מהווי המקום, העיר זוילי: "פה באמת אפשר לשמור על דיאטה".

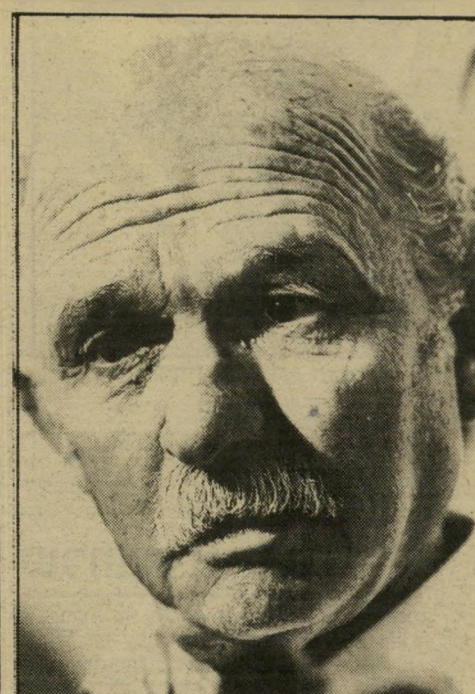
■ **שוקי שוורץ**, לשעבר כדורסלן מכבי תל-אביב, שהוא בעל תכרה לייבוא ולייצוא רהיטים, זכה באחרונה במיכרו מטעם

רכבת ישראל. והוא היה ספק-הסדרוויצ'ים והמשקאות במיזונו הרכבות.

■ כתבה-ספורט **אלירן מור** בטר ערך לעצמו מסיבת יום-הולדת גדולה בדיסקוטק תל-אביב. באירוע נכחו אנשי-ספורט, שחקנים, עמיתים ועסקנים, במ-

הלך האירוע הוא הבחין לפתע שקהל רב נוהר למיגר-התנייה הגדול. כשיצא החוצה, לברר מה קורה הסתבר לו שאחד מתכריי הגיע לאירוע במכונית מדגם שברונס קורבס. יחידה מסוגה בארץ, ובואו יצר התקלות סביב כלי-הרכב היקר.

■ **נעמי רון וזוהר אדהיאב**

מאשה לובלסקי: "יש עדיין אוכלוסיה של נשים שבעות!"

מרי חאס: "הנשים אומרות שאנו עבדים של הישראלים!"

יקטור שם-טוב: "פשוט נשכב על הכביש לפני המשאיות!"

בימים אלה מתקיימת תערוכה המיועדת לנשים בלבד. בין ההרצאות, על נושאים כמו אופנה, מכוני הרזיה, בריאות וקוסמטיקה, נחבאים להם גם נושאים חשובים כמו תעסוקת נשים. שאלתי את מזכ"ל נעמ"ת.

אתם מעודדים יוזמות כאלה?
פנו אלינו לקחת חלק באירוע, ולא הבענו את הסכמתנו. אני לא יכולה לטעון כנגד מי שלוקח חלק ועושה, אבל זה לא הזמן לעסוק בפסטיבלים של תצוגות-אופנה, אפילו אם מתבלים את זה בקצת מידע על חקיקה.

נשים

הנושא העיקרי, לדעתי, שצריך לעמוד על סדר-היום הוא תעסוקת נשים ואבטלה. יש היום יותר מ-60 אלף מובטלות, שהן 10% מכוח-העבודה של הנשים בארץ. הגידול באבטלת נשים גבוה מאבטלת גברים ביותר מ-5%, זה בא לידי ביטוי באיכלוס מעונות-יום.

בעריית-הפיתוח נאלץ לסגור מעונות-יום, כי אין אמהות עובדות השולחות ילדים למעונות, כך שמבחינתי בראש סדר-העדיפויות עומדים היום הנושאים האלה ולא פסטיבלים. אבל אנחנו מדינה דמוקרטית, וכל אחד רשאי לפעול כראות עיניו.

את לא רואה בזה ניסיון לקבץ אפליה, שהיא במילא קיימת?

אני לא יכולה להגיד שלא צריך לתת ביטוי לדברים ספציפיים לנשים.

אנחנו, למשל, שותפות בתערוכות-צילום על נשים בע"ב. תערוכה כזאת נותנת רקע על מידת המעורבות של נשים, היא מספקת מידע והמחשה. לא הייתי פוסלת המחשה מסוג כזה. יש דברים המביאים לידי ביטוי אפיונים מסויימים, והם מהווים מסר. אבל קוסמטיקה ואופנה אינם מסר. **זה לא מקימם אותך?**

באופן אישי לא תמצאי אותי שם. במדינה שלנו יש פער מחשבות וחברתיים אדירים. אני לא יודעת מי היא אוכלוסיית-היעד של האירוע, אבל יש עדיין אוכלוסיה שבעה של נשים שיאהבו את זה, ויש להן גם כסף להשקיע בדברים האלה. אני מייצגת אוכלוסיית-נשים שונה.

(אורית זרובבל)

עבודה

השבוע התפרסמה בעיתון "העיר" כתבה שתיארה את תנאי-העסקתם של ילדים פלסטיניים בני 14-15. הילדים מועסקים בשוק-הכרמל ובשוק-הסיטונאי, 12 שעות עבודה ביום, עבודה מיסית קשה מאוד. שכרם נע בין 100 ל-120 שקל בשבוע.

פניתי למרי חאס, פלסטינית מעזה, בוגרת החוג לחינוך באוניברסיטת "ויילוק" בארצות-הברית, ושיאלתי אותה מה, לדעתה, תהיה ההשפעה על הילדים.

השפעה לא טובה. יש עליהם הרבה לחצים. הם עובדים עם מבוגרים מהם, העבודה קשה מאוד, הם מפחדים, מרביצים להם, ונוסף על הכל יש להם לחץ מהמישפחה, והם מוכרחים לעבוד כדי לפרנס את המימשפחה. קשה להם לקבל את כל האחריות עליהם.

יש בעיות קשות, כשילדים כליכר צעירים ישנים עם מבוגרים באיזה גן כיפ. הם רואים איך מעשנים חשיש, ועוד מעשים לא טובים.

מה אם מרגישה שבנה עובד בישראל?

הנשים אומרות שאנו עבדים של הישראלים. אין מה לעשות. למבוגרים לא נותנים לצאת, בייחוד עכשיו עם הכרטיס המגנטי, ולפעמים אביה-המישפחה פצוע, ואינו יכול לעבוד.

השכר הנמוך שנותנים להם מוסיף לתיסכול. לילדים הפלסטיניים אין אגודה, אין זכויות, או מותר לנצל. אני ראתי כבר ילדים בני 10 שעומדים ומחכים שיאספו אותם לעבודה. הרגשה קשה מאוד.

(נליית בר)

טרנספר

כן, גם אני נדהמתי מהירידות על החס למיעוט התורכי בבולגריה. אני יודע שהעם הבולגרי נתן דוגמה של יחס אנושי והומני למיעוט היהודי שלהם, לא נתן לשלוח אותם למחנות-ההשמדה, ובשנת 1948, בג'סטבה בלתי-ירגילה, נתן לכולם לעלות ארצה ולבנות לעצמם מדינה. קשה מאוד לשכוח דברים כאלה.

לכן החרשנות האחרונה מבולגריה מפתה?

אני יודע שיש בעם הבולגרי מישקע עמוק מאוד נגד התורכים, כתוצאה של 500 שנות שילטון תורכי, אבל מובן שזה אינו מצדיק גירוש מיעוט לאומי. יחד עם זה, אסור לשכוח שכל הידיעות באות מהצד התורכי, ועד היום לא היתה תגובה מהצד הבולגרי.

במיקרה הזה, נראה כאילו חוסרי-התגובה הוא היראה.

אני לא יודע בדיוק מה קורה שם, אבל גם אם הידיעות הן נכונות, ברור לי לגמרי ששיכבה רחבה בעם וכל שיכבת האינטליגנציה אינה משלימה עם זה.

זה מאוד מפתה, מה שאתה אימרי. איני יכולה שלא להפיש הקבלה אצלנו. האם גם אצלנו יבואו להיות מרגישים של ערבים, בשיטות-הגירוש של האוכלוסיה ושל האינטליגנציה אינה משלימה עם זה?

אצלנו הטרנספר יהיה בלתי-אפשרי. אנחנו פשוט נשכב על הכבישים לפני המשאיות, ולא ניתן להן לעבור. לא יהיה כדבר הזה כאן. (דניאלה שמי)

הילל קורנפלד: „המדינה יודעת טוב מאיתנו לחנך ילדים!”

לי אין שום דבר בעד אסטים, אימנים ואי.אס. לא מבנה בזה, לא מעניין אותי במיוחד, לא חולמת ללכת לשם.

ופתאום אני מוכנה ללחום את המלחמה שלהם. אנשים שעברו קורס וי וי החליטו שזה טוב מאוד, ועודדו לעשות קורס מיוחד לילדיהם. כאן התערבו משרדי-הממשלה וביטלו את הקורס, בטענה שזה עלול להזיק לילדים מבחינה ריגשית. התערבות מוחלטת בחופש הפרט.

פגשתי את הילל קורנפלד, מי שהשתתף בסדנה של וי וי. הוא אב לילד בן 14. שאלתי אותו האם גם בנו היה רשום לסדנה.

לא, הוא לא היה רשום, כי הוא לא בגיל המתאים. אילו

חינוך

היה בגיל המתאים, הייתי שמח מאוד לרשום אותו, ואני בטוח שהילד היה מפיק מזה תועלת מרובה, כמו שאני הפקתי. אני מכיר אישית את פט גרוב, מייסד ה- I AM, ומי שמעביר חלק מהסדנה, ואני בטוח שכונותיו נעלות ביותר.

מה דעתך עלייך שהמדינה ביטלה את הסדנה לילדים?

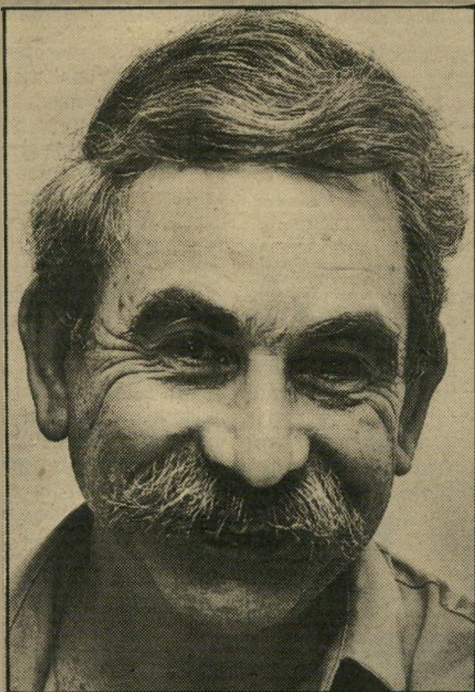
אני חושב שזו התערבות גסה מאוד. יש למדינה זכות להתערב כשהילדים סובלים מהתאבדות פיסית או נפשית, אבל בשום אופן אל לה למדינה להתערב בחינוך של הילד. אם הם מתערבים מרוב דאגה לנפשו של הילד הרוח, אז למה לא יפסיקו מיד את קיום ה„הדרים” במאה שערים, שם ילדים בני 3 לומדים 8 שעות כיום תורה, וגם חוטפים מכות מהרבי? אם הם החליטו לבדוק את הסדנה של I AM, אולי כדאי שיבדקו את כל המיסגרות שבהן מבלים הילדים, כולל מיסגרת ארבע שעות שנותן משרד החינוך.

האם יש סדנות כאלה לילדים בחו"ל?

כן, שמעתי שיש אבל עד היום הן לא הגיעו ארצה. כנראה כולם שמעו שכאן בארץ עינו של האח הגדול פקוחה. הסדנה הזאת לילדים קמה פשוט בגלל ההורים שביקשו אותה, ועכשיו המדינה אומרת בעצם „אתם אולי הורים טובים, אבל אנחנו יודעים יותר טוב מכם מה טוב לילדים שלכם”. נכון שזה לא יאמין?

לאימנן זה מרשע לא קיים במדינת ישראל. אתה לא יודע זאת?

אני עולה חדש-חדשה, אני עדיין לא יודע הכל על הארץ. (דניאלה שמי)

ישראל („בוצ'ו”) ויסלר: „כל שאר התוארים היו כבר תפוסים!”

בן אדם בן 60, איש סולידי, מסודר בחיים, סופר-ילדים אהוב ומכובד, פתאום מעורב בעשיית סרט ישראלי, ועומד מרצונו החופשי מול עדת מבקרי הקולנוע שוחררי-הטרף.

ישראל („בוצ'ו”) ויסלר עסק בחודשים האחרונים בעשיית הסרט „יוס'לה”, איך זה קרה? למה לך כל העסק הזה, שאלתי אותו.

היה נושא שבער בעצמותיי. בכל הספרים כתבו איך הפלמ"ח ניצח, איך כולם היו ג'יימס בונד וסופר-מנים. אני הייתי שם, רציתי להראות את הצד השני, האנושי האחר. רציתי שאנשים יידעו את האמת.

ומה שקרה בפועל זה שהיום הסרט מזכיר, ורואים אותו ביומון-אירועים מדבר על שילשו,

קולנוע

וברשת ב' שמעתי אותך מדבר על יוס'לה והי מסטיק המשלשל. היש אמת בשמועה שאתה רוצה לזכות בתואר המשלשל הלאומי, אם תסי לך על הביטוי?

תראי, כל התוארים האחרים כבר תפוסים, אז לוקחים מה שנשאר.

אתה מוכן לענות ברצינות?

אני אענה ברצינות. הטלוויזיה באה לסקר מיפגש של לוחמי-פלמ"ח. הצלמים רדפו אחרי די הרבה, ראינו אותי וריכתי הרבה. מה אני יכול לעשות אם מכל הסיפורים המעניינים הם השאירו רק את הקטע על השילשול, וברדיו זה היה רומה הם שומעים הכל, אבל מה שמעניין אותם לתת לציבור זה שילשולים. תסתכלי השבוע בערוץ ב' ותראי סרט על מאחורי-הקלעים של הסרטת הסרט. יש דברים אחרים, יפים וחשובים ונעימים, מסוג הדברים שעובדים על הצופים של הסרטים, אבל לא עובדים על המבקרים ועל השרדים.

אני רואה שזה כואב לך. הושקע בסרט הרבה כסף. אתה חושב שתראי אותו הוויר אליכם?

עוזי כסף. הושקעה בסרט הרבה מאוד נשמה, ואני מקווה לקבל על זה בחורה מהצופים.

נכון להיום, שלושה ימים אחרי תחילת ההקרנה של „יוס'לה”, איך זה קרה? אתה תעשה עוד סרטים?

זה תלוי בבעריה בעצמות. אני רוצה לעשות עוד סרט על מילחמת-העצמות. (דניאלה שמי)

מירי רז: „אולי יש הצדקה לעישון בבית-הספר!”

בקיבוץ בית-השיטה החליטו ילדי חברת-הנוער והוריהם, בהחלטה משותפת, שמוותר יהיה לתלמידי כיתות-התיכון לעשן סיגריות בשטח בית-הספר. הקיבוץ החליט להעביר את מלוא האחריות לתלמידים, והעדיפו אישור רישמי מאשר עישון בסתר. פניתי למירי רז, מנהלת ההדרכה וההסברה

סיגריות

ב„אגודה למלחמה בסרטן”, ושאלתי אותה לדעתה על צעד זה.

הכל תלוי בהסבר שנתנו להם לפני שהחליטו לאשר את העישון. מצד אחד, לא יעלה על הדעת שלא לנהוג על-פי המגמה הרנוחת בעולם ולאסור את העישון, אלא לעשות דווקא להיפך. אך מצד שני איני מכירה את האווירה בבית הספר, ויתכן שהבהירו להם את המשמעות של העישון ונתנו להם כלים להתמודד עם הפירסומה. כמצב כזה האווירה הכללית היא נגר עישון, והעישון נתפס כשלילי.

איזה מהאפשרויות נראית לך יותר כביי?

רזה? למעשה דימוי של מצליחן, מאצ'ו, גבר או אשה משותפת, אשה מוצלחת. יש הוכחות מרעיות לכך שאנשים צעירים הם בעלי ריעה לא-מגובשת, ולכן מושפעים בקלות רבה מפירסומה. אם הם יבינו כאמת מהו הנזק, אולי יש הצדקה למעשה. אך אני מסופקת.

מה אתם עושים כדי למנוע מצעירים לעיין?

בשנה הבאה נתחיל עם תוכנית-לימודים חדשה, שבה יוסברו כל המשמעות של עישון סיגריות. התלמידים המשתתפים בתוכנית יהיו במעקב, ואחרי תקופה תהיה הערכה לגבי התוצאות.

אנו נלחמים להעלאת מחיר הסיגריות. המחיר אמנם לא משפיע על מבוגר המעשן מזה שנים, אך על ילד צעיר, שרק התחיל לעשן ואין לו הרבה כסף, זה מאוד משפיע. (נליית בר)

צבי ינאי

תסריט

מכסחי השדים 2 — איון רייטמן

אה, שבתרגיל מבריק של ריכוז מחשבתי הצ' ליתה לסלק מהחדר.

המיקרה המוזר של טינה

האמת צריכה להיאמר, שהפולטר גייסטים, למרות שהם מהווים מיעוט מבוטל בעולם האחר, הוציאו שם רע לרוחות. הרוב השקט, כמינהגו של עולם, טוב לו במקום שהוא נמצא וענייני העולם הזה רחוקים ממנו יותר מאשר ענייני העולם הבא מאתנו. עובדה, במרבית המיקרים אנחנו הגנו הצד הטורדני, המטריח אותן לסינסיים משע' ממים ומאלץ אותן להשיב על שאלות בנליות בדבר הרגשתן "בעולם ההוא", או להוכיח באותות ובמופתים שהן אכן רוחות מתים. למעשה, הספיריטואליזם המודרני, שגולד ב-1848, החל אף הוא את דרכו בנקישות של פולטר גייסט על קירות בתים של מישפחת פוקס. בתחילה לא ידעו בני-המשפחה למה לייחס את הקולות המוזרים האלה. אבל עד מהרה שמה לב בתם הבכורה, קתרין, שהנקי

1974 רצח רונלד את כל בני מישפחתו, שישה במספר. על כך נידון לשישה מאסרי-עולם עוקבים, וזאת, למרות טענת סניגורו כי מרשו מילא אחר הוראותיהן המפורשות של קולות שהידהו בדירה. שנתיים אחר כך הושכרה הדירה למישפ' חת לוטץ. כעבור 28 ימים נטשה המישפחה את הבית בבהלה. הסיבה, רוחות ושדים הטריי דו ללא הרף את מנוחתם. דלתות כבדות נקרעו מציריהן, מאות זבובים פלשו לחדר הסלון באמצע החורף, חלונות נפתחו מאליהן, ומה ששבר כנראה את גבה של המישפחה האומ' ללה היה המראה המוזווי של הגב' לוטץ המ' רחפת בחדרי הבית בעת שנתה. הצרות לא הצטמצמו בבנייה-המישפחה בלבד. הכומר מא' רקוון, שהתיו על הבית מים קדושים כנגד רוחות רעות, התנסה אף הוא בחוויה מפ' חידה. כמה שעות בלבד אחרי ששוחח עם מישפחת לוטץ בטלפון, נעקר מיכסה מכו'

אולם חן 1 בתל-אביב היה מלא ברובו המכריע בנוער חם ואוהד, שליווה בקריאות עידוד ובמחאות-כפיים את נעמת הפתיחה של הסרט ואת המכסחים המוכרים להם מהפרק הקודם. עליית הסרט שנגולה לאחר מכן היתה, כמובן, עניין מישני. בפרק השני יוצאים המכסחים להגן על ניריורק מרוחו של ויגו, שליטה העריץ משכ' בר הימים של מולדביה וקרפטיה, מקום הולד' תו של דרקולה הזכור לטוב. ויגו משתמש ברוע ובאלימות של תושבי ניריורק כדי ל' לוש מהם עיט שדים ורודה, הזורמת במינה רות התת-קרקעיות של העיר ומאיימת לה' ביא עליה כלייה.

קהל-הצופים הנלהב, שליווה את העלילה באהדה ובאימה במקומות הנכונים, אישר את דבריו של אחד מגיבורי הסרט, כי דברים רבים בעולמנו לא ניתנים להסבר רציונלי. כראייה נוספת היה יכול להוסיף את הצלחתם של סרטים מז'אנר המכסחים, פולטר-גייסט, תיווקה של רוזמרי וכיוצא באלה.

העובדה שבועולם הרחב ציינו השבוע 20 שנה לנחיתת האדם הראשון על הירח, אין בה כדי לערער את התחושה העמוקה ועתיקת-היום המלווה את האדם, כי מתחת למציאות הגלויה, הפועלת על פי חוקים רציונליים, קיימת מציאות נסתרת ואמיתית הרבה יותר, המשקפת חוקים וכוחות אחרים שמחוץ לחוקי-הטבע המוכרים לנו.

את התחושה הנסתרת הזאת לעולם לא יוכל המדע לעקור. עובדה, גם לאחר שה-אסטרונאוטים הביאו עימם צילומים מרהיבים של כדור-הארץ, כפי שצולמו מעל פני הירח, הוסיפו לפעול בארצות-הברית שתי אגודות ותיקות, ששמו לעצמן למטרה להוכיח שהירח עשוי מגבינה, וכי כדור-הארץ הוא שטוח.

כספר שנערך באחרונה בקרב מורים בבתי-ספר בארצות-הברית, נמצא ש-44% מהם מאמינים בשטן ובנוכחותו בעולם, 20% מאמינים במאגיה שחורה ו-22% משוכנעים בקיומם של רוחות ושדים.

הרוח מצילטנה

אחת הרוחות הוותיקות והפופולריות ביותר כספרות ובקולנוע היא הפולטר-גייסט (רוח רעשנית), ילידת בריטניה, ארץ אשר טירותיה העתיקות מספקות זה עידן עידינים מקום-מיסתור לרוחותיהם של רוצ' חים מבני-האצולה, אשר אינן מוצאות מנוחה לעצמן מחמת המעשים הנוראים שעשו בימי חייהן.

אחד הבתים המפורסמים ביותר בגין הרו' חות השוכנות בו, מצוי בצ'לטנהם. זהו בית נאה בן שלוש קומות, שהיה שייך ב-1880 לקפטיין דספארד. מרישומי היום שהשאירה אחריו בתו, מסתבר שהבית שימש מקום מישכן לרוחה של אשה צעירה ומיסתורית, שהופיעה לבושה שחורים ופניה מכוסות כמ' טפחת. מישפחת דספארד לא הצליחה לתהות על קנקנה של הרוח ולעמוד על פשר מצוק' תה, אבל על פי קולות הליכתה בלילה, טרי' קת הדלתות והזות הרהיטים, הבינה שמשהו רציני טורד את מנוחתה.

כיום שמש המקום בית-ידירות ואחרים מהדיירים מוכנים להישבע שראו את האשה המיסתורית לבושת השחורים משוטטת במי' סדרונות הבית באותו אישקט של ימים עב' רו, ואולי אף גדול יותר. שכן אחרים ראוה מסתובבת גם מחוץ לבית.

העדות המרעישת ביותר נמסרה באחרונה מפיו של טבח מצ'לטנהם. האיש סיפר שכא' שר עבר במכוניתו ליד הבית, במיסגרת שיעור-נהיגה, התייצבה לפתע אשה לבושה שחורים לפני המכונית. הטבח עצר בבהלה את רכבו, אבל למרבה הפתעתו, המדריך, שי' שב לצידו, לא ראה דבר. מה פלא שאחרי אירוע מסעיר כזה הוא נכשל במבחן-נהיגה. תקרית קשה יותר היתה לרונלד דה-פאו, אזרח אמריקאי שקט ונעים-הליכות. בנובמבר

על רוחות, שדים

המכסחים בפעולה

את השדים כדאי להשאיר באולמות-הקולנוע

שות אינן אקראיות ולפיכך צריך להיות להן מקור אינטליגנטי. ואם אינטליגנטי, אזי אפי' שר ליצור איתו קומניקציה. קתרין הציעה עצמה כמתווכת של הקולות הללו, ובכך נוסד רשימת המושג הספיריטואליסטי הקרוי מדיום. התיקשות התנהלה באמצעות נקישות על הקיר, בדומה לתיקשות המתנהלת בין אסירים בכלא. עד מהרה נוצר קוד מוסכם בין הרוח לאחיות קתרין ומרגרט: נקישת אחת — לא, שלוש נקישות — כן, וכך הלאה. באמצעות תיקשות הנקישות למרו האחיות פוקס, כי הנוקש הוא רוחו של רוכל שנרצח באותו בית.

ניתו מציריו, נחבט בשמשה וניפץ אותה לר' סיסים. ואם כבר מדברים על מינהגם הנלוו של כמה רוחות נחותות ללוות את הופעתן בנחיל זבובים, אי אפשר שלא להזכיר את עדותה של השחקנית שירלי מקליין, שביקרה באחרונה בארץ, ובה היא מספרת על ביקור אצל רופ' אה, המצליחה בעזרת דיקור מחטים לגלגל את חייה כמה גילגולי דורות לאחור. והנה, מאחד ממסעותיה בזמן, שבה מקליין לקליניקה מוקפת עשרות זבובים גדולים וטר' רדנים. קרוב לוודאי שלהקת זבובים זו היתה מלווה אותה גם בביקורה בארץ, כפגישותיה עם ראשי-המדינה, אלמלא הבחינה בהם הרופ'

האמונה בקיומה של מציאות נסתרת ומיסתורית מוסיפה להתקיים למרות המדע

עשרה זבובים גדולים וטורדניים ליו את שירלי מקליין בשובה ממסע בעולם האחר

על מותם של בני אדם במאכלת אש ללא אש. מיקרה שאירע ביולי 1950 בבלורידה...

שהתבקשו לחוות ריעה על המיקרה טענו, שאש המזונוט אך ורק מבגדים, לא יכולה לה פוץ גוף אדם לערימת אפר, כגלל כמות הגודל הגדולה שמכיל הגוף האנושי. כדי לכ לות אותו בצורה כל כך יסודית נדרש כבשן אטום וטמפרטורה של יותר מ-1000 מעלות צלזיוס.

המעניין הוא שגם במיקרים האחרים של מאכלות-אש, התופעה חוזרת על עצמה. המיקרה הראשון ארע ב-1725, למאדאם מילה, בעיר ריימס. החשד נפל כמובן על הבעל, אבל בית-המישפט הגיע למסקנה שמאדאם מילה נספתה באירוע יוצא-דופן של בערה ספונטנית, וזיכה את הבעל מכל אשמה. גם המאה ה-19 היתה עדה לכמה מאכלות-אש. המדעים בהם אירע לאשה צעירה בת 30 מנייר-יוק. האש ששרפה את גופתה היתה עזה כל כך עד כי היא יצרה חור בריצפת החדר, דרכו נפלו שרידי הגופה לקר מת הקרקע. אם כן, כיצד נשרפו כל האומלי לים הללו באש עצמית? על כך יש כמה וכמה הסברים, אבל דעתם של מי שרוצים להאמין

אחרים. טינה הפכה אישיות מפורסמת בכלי-התיקשורת. רבים משכניה נשבעו שראו כמו עיניהם חפצים עפים באוויר. טינה נחקרה על ידי מומחים לתופעות על חושיות, שאישרו את קיומן האתנטי של התופעות. אולם, בדיקה והירה, שנערכה על ידי אנשים ספקנים יותר מאותם מומחים לפאראפסיכולוגיה, הע לתה כמה עובדות חשובות:

- שאנון אמנם תפס במצלמתו שיבעה מכשירים מתעופפים, אבל הם התעופפו באוויר אך ורק כאשר הסיח את דעתו לרגע מטינה או סובב את ראשו.
- בסרטיוידאו שצילם צוות של ערוץ 6, נתפסה טינה כשהיא משליכה באוויר מגורת-שולחן, כאשר דימתה שהצוות אינו מצלם.

בערה בלי אש

אחת התופעות המוזרות והמיסטוריות ביותר, עד כמה שאפשר בתחום הזה

לא עבר זמן רב ושמן של שתי האחיות התפרסם ברבים. עד מהרה הן העתיקו את מגוריהן לביתה של האחיות השלישית, אן, והחלו לגבות תשלום ממשותפי הסיאנסים. ספקנים שחקרו את התופעה מקרוב הגיעו למסקנה שמקור הנקישות הוא בתנועה מיוחדת של מפרק הברך, אשר האחיות נהגו לעשות בהסתר. ואמנם, כאשר ועדת מומחים שבאה לביתן ודרשה מהן לנהל שיחה עם הר"ח חות כשרגליהן מיושרות ומונחות על כריות, הן לא הצליחו ליצור איתן קשר.

כישלון זה, כצפוי, לא ריפה ידיהן של האחות ולא עירער את אמון הציבור כלפיהן. ב-1852 נסעה קתריין ללונדון ושם קצרה הצלחה עצומה, שהיתה נמשכת לבטח עד סוף ימיה, אלמלא הודתה כעבור 20 שנה שכל שיחותיה עם הרוחות היו מעשי הונאה. בהודות מגות זו גם גילתה את סוד הנקישות הליליות המיסטריות: תפוז-עץ קשור לחוט שהיא גיי לגלה במדרגות.

פולטרגייסט אלים ותוקפני יותר התגלה בחודש מרס 1984, במדינת אוהיו שבארצות-

מיכגשים מהסוג השלישי

בפולטרגייסט ובשריפה ספונטנית ממילא לא נתונה להסברים רציונליים.

מיכגשים מהסוג השלישי

ב-1987 פורסמו חסידי העב"מ בארצות-הברית מיסמך סודי, שאם היה אמיתי הוא היה נחשב לגילוי המדהים והסנסציוני ביותר בהיסטוריה האנושית. על פי מיסמך זה גילו השילטונות האמריקאים, בספטמבר 1974, ארבע גוויות של יצורים מהחלל החיצון, ליד שכריה של צלחת מעופפת.

יתרה מזאת, המיסמך מפרט כי באותו תאריך מינה הנשיא טרומן ועדה חשאית שהוטל עליה לבדוק את שרידי הצלחת המעופפת, על מנת לעמוד על סודותיה הטכנולוגיים ולהמליץ לממשלה על צעדי-תגובה נאותים לפלישה אפשרית של יצורים מן החלל החיצון. כל הניסיונות לאמת את המיסמך, בתיקים של משרד-ההגנה האמריקאי, העלו חי-רס. אבל מן המפורסמות הוא, ששום הכחשה לא תזין את חסידי העב"מ, בין בארצות-הברית ובין בחיפה, מאמנותם בקיומם של יצורים מן החלל החיצון, הפוקדים חדשות לבקרים את כדור-הארץ, במסגרת חבילות-נפש שנתיות, המובטחות להם מכוח הסכמי-עבודה.

אמנם, ההוראות אוסרות עליהם במפורש יצירת מגע עם תושבי כדור-הארץ, אבל נוכח התנועה ההמונית מופרים איטורים אלה פעם אחר פעם. כך, למשל, בחודש דצמבר 1985, דיווח אורח אמריקאי, ויטלי שטריבר, כי הוא נחטף על ידי יצורים מהחלל החיצון, הוכנס על ידם לצלחת מעופפת ושם נעשו בו מעשים מגונים, מן הסוג שעיתונים המכבדים את עצמם לא נוהגים לפרטם.

למען הסר ספק, כדור-הארץ עלה על מפת התיירות של תושבי הכוכבים הרחוקים לא מהיום. ב-1645 התלוננה אן ג'פרס, נערה בת 19 ממחוז קורנוואל באנגליה, כי נחטפה בידי שישה יצורים נמוכי-קומה. לאחר ששיתקו את גופה החלו לנשק ולגפף אותה, עד שחשה לפתע דקירה חרה בגופה. לאחר מכן שטה ברחוף אווירי והגיעה לאימון, שם הוקפה באנשים רבים שתקפו אותה. כשהיא התעוררה, מצאה את עצמה שוכבת על הארץ, מוקפת בחבורת ידידיה. שנה אחרי האירוע המסעיר הזה הואשמה אן ג'פרס בכישוף והושמה מאחורי סוגר ובריה.

עוויות אלו ודומותיהן מוכיחות בעליל שרמת התיירות מהחלל החיצון נעשית יותר ויותר ירודה מבחינת הרכבה החוץ-אנושי. מן הדין איפוא, ששרהתיירות ייכנס לעובי הקר, ויפה שעה אחת קודם. את המיפגש עם אי-ט, הפולטרגייסטים והשרים, צריך להשאיר לאלומות הקולנוע.

לדבר על מיסטורי יותר, הוא מותם של בני-אדם במאכלות-אש בלי אש. אחד המיקרים הללו ארע ביום ה-2 ביולי, 1951, בבלורידה. מארי ריו, בעלת-בית קשישה, נכנסה בשעה שמונה בבוקר לדירת אחד מדייריה, ומצאה את החדר אפוף עשן. כשהעשן פג, היא הופתעה לראות שהחדר לא ניווק כלל מהאש, למעט ערימת אפר במרכז החדר, שמתוכה ביצצו שרידי רגלה של הדיירת המיסכנה. המדעים ככל הפרשה הזאת היה שהאש האדירה שנדרשה כדי להפוך את גופתה של הדיירת לאפר, לא שרפה שום רהיט אחר בדי-רה, לא את הכסאות שניצבו בקירבת מקום, לא את המיטה ולא את הוילונות. כימאים,

הברית. כתבי העתונות המקומית, שהוזמנו לביתו של ג'ון ראש, גילו שם חלונות שבורים, רהיטים חבולים, תמונות מרוסקות ובית שריו במבוכה. כמוקד הסערה הזאת עמדה ילדה בת 14, טינה שמה, נערה חוסה במישהי חת ראש. לטענתם, ביתם נתון למיתקפה של פולטרגייסט, הנמשכת כבר מיספר חודשים. לחיזוק דבריהם הציגו סרט שצולם בידי צלם-עיתונות, פרד שאנון, שהוזמן לשהות בביתם כמה שעות. אחד הצילומים שהתפרסם ברבים, הראה מכשיר-טלפון מתעופף באוויר, אל מול פניה המבוהלים של טינה. בכיתוב מתחת לתמונה נאמר, כי טינה מותקפת לעי-תים קרובות על-ידי מכשירי-טלפון ועצמים

[illegible]

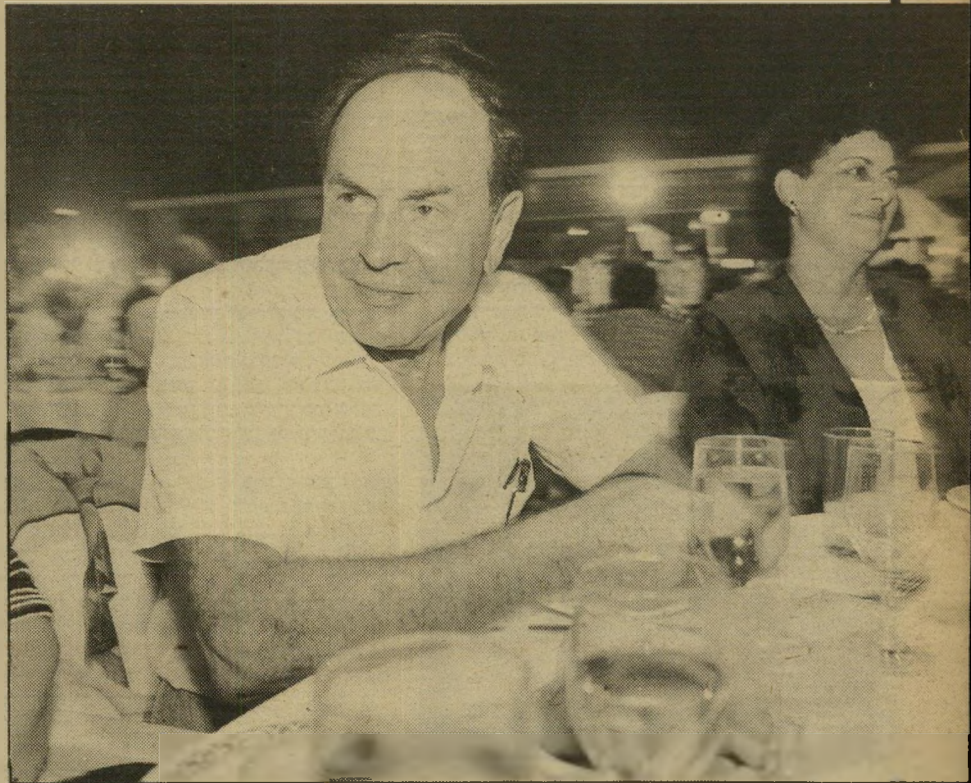
תרבות האכילה הגיעה גם לגיבעתיים ★

חתונה מישפטית ★ ומעלליה של רקנית-בטן

החברים של אבא שלי

ריקוד מכושף עורך-הדין המפורסם צבי לידסקי, ש"ספרו" "כישוף" יצא לאור באחרונה, היה מבין הראשונים שקפצו להראות את כישוריהם הטובים על רחבת-הריקודים. לידסקי היה מלווה בידידו הטוב אמיר שמאי.

ישראל, ישב בחברת אשתו וסעד את ליבו וקצת הרגיש לא בנוח מהבזקי המצלמה. לצידו אביבה פאפו (מימין), אשתו של עורך-הדין אהרון פאפו.

זיגל חוזר חוקר-המישטרה לשעבר עור"ר-הדין בנימין זיגל, שעמד בראש היחידה לחקירות הונאה במישטרת

מי מסתתר מאחורי הרעל

כלפי חוץ נראה הכל נוצץ, אך האמת שהסתתרה מאחורי המסיבה היתה קצת מכוערת. רקנית-הבטן **ברי סימון** חגגה את יום הולדתה ה-33 במיסעדת מקאו של מנפרד כץ. כמה שבועות לפני המסיבה היא פנתה ליחצנית **יהודית נגר** וביקשה ממנה שתערוך לה מסיבת יום-הולדת בפאב המחבן ברמת-גן. ימים אחדים לפני היום המיועד התקשרה הרקנית עם היחצנית והזמינה אותה למסיבה שהיא עורכת במקאו. היחצנית היתה המומה ואמרה לה שהאירוע בסתבן כבר מוכן ומסודר. בתגובה לא נכחה היחצנית נגר במסיבתה של סימון. אירוע דומה קרה לה גם עם מעצבת-האופנה **ספה**, שתיכננה לה שימלה במיוחד עבור האירוע. כשהשימלה היתה כבר מוכנה הוריעה לה ברי שהיא אינה מרוצה מהתוצאה, ביטלה את ההזמנה ותפסה רה שימלה בנוסח הזמרת **שרי אצל מעצב-האופנה 'שלום ח'י**. מי שביאה למסיבה למרות כל המריבות והמילחמות ביניהן היא רקנית הבטן **כוכב פרי**.

לפני כמה ימים בראיון בתוכנית-רדיו התקשר אחד המאזינים ושאל אותה על הסיכסוך שלה עם כוכב פרי. הרקנית השיבה למאזין שהיא כלל אינה מכירה את השם והתעלמה כליל מקיומה של ירידת-האויבת.

בנים רפואנים החתן והכלה מודי ושגית צחייק, רואי-החשבון של חברת-הביטוח אבנר, החתונה האלגנטית סבלה קצת מחוסר מיוזג-אוויר, למרות שהיא נערכה תחת כיפת השמיים, וכל תנועה מיותרת הביאה לגל של זיעה ששטף את החוגגים, ביניהם השופט **אמנון הומינר**, כתב-הפלייליס **יחזקאל אדירם**, עורך-הרדיו החתיך **ציון אמיר**

אבות מישפטיים הפרופ' סור ד"ר ויד ליבאי (מימין), עומד מחייך לצידו של עורך-הדין הדוקטור חיים משגב.

עורכי-דין, שופטים ורפואנים רקדו בכפיפה במסיבת החתונה של **שגית צחייק** ו**מודי משגב**, שני ערכה במרשאות של מלון אנדרה. מודי, רפואן הלומד באוניברסיטת תל-אביב, נשא לאשה את חברתו בת כיתתו, שגית, והשניים הביאו, כמוכן, את החברים מהכיתה. אך מי שבלטו היו החברים של האבא שלו הדוקטור **חיים משגב**, עורך דין ידוע בעל קשרים

סאני של סאן בתם היפה של הזמר סאן והזמרת עליזה עזיקרי, המרה מפציעה, עוסקת בתחום הפקות א

גדולה, שבעזרתה הוא התכבד לחתוך את עוגת הענק. חריש, שהגיע בגפו, לא נשאר לבד הרבה זמן, הוא פגש בידידו הטוב הצייר קיפניס ושוחח עימו ארוכות.

יכה סכינאי חבר הכנסת ומזכ"ל מיפ לגת העבודה מיכה חריש, וא גם תושב העיר גיבעתיים, מחזיק בידו סכין

יביעתיים זוללת עוגות וינאיות

הכיבוד במקום היה על טהרת הפשטידות והקינוח הסתכם בעוגות וינאיות.

נראו שם הדוגמנית הותיקה קארין דונסקי, שהיתה מל-וזה בגבר של חייה, בנה נואל, יונה קלימוביץ מואריישי והצייר-גרפיקאי עימנואל קיפניס. בשולחן אחר נראה ראשי-העירייה יצחק ירון שישב ושוחח עם כמה מקומיים. וכרי שיהיה במזל טוב, הזמין הבעלים, דני שטיינברג, איש-צבא לשעבר, את גניה וולקין, מנהלת סניף האגודה למילחמה בסרטן בגבעתיים והפקיד בידיה המחאה בסך 1700 שקלים כתרומה לאגודה.

יביעתיים הפועלית התעוררה לחיים בסוף השבוע האחרון שלברייטס מתלאביב השכנה ועוד כמה מקומיים חגגו וינאי במיסעדת קפולטקי שנפתחה במקום לפני שלושה שנים.

מלצרות לבושות תלבושות אוסטריות עממיות וכזמרים קיבלו את פני האורחים, והשמיעו ואלסים של שטר-בכניסה למיסעדה הוצבה קוביה ענקית שהיתה מצופה גפת וסוכר מוקרש, ומתוכה זינקה הדוגמנית נגבה פאר, ירתו לחיים של הזמר עיפר אקרלינג.

נערך קצבת בתחילת הערב היא יושבה בבגדיה-עליה, בחברת בן-זוגה עופר אקרלינג, ואז, להפתעת כולם, היא הסירה לפתע פתאום את בגדיה, נשארה בבגדי-זעיר ולפני שהוכנסה לעוגה נמרחה בקצפת.

חוזר בתשובה גרמי לנגפורד, אחיה של השחקנית-דוגמנית המפורסמת והשערו-רייטית קרוליין לנגפורד. הוא חזר בתשובה לפני שבע שנים וכעת הוא עוסק בציור על זכוכית ויצירותיו מפארות את כתלי המקום.

ביטולים, מריבות או מילחמות עולם?

ד"ר למחול הדוקטור המצליחה לאה גביש, מרצה באוניברסיטת טה וגם רקדנית-בטון, והמשמשת כיושבת-ראש אירגון הרקדניות, קורנת מאושר בחברת בעלה.

מיזרח ומערב וקדנית-הבטון ברי סימון (משמאל) ורקדנית-הבטון הדרום-אמריקאית ממוצא רוסי מירתה רילניקוב, הידועה כסואיר (מימין).

קרן טישמן
כרוע לבד, אחרי רומאן רציני

פחה ובית, שלא חושב רק על עצמו. תאמינו לי, היא תמצא כל מה שהיא תרצה. מעכשיו אני שמה עליה מעקב צמוד.

קודם כל הוא צריך להיות יהודי, ישראלי בהחלט בא בחשבון, חכם, נחמד, בעל אישיות משלו, שיש לו כבר כיוון בחיים, אוהב מיש-

אנדה והנרי זימנר
לידה בסוויטה המלכותית

בעל מורפסת פרטית צמודה, טלוויזיה, קו טלפון ישיר וכל הלוכסוס האפשרי. בסוויטה הזאת ילדה הנסיכה גרייס את שלושת ילדיה, והרבה שנים אחריה עשתה זאת הנסיכה קרליין, באותה מיטה מלכודת, תלת, שלוש פעמים גם היא. ואם זה לא מספיק, אז אותו הרופא, אשר יילד את גרייס ואת בתה, הנרי, יילד גם את אנדה. ולמה טורחים הזימנרים וטסים למונאקו שבועיים לפני כל לידה? פשוט מאוד, כמו שהנרי, שנולד בממלכתו של הנסיך רנדיה, אומר: "כדי שהילדים יוכלו להחליט בבוא הזמן אם הם רוצים להיות אזרחי ישראל או אזרחי מונאקו."

ישראל אי מונאקאי

אנדה, אשתו של הנרי (תנויות הדיוטי פרי) זימנר, ילדה בשבוע שעבר את בנם השלישי, אח לסריל (5) ולעינן (3). לזימנר החדש, ארבעה קילו ברגע היוולדו, קוראים רנדה, עליש אמו של הנרי, רנדה. גם הלידה הזאת, כמו שתי הקודמות לה, היתה בסטייל, בסוויטה הכי יפה של בית החולים הצלב האדום במונאקו, בחדר-ענק

מעקב צמוד

קרן טישמן (22) יכולה להיות אחת הד צעירות הכי יפות, הכי מצליחות והכי מחוזרות בארץ. עם נתונים כמו שלה — יופי, כישרון מישחק, כישרון שירה ועוד כל מיני תכונות טובות אחרות, שאותן ירשה מהוריה, הזמרת חנה אהרונה ואישה עסקים חיים טישמן, לא היה קשה לצפות מראש שילך לה כאן, כשחקנית, כזמרת, כדוגמנית, או כל מה שיבוא לה בראש לעשות.

העלמה, בעלת תואר ראשון בלימודי קולנוע באוניברסיטת ניו יורק, הגיעה באחרונה לארץ, לזמן בלתי מוגבל. היא רק התחילה לעשות סיבובים ולקשור קשרים עם צלמים וסוכנות שחקנים, כאשר קיבלה פתאום, בתי חילת השבוע, קריאה בהולה מניו יורק — לבוא מיד לצילומים של סדרה חדשה בטל-וויזיה, שבה מככב צמד קומיקאים ידוע בא-מריקה, ג'רי סטילר ואן מיארה.

נושא הסדרה הוא מועדון פאב, וקרן אמורה לגלם את אחת הבלייניות הקבועות בו. אז ככה, מהיום למחר, היא אמרה שלום להורים, שהגיעו לכאן לחופשה, עלתה למטוס וטסה לה למייד עד לכמה זמן.

שאלתי את אבא שלה אם יחד עם ההזמנה להופיע בסדרה שלה לה גם כרטיסיסטה, והוא צחק, ואמר שעם סכום יפה כזה, כמו שהם משלמים לה, כדאי לה לקנות כרטיס עלי-חשבונה, מכל מקום בעולם.

בחיים הפרטיים היא לבד כרגע, אחרי רומאן רציני שהיה לה, במשך שלוש שנים, עם סטודנט יהודי לקולנוע, שלמד איתה באותה כיתה. הסיפור ביניהם הפך רציני, אבל בשלב כלשהו הם החליטו שזה מוקדם מדי להחליט החלטות חשובות לעתיד, והחליטו להיפרד, כידידים טובים, כדי שיוכלו, כל אחד בנפרד, להתרכז בקריירה.

"לא מוכרחים להישאר עם האהבה הראשונה", היא אמרה לי, לפני שהתעופפה מכאן, "צריך לגדול, להתפתח, להכיר אחרים." רציתי לדעת אילו תכונות היא תחפש באותם "אחרים", ושמעתי ממנה ש-

היתה בכותרות.

בירושלים, מקום מגוריה, כולם פירגנו לילית זה העניינו בחייה האישיים. רצו לדעת מי הגבר שימלא את מקומו של בעלה שנפטר, לילית שמרה על שתיקה.

והנה, בשבועות האחרונים, נודע שהיא מאוהבת ועומדת להינשא לקבולן הירושלמי שטיין לוי, ולפני כמה ימים היא חזרה מהריביירה הצרפתית, שם היא עשתה חיים, וגם ביקרה את קרובי-משפחתה החיים בצרפת. בקיצור, שבע השנים הרעות — ואולי היו אלה יותר משבע — חלפו להן, וכעת היא מתחילה פרק חדש בחייה.

לילית נגר וששון לוי
פרק חדש

גדולה

תרתי-משמע

במשך שנים יצאה הזמרת רפנה ארמוני בת ה-33 עם אישה-תאורה אפיק פלג, בן ה-25.

ארמוני, שהיתה חברתו של הזמר שלום חנוך, היתה גדולה מהתאורן תרתי-משמע — גם בגיל וגם בגודל. אך נראה שהעובדה הזאת לא הפריעה לא להם ולא להורים שלהם.

הם התגוררו יחדיו, יצאו לבלות ביחד, גם כילו חופשות משותפות באילת ובמקומות

רפנה ארמוני
פרידה

אחרים בארץ. אבל ממש בימים אלה הסתיים הרומאן הגדול, והשניים נפרדו.

אחר

השנים הרעות

בארץ היא מוכרת מאוד, אפילו די מפורסמת. אך בארצות-ערב השכנות היא ממש כוכבת. זוהי לילית נגר, מלכת שיי דורי הטלוויזיה בערבית, מגישת-תוכניות, עורכת, מראיינת ומה לא.

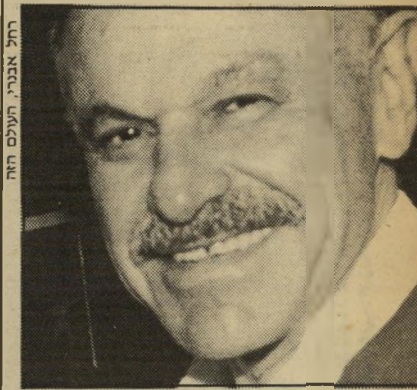
לילית, בת ה-50 פלוס אשה נאה, אלגנטית, ומאוד-אהודה על ידידיה והקולגים, התאלמנה לפני יותר מ-10 שנים מבעלה יעקב חזמה, שהיה עורך העיתון הערבי הממשלתי אל-אנבא.

חזמה נפטר בגיל 50 מהתקף-לב. היא התאוששה במשך השנים, ואף גידלה את בתם סיג'י בת ה-25, המוכרת כזמרת וכשחקנית, ואף היתה בהרכב של שלישית-כנות שהתפרקה לפני שנתיים אחרי תקופה קצרה שבה

אהרן אלמוג

אל חולות הזהב

כשהטלפון צילצל ובישר לי את דבר מר תו, לא הבנתי את משמעות המילים. תמוז לא נראה לי כאדם המתכוון למות. האיש החזק ביותר שהיכרתי לא התקשר אצלי מעולם עם המוות. ירדתי מביתי אל המולת הרחוב. נכני

בנימין תמוז

סתי לדינגוף-סנטר. קנתי שתי עוגות בקפה לזונו ובשוכי הביתה, כדי להכין קפה, הבנתי כראשונה שהאיש אכן מת ושום עוגה שבער לם לא תמתיק את מרידות התחושה החונקת בגרון. עוד חבר הלך, וזה מה שמצפה, במקרה או במאוחר, לכולנו. אני מנסה לארגן את הזיכרונות הקשורים באיש הזה, ואני מתקשה לעשות זאת. הם משתרעים על פני למעלה מ-30 שנה עם עליות וירידות, עם קרבה וריחוק, עם מרי

בות ופיוס. ישבנו בסעודות משותפות שארכו לפעמים מצהרי השבת עד צאתה. עכשיו אני מכין מרוע ירדתי לקנות שתי עוגות. זהו מסוג מעשי-הכשל שמקורם כנראה באסוסי: אציה מודחקת, רחוקה, על האיש הנהנתן הזה שאהב כל כך דבריימאפה ומיני-תרגימה, והרביק אותי בצעירותי וגם את שאר חבריו, אני מניח, באהבה מיוחדת זו.

והיו עוד אהבות, גשמיות פחות. אהבנו לשוטט ברחובות העיר הזאת כשברחוב אבן גבירול היו עדיין פרדסים, ובשדרות ח'ן מיגרשים ריקים למכביר. צר היה לו על העיר המאבדת את יופיה המיוחד, שהופכת להיות עיר כמו כל הערים בעולם. כשהחלו בונים את היכלי-התכונות, אמר בחומור האופייני לו שהם בוודאי בונים מוסך מרכזי לאוטובוסים. כה זרות היו לרוחו הזוויות הישרות הפונקציונליות. הוא היה האיש הכי לא פונקציונלי שהיכרתי. לכן אולי לא זכה בשום פרס מה פרסים החשובים של הספרות העברית. לא התרפס. לא ביקש. לא סידר לעצמו. גאה עד הסוף, שטה בכולנו. העמיד פנים שהכל אצלו כשורה. והנה דווקא עכשיו, בחודש תמוז, הלך מאיתנו ואפילו שלום לא אמר. הופעתו האחרונה בטוף ציטוט היטעתה את כולנו: אדם צעיר במיטבו, נתבקש, בשליחות אחרת, נה, אל חולות הזהב שלו, שמהם בא ואליהם הלך.

...הוא לעס את הפת המתובלת בגבינה. עיניו היו יבשות, ללא דמע, אך בליבו ידע שהוא בוכה. כך סיים את סיפורו חולות הזהב וכך סיים, כנראה, את חייו.

יומן האינתיפאדה

ריאיון עודד פלד

„רוב המשוררים הם ג'ובניקים ולא מכירים את החוויה על בשרם“, אומר המשורר צבי שטרנפלד, ששירת במילואים בגדה וכתב את שירים שקטים ברשת ג'. יומן אינתיפאדה. למרות הכתיבה על האקטואליה אין הוא רואה עצמו כמשורר מגויס.

בקיץ שעבר, במהלך שרות-מילואים בשטח חים, כתב צבי שטרנפלד 64 שירים בתוך ארבעה ימים. הקובץ, הנושא את השם שירים שקטים ברשת ג', יומן אינתיפאדה, ראה אור בימים אלה בהוצאת ירון גולן. אגב, פירסום הבכורה של שירי שטרנפלד היה במדור דף חדר של העולם הזה. שטרנפלד (34), משורר חיפאי, הוא יליד וורוצלב, פולין. לארץ הגיע בן שנתיים. אחרי גילגולים במעברות, בקיבוץ ובקריית-מוצקין, עבר עם המישפחה לאירופה (האב עבד בציט) וחי שש שנים באנטוורפן, בהמבורג ובבריסל. סיים תואר שני בפסיכולוגיה מה קריית. עבר כאורח-עובד-צה"ל במחלקת מודיעין-התנהגות בתל-השומר ובמכון למחקר התחבורה. כיום הוא עובד-מחקר באוניברסיטת תל-אביב. כעבור הדוקטור שלו הוא מתמקד ביוהי הגבול בין פרוזה לשירה בחי ויהי של הקורא.

● איך המשורר שבך מסתדר עם הפסיכולוג? אין סתירה בין השניים?

המשורר מרכי גלדמן טוען שהעיסוק שלו בפסיכולוג, כמטפל, סוחט ממנו כוחות יצירתיים. בתור מטפל, אתה צריך להיות קשוב מאוד לאחרים, ואילו בתור יוצר אתה יכול לעשות את הסלקציה בין מה שמעניין אותך לבין מה שלא. חשבתני תמיד שטיפול יכול לשמט את הקרקע מתחת לרגלי יצירה,

● „משוררי כפית“

● ויש גם השפעה הפוכה, כזאת של העיסוק במחקר על הכתיבה?

אין לי חשיבה מחקרית בכתיבה. ההשפעה, עד כמה שהיא קיימת, מתבטאת ברמה של תכנים ולא של שיטות או תהליכים.

● איך פועל אצלך תהליך הכתיבה?

השירים באים תמיד מתוך גירוי חיצוני, מציאות, שמגיע דברים מבפנים. נסיעות, למשל, מעוררות אותי לכתיבה. בנסיעות

צבי שטרנפלד

צרוך שירים

זרקו אבנים ב„רוואל“
ולבנים ב„כסית“,
המלצר ב„בר האדם“
דרך על מסמרים,
קעת יש לו פנצ'ר
ולא יוכל להגיש קפה ופלינצ'ס.
חמרי-גלם מפלא לשירה.

נביא עכברי מעברה
קטנים ולבנים,
ורדי עינים,
להפחיד את הנשים
שכלי משחית בידיהן
יבצנייהו.
הו תשספנה את העכברים בשנים,
התקשרת תצלם:
יהיה אפקט תעמולתי אדיר
לטובתנו.

יותר מכל
אני פוחד
משתוף הפעלה
ביניהם.
היום, לרגמא,
ראיתי אח ואחות
מרוקנים
את הפח
יחדו.
אחר-כך תגיע מכונית העיריה
ותאסף את הזבל
מהמכל.

נשמע בקשר:
זרקו עלינו קפסאות וכל מיני פרות
וירקות שאספו. עבר.
כשאתה אומר קפסאות למה אתה
מתכוון? עבר.

קפסא אחת של לוף,
שתי קפסאות אפונה,
וקפסא אחת של תירס.
עבר.
...

העריבה השמנה,
שמוכרת בגדים משמשים
בישיבה מזרחית,
גמרה לחטט באף,
קפלה את השמשיה הקטנה הורדה,
סדרה את הצעיף
והרפה בחיך שבך

את כדור הסל —
אחד משלשה,
שהשכן שלה מוכר.

בכל פנה
תרנגולות נשחטות.
ראש אחרון,
חלף על צנאר,
ופרפורים.
ההסתגלות למציאות
בשטחים...

פתות מרחפות באויר.
שבע כלל פלשתינאי
המוני הרעבים נזונים בקמח אמריקני.
שוב לא הביאו אספקה לתצפית.
הבטן מקרקרת בקצב האינתיפאדה.

פלילות, השביבה
ושאר גברתנים
עוברים באלות,
שלשלאות
ופחיות צבע אדם.
כל דאלים גבר.
בבקרים, חילי צה"ל
אוספים את הגברים
שימחקו בצבע.

שקט.
עצר הכרו על ידי מג"ב.

מהומה.
נשים רצות נושאות מקלים.
הטרנזיסטור ממשיך לשדר:
שירים שקטים ברשת ג'.
אבנים, מסכות,
צמיגים, פח ענק חוסם את הכביש.
„בוא, תהיה גבר, תרד“,
צועק מידה,
„זו המדינה שלנו“,
או שמא,
„זו הארמה שלנו“.

תפשו אחד.
דם.
אשה שמנה מתפלשת בחול.
חקי משחק ישנים.

מאנשי מלואים אפשר לברח לאט.
מתגרים
ומתמים עד לרגע האחרון.

אם המכירות של המתחרים עלו מבלי שנוספו להם עובדים סימן שנוספו להם פלא-פונים

טמיר כהן (ענקבסון)

להזמנות: מוטורולה תדיראן
קרמניצקי 16 ת"א טלפון 03-388307.
בארשבע, טלפון 057-38887.
חיפה, טלפון 04-740303.
ירושלים, טלפון 02-783646.
רעננה, טלפון 052-910980.

הפלא-פונים מייעלים את העבודה,
מקצרים תהליכים, ומאפשרים קשר רצוף
עם לקוחות וספקים.
הפלא-פונים מעלים גם את רמת השרות
שהחברה שלך נותנת. ניתן להשיג את
האדם הדרוש, בזמן אמיתי ובאופן בלתי
אמצעי.
אם גילית שהמכירות של המתחרים עלו
בלי שנוספו להם עובדים – בדוק כמה
פלא-פונים רכשו...

כאשר חברה מעוניינת בהרחבת המעגל
העיסקי שלה, בהגדלת המכירות ובשיפור
השרות, היא יכולה, למשל, להוסיף
עובדים.

אבל כשחברה מצליחה בכל המשימות
האלה, בלי כל תוספת של כח אדם –
פירוש הדבר שגורם חדש נכנס למערכת.
לעיתים קרובות הגורם הזה הוא פלא-פון.

פלא-פונים הניתנים בידי העובדים
הנמצאים בחברה, מעניקים למעשה,
תוספת של לפחות 10% ליום עבודה,
תוספת שפירושה חסכון משמעותי.

פלא-פון

מוטורולה תדיראן
הקשרות סלולרית בע"מ

* מבוסס על מחירון החברה הנקוב בשקלים,
לא כולל מע"מ, בהתאם לדגם שתבחר:
2000 X (מחודש), 3000 X, 6000 S, 8000 X
פלא-פון 007 ופלא-פון שדה.

ישראלכרטיס

40 תשלומים ויותר באמצעות "יוזיה עדיף"
וישראלכרטיס באשראי נמיס.

פלא-פון

הופך שעה אבודה לשעת עבודה!

מרים
בנימיני

מזל החדש:

אריה מה צפוי לאריות ב־1989?

השנה שחלפה היתה אחת השנים החשובות לגבי העתיד והחיים בכלל. רבים מבני מזל אריה עמדו בפרשת-דרכים וביצעו שינויים חשובים במקום-העבודה או שפנו לכיוון חדש. אי-אפשר לומר שזו היתה שנה קלה. היו בה לא-מעט הפתעות: עבודה קשה מאוד, ודרישות גבוהות מהסביבה. חוסר-פירגון, תחרות קשה. קינאה מצד מי שמעמדם נחות או שהיכולת שלהם פחותה. בקיצור, הצד המוליטי בעבודתם היק-

יכולים לתכנן עשרה מהלכים מראש, כשיש להם דבר-מה להעיר, הם אינם מחכים, ואומרים את דבריהם במקום ובזמן הפחות-מתאימים. תכונה זו פוגעת בהם לעיתים קרובות. על האריות לעבוד קשה מאוד ולהוכיח את עצמם אם הם רוצים להתקדם. חסרה להם היכולת לחייך, להתחנך, או להתנהג בצורה היכולה לקדם את האינטרסים

שלהם. גם מזלות האש, שאליהם הם שייכים, אומרים מה שהם חושבים והיחסים שלהם עם הסביבה אינם קלים בגלל תכונה זו. ובכל זאת, זו היתה שנה שבה הם התקדמו, עזבו מקומות עבודה לא מתאימים וניסו את מזלם בתפקיד חדש. גם בחיים האישיים הם עברו תקופה חשובה ולמדו לקח שלא במהרה יישכח. יום ההולדת הנוכחי מוצא אותם בהתלבטויות רבות. הם מתקשים להחליט מה בדיוק הם רוצים ומתי. איך תיראה, אם כן, 1989/1990 עבור בני מזל אריה.

● עבודה וקריירה

גם השנה יעבדו האריות קשה מאוד. כל פרויקט שבו הם יהיו מעורבים ידרוש מהם השקעה של זמן, מרץ וכוחות, הרבה מעבר למה שהם רגילים. יציעו להם הצעות מושכות ומעניינות, לעיתים קרובות הכל יעמוד על היכולת שלהם לשמור סוד, אבל הזדמנויות לא יחסרו. נראה שגם השנה הם יהיו מוקפים באנשים שינסו לקחת את מקומם או להפריע להם בעבודה השוטפת. החרות עדיין לא חלפה. ובכל זאת, לא הכל כל-כך פשוט. יש תקופות שבהן הם מאבדים מרץ, זקוקים למנוחה ומאבדים את העניינות. תקופות אלה יכולות לגרום מאוחר יותר לקשיים. כאן מדובר על בני מזל אריה השואפים לעבודה שיש בה מעמד, עצמאות, חופש-פעולה ועניין. סוג זה של עבודות דורש מהאריה עמידה על המישור ומונע ממנו ביטחון. במרוצת השנה הקרובה יתעוררו הא-

בעיות בריאות עלולות להציק לכם השנה. זה קשור דווקא בשפעת, בדלקת גרון או אולי בשיעול ובצינון. למרות הקץ, הרגישות שלכם מאוד גבוהה עכשיו. ימים אלה קשורים במעבר של מרס ממזל אריה לבתולה וצריך להיות זהיר מאד. פגיעות חמורות ומריבות העלולות להסתבך באי-לימות. ב־26 וב־27 בחודש עשוי להגיע סכסוך-כסף שיעורר לסגור גרעון שמאוד מציק לכם.

עומס התחייבויות בעבודה ובחיים הפרטיים. שבונו קשה שומר לפרנס. אתם עלולים לא להרגיש מוב. אל תעסיקו על עצמכם יותר מדי, משום שהבריאות עולה לה לבדוד בכך. מבחינה חברתית זהו זמן שבו תהנו מחיי חברה עשיריים וסואנים. חברים יבואו, יבקרו בבתכם ויעזרו לכם להתגבר על הקשיים המידיים. בערב בודה צפו להצעה מאוד מושכת. לעת עתה נסו לשמור על סדרות. אתם עלולים להקלע להוצאות גבוהות.

נסיעות, ביקורים, מפגשים חברתיים ואווירה קלה הרבה יותר. עכשיו תוכלו לקחת חלק ביותר קל, לזה ולמרות שראות המון נסיעות השבוע, לא תוכלו להשתולל. סגנת תאונות מאוד בולטת במה. אי-אפשר שלא להתחשב בזה. בבית תהנו מרי-היט או אבזר חדש, שיקל מאוד על חיים. ב־26 וב־27 תרגישו חלשים וחסיי-מרץ, אך אל דאגה, אין זה סימן למחלה רצינית.

ענייני כספים יסדרו אתכם מאוד השבוע. כנראה שחצצמרכו לחפש מקור-הכנסה נוסף או לזוהר ולהתפטר על איזו תוכנית שקודם לכן לא נראתה לכם. מעייף ודי קשה בעיני ובשן. נסו לנוח ולשמור על הכוחות. ההוצאות הכספיות הגבוהות שידרשו מכם ינפיעו על מצב הרוח, אבל אל תתייאשו. המצב הזה, כאלו אין מסמך מוצא, אבל מאוחר יותר ימצא פיתרון. שיחת בירור עם ב"היזוג היא בלתי נמנעת וחיצון בסוף החודש.

מצב רוח די כבד גם למי שחוגג עכשיו את יום-ההולדת. הסיבה היא מרידות, ויחוסים ויחסים קשים עם הסביבה. לא מבינים אתכם. יש לכם צורך להימצא קצת לבד, ובעיקר ל-קבל החלטות מבלי שמישהו יתערב. ה-29 עד ה-31 קשים במיוחד, ויתכן שת-היו חולים. נסו לנוח, לישון ולגשת לרופא.

בעבודה חשוב שתמצאו זמן מתאים לשיחה עם הבוס. ה-26 וה-27 מתאימים.

המצב הבריאותי משתנה. אתם מאוד חלשים ואינכם מוסיפים כוחות. הפעם התופעות יהיו קלות יותר ולא תצטרכו להיעזר בפרנסים. אלא רק לפסל בעצמכם, יש לכם די ידע. נסו שחי בשבילכם אינו בריא, נשבו וצמדו למפל ולדאגו לאחדים. נסיעות, פילים ושחייה בים עלולים לסכן אתכם בעיקר בין ה-29 ל-31 באר. גוסס בחי הרגש נפחית תקופה חדשה. אתם משונים הפעם, ומונשים אליכם את בני המין הנשי.

ריות ויבינו שמישהו אכן פעל נגדם. לכן חשוב מאוד שכל מה שהם עושים ישמר בסודיות מוחלטת. עכשיו כדאי שלא יסמכו על איש, או לפחות רק על מי שהוכיח את עצמו במשך שנים. בעבודה לא תהיה להם שנה משעממת. הם יצטרכו להיאבק, להפעיל את הראש, לשכנע בעבודתם וכל הזמן להור-כיה שהם עולים על מתחיהם. זאת

קשר רציני בה, שנות-כספים פוערת, בריאות בעייתית וחוסר- ביטחון בקריירה

תהיה שנה של הישגים. באוגוסט הבא אחרי שנה לא-קלה, הם יתנו זינוק קדי-מה. נראה שלמרות כל המיכשולים, העי-כובים והבעיות, הם יתגברו ויצליחו לנצח במאבקם האינסופיים. חשוב שהם ישגיחו על הבריאות. נכון שהעבודה דורשת מהם זמן, אבל שינה, מנוחה והתחשבות במאגרי-הכוחות ה-

(המשך בעמוד 37)

אין לכם מרץ. קצת נמאס, משעמם ומריו-פגישות עם בני המין הנשי אין מספקות. הם מחפשים בעיות מתחת לאדמה. לכל בעיה יש הם מעלים יש אמוס פיתרון, אך הם לא מקב-לים אותו. כדאי שתשור חחו אתם בעיני או בשבח, אם כי יהי קשה למצוא זמן. עניי-כספים מאוד מטרדים. שוב יבואו אליכם בד-רישות ובתביעות. אתם חייבים כספים ודואגים, אבל אין צורך להיכנס ללחץ. זה יסתדר חוך שבוע וחצי.

שינויים בחיי הרגש, לפתע אתם מרגי-שים צורך בשינוי, אך כדאי שתדעו ש-זהו שגוון חולף. יתכן שתצטרכו להתרחק מכולם ב־26 וב־27 חודש, אך מה-28 כבר תרגישו צורך להתר-אות ולחלק את הבע-יות עם אדם קרוב. בעבודה אתם נדר-שים ליותר שיתוף-פעולה. חשוב שתגיעו ישר לבוס, ותשתחו את האמת במניו, וחשוב שכל המידע יגיע דרכו ולא דרך אף אחד אחר.

העבודה תופסת זמן רב. עליכם למלא מקום של מי שנוער, אך גם בבית אינכם מוצאים זמן פנוי. חשוב שתמצאו זמן למנוחה. משום ש-אינכם חזקים בתקופה זו. הלב ומחזוריהם דר-שים מכם להתייחס אל נפכם ביתר זהירות. מ-חיות בבית, בגלל דרי-שות לא-מוצקת של משהו מבהימשיפה, בני מזל אריה זקוקים לעזרה, אך אינם מודים בכך. אחם, בעלי האכבה הדקה, תבינו במה מדובר. בתחום הרומנטי — תקופה מיוחדת.

נדי
21 בדצמבר -
10 בינואר

מאזניים
23 בספטמבר -
22 באוקטובר

סרטן
21 ביוני -
20 ביולי

טלה
21 במרץ -
20 באפריל

דלי
20 בינואר -
18 בפברואר

מקורב
23 באוקטובר -
22 בנובמבר

אריה
21 ביולי -
21 באוגוסט

שור
21 באפריל -
20 במאי

קשת
23 בנובמבר -
20 בדצמבר

בחולה
22 בדצמבר -
21 בינואר

מאזניים
21 ביוני -
20 ביולי

כל הדרכים מובילות לחיים צור

בשרים • מעדני בשר • נקניקים • ממרחים • סלטים

פרסום וליש

חיים צור בע"מ - שיווק בשר

חנות המפעל: איזור התעשייה רמת השרון מורשה רח' חרושת 17 טל': 03-5400554, 03-498402, 490799

• אנו מקבלים ומכבדים כרטיסי אשראי
• מתקבלות הזמנות לבית הלקוח
• פתוח יום יום מ' 19.00-9.00
• יום א', ו' עד 14.00

כל הדרכים מובילות לחיים צור

חנות המפעל

סוף קו 24

חבילת תרבות מגוונת

מיפעל המנויים של מחלקת התרבות של עיריית כפר סבא, שהוא שדיבר בארץ, פותח בימים אלה, עקב הביקושים המוגברים, את שורותיו לציבור נוסף ויאפשר, במסגרת מיבצע המנויים "לרקוד על כל הבמות", להצטרף למיפעל, המקיף עשר סדרות שונות — לילדים, לנוער ולמבוגרים — בתיאטרון, במוסיקה (קלאסית, קאמרית ומקהלות), במחול ובזמר. אילנה ברנע, מנהלת מחלקת התרבות של עיריית כפר סבא, מציינת שמיבחר המופעים והסדרות השונות מאפשר להעניק לציבור המנויים חבילת תרבות מגוונת וכך נהנה המנוי ממיטב ההצגות והאמנים, תוך שהוא בוחר לעצמו את תוכנית המנויים בתחום המעניין אותו. למיפעל המנויים של כפר סבא כ-9000 מנויים ומיבצע הרשמת המנויים הנוכחי צופה להצטרפות של כ-4000 מנויים נוספים מכפר סבא והסביבה הקרובה והרחוקה. המצטרפים החדשים ייהנו גם ממיספר הטבות, כמו פעימה נוסף חנים וארכה תלושי הנחה — עד 50% — למופעים אחרים.

תן טרמפ לחייל

מיתאן חסעדת

קח הביתה

מבצע יולי-אוגוסט

חומוס חינם (עם כל ארוחה מלאה)

צלע לבן 9.95 ש"ח

קרב 7.95 ש"ח

כיכר חילנו תל אביב, יהודה המכבי 4 טל. 5460435

אישי חשובים לא פחות, במיוחד כדי שלא יבזבזו את זמנם במחלות הנובעות מעייפות ומתשישות.

● בריאות

השנה הבאה לא תהיה נוחה מבחינה בריאותית. הבעיות החדשות עלולות לחזור ולהציג, ומי שיכול, עדיף שיקדים רפואה למכה. מחלות רבות קשורות בחוסר-תנועה או בצורת חיים לא-נכונה. צריך להקפיד על תזונה מאוזנת, דיאטה נכונה, פעילות ספורטיבית ושינה מרובה. כדאי לחשוב על כך ברצינות, ולא לזלזל משום שהשנה עלולה הבריאות להפריע לפעילות השוטפת.

הגב, כמו בשנה החולפת, יכול לגרום לבעיות קשות, והאריות יצטרכו לטפל בגב בכל דרך. אסור להזניח את השיניים.

● כספים

מבחינה זאת זו שנה מושגת. כלומר, זאת לא תהיה שנה ריווחית במיוחד. אך הכסף לא יחסר. העבודה הקשה תביא להם הכנסות, אבל הם לא יוכלו להרשות לעצמם לבזבז ול- הוציא בלי חשבון. אמנם, כשמדובר באריות, ידוע שכל הכסף שלהם הוא לבזבז, אבל לפעמים צריך להשלים עם המציאות ולקנות לתקופות טובות יותר.

● נסיעות

השנה לא צפויות נסיעות רבות לחו"ל, אבל, בכל זאת, יש כמה אופציות לנסיעה. תתכן נסיעה בדצמבר-ינואר או בינואר-אפריל במאי או ביוני. לעומת זאת, כדאי שיתכננו לכך ש- מאוגוסט 1990 הם יסעו הרבה יותר ממה שהם מתארים ל- עצמם.

● ומה שבינו לבין

השנה תהיה חסרת-פשרות בתחום הזה. אי-אפשר יהיה להמשיך ולגרום קשרים שאינם מתאימים. החודש האחרון לימד את האריות דברים רבים. ניתוקים ופרידות לא- מתוכננות קצת הקשו עליהם. מטיבעם הם אינם אוהבים להכאיב ומזדהים עם סבל הזולת, ויתכן שהחודש שעבר הכריח אותם לפגוע, אבל עדיף שינקו את השטח ויכינו את עצמם לקראת קשר רציני ובונה. קשר מהסוג הזה לא יאחר לבוא.

קשרים שיתחילו השנה יהיו חשובים, אם כי לא נראה ש- יובילו מיד לנישואים, האריות יעברו דברים רבים ושונים לפני שיחליטו על צעד כל-כך רציני. ההתפתקנים, החשים שקשר אחד אינו מספיק להם, יצטרכו להקפיד על סודיות מירבית. זוהי שנה שבה סודות ש- מתגלים יכולים לגרום לשינוי דרמטי בחיים. המיסגרת ש- בה הם חיים עלולה להשתנות לפתע, והאריות, שלא שמרו על סוד, ימצאו את עצמם במצב קשה.

חשוב מאוד שלא להתחיל בקשרים במקום העבודה.

אם הבנים

נחוג יום-הולדתה ה-99 של רזו פינגו-אלד קנדי, אלמנתו של ג'וסף קנדי, איליהו ושגריר ארצות-הברית בלונדון בימיה ה- ראשונים של מלחמת-העולם, וא- מם של ג'ון ורברט קנדי המנוחים ושל הסנטור טדי קנדי. בתו של מי שהיה ראש עיריית בוסטון בראשית המאה, רתוקה כיום לכי- סאגלגלים, מתקשה בראייה וגם אינה תמיד בהכרה-מלאה.

השופטת הראשונה

התמנתה לשופטת בבית- הדין לתעבורה בנצרת, ע'אדה סעד (39), ובכך היתה לאשה הער- ביה הראשונה בתפקיד שופטת בתולדות מדינת ישראל. סעד, אם לשני בנים, זה 11 שנה אשת פרק- ליטות-המחוז בצפון, היא נוצריה, בתו של בעל בית-מיסחר נצרתי לחומרי-בניין.

הזווית השלישית

נפטר בתל-אביב, בגיל 78, ארקדי ספרות, קצין-שירות בצ' בא האדום, שהחליט, אחרי מלח- מת-העולם, לנטוש את הצבא ול- עלות ארצה. את זה עשה ספרות, יליד קייב, באוניית-המעפילים מבס נורדאן, שבה שימש גם כמ- פקד 1800 מעפילה. בארץ שב ספרות, ממקורכי 'צחק שדה, רמטכ"ל ההגנה לשעבר ומראשוני השירות, והיה לאיש-שירות, אשר יום את התקנת לוחות-הפלדה לכי- ליהרכב של אירגון ההגנה וכך נולדו המשוררים, ששרידיהם עדי- ין מוצבים בשער-הגיא בואכה ירו- שלים. אחרי מלחמת-העצמאות, שבה שרת ספרות כרבי-סרן, הוא חזר לעסוק במיקצועו האזרחי והנ- דסת-מכונות) בחברת-החשמל ות- חת שם העט ס. ארקדי גם היה לסר- פר לעיתונות (הזווית השלישית: מספורי חוקר וחוק).

הנציב הראשון

נפטר בירושלים, בגיל 86, ראובן שרי, מוותיקי מפא"י, ומי שהיה, בשעתו, מועמד לראשות הממשלה העירונית בבירה, שבי- סופו של דבר לא קמה, ושנודע יותר מאוחר כמזכיר מועצת פועלי ירושלים, כחבר-כנסת, כסגן שר- התחבורה בראשית שנות ה-50 וכאחד הנציבים הראשונים של שרות-המדינה.

האדריכל האחרון

נפטר בטוקיו, מרוס-לב, בגיל 100, גנרל טאייצ'י סוי- זוקי, אחרון היפאנים הבכירים שנודנו, בסוף שנות ה-40, על פיש- עיי-מלחמה. סוזוקי, שנשא רגת רבי-אלוף, היה, בשנות מלחמת- העולם השנייה, מאדריכלי כלכי- לת-המלחמה היפאנית.

העולם הזה כל שבוע עם רץ אישי לביתך או למשרדך!

מהיום **העולם הזה** יגיע אליך עם רץ אישי לביתך או למשרדך!
חדש, טרי, לוחט, עסיסי, ישר מהדפוס לביתך או למשרדך!

**ובנוסף

החותם על מנוי שנתי
יקבל ארוחה זוגית
חינם!
ללא הגרלה!

*מחיר מבצע

מחיר מנוי שנתי 290 ש"ח
(באילת 220 ש"ח)
ב-5 תשלומים שווים
ללא ריבית וללא הצמדה.
התשלום באמצעות כל
כרטיסי האשראי

מאיפה אתה יודע?
קראתי

העולם הזה

* מוגבל ל-1000 מנויים באזורי ההפצה עד ליום 31.8.89.

** המסעדה לפי בחירתך מתוך רשימת המסעדות במחלקת המנויים.

חייג 03 232262 ועשה מנוי!

חתימה טעימה

מיבצע מנויים טעים עם העולם הזה

(ג) ארוחה זוגית חיים עד 60 ש"ח באחת מהמיסעדות המובחרות המשתתפות במיבצע.
חייג 03-232262 מחלקת המנויים
באילת: 220 ש"ח. טלפון 059-33217 • באזורי ההפצה בלבד

חתום על מנוי שנתי ותקבל:
(א) השבועון יגיע לביתך/מישררך ביום הופעתו ע"י שליח מיוחד *
(ב) מחיר המיבצע: 290 ש"ח כולל מע"מ אשר ישולמו ב-5 חשבוניות שווים ללא הצמדה. באמצעות כל אחד מכרטיסי האשראי.

מפגש אביב
כל מה שלא ציפית
מפונדק דרכים

דרך חיפה 301 תחנת דלק סונול (לפני צומת תל ברוך)
טל. 413480, פתוח יום יום עד 24.00

**ביקור
ב"יונס"
תל-אביב
בן-יהודה 163**

**סיפור של
אורי**

מסעדת המוזיאון
רח' האוניברסיטה 2
רמת-אביב
טלפון: 5414135-6

ומעתה גם ארוחה בתפריט קבוע:
מנה ראשונה: מרק או סלט חסה, או פטריות טריות עם חמאה ושום
מנה עיקרית: פירושקי לסוניו
או שניצל עוף עם רוטב פטריות
מנה אחרונה: פרפה לימון
או מרקוז שוקולד
או שטרודל עם גלידה וקצפת
כוס יין לבן
לחמניות תוצרת הבית וחמאה
ירמיהו 30 (פינת דיזנגוף)
26.75 ש"ח
פתוח מ-12.00 עד 01.00 טל' 457599

כשהייתי בת 19 לקח אותי
ידיד למיסעדת יונס ביפו. מאז
עברו כמויות-מים אדירות א-
פילו בירקון, אבל אני עמדת
באותו מקום מבחינת האוכל
המזרחי. כל חודש אני ביונס,
בהתחלה עם חבר או חברה,
אחרי שנים עם בעלי ואחר-כך
עם הילדים. כל חודש, בלי
חופשה ובלי מחלה ובלי בגידה.

אל גאוצ'ו - לונדון מיניסטור

אירועים עד 80 איש
קייטרינג עד 1000 איש
פתוח: 12.00-24.00
שאל המלך 4, טל' 03-250079

חדש בתל-אביב!
עוד סניף של
"מסעדת יונס"
מאכלים מזרחיים

רח' בן יהודה 163, טל' 03-227813

לפני שלושה חודשים פתח
מוסא, עם בן-דודו נימר (מוז'
תיקי יונס ביפו), את יונס בר-
חוב בן-יהודה בתל-אביב.
עכשיו יותר קל לנו, אז עברנו
לפעם בשלושה שבועות.

קפה - פאב - מסעדה
שירה וריקודים
בימים ה' ו' ושבת: הופעת אומנים
פתוח יום יום רצוף משעה 9.00 בבוקר
הזמנות לאירועים עד 250 איש
בצהריים ארוחות עסקיות - 15 ש"ח
רחוב הירקון 109, טלפון 241300

**הר-יזר
רבי עקיבא**
מיסעדה ביסטרו
מיטבח צרפתי-אמדורסקי
אוויר-מוזג - אווירה חמה
רח' רבי עקיבא 22, תל-אביב (מאחורי קולנוע אלנבי)
טלפון 655096

שיסלחו לי כל המיסעדות
המזרחיות הטובות בארץ, אבל
חומס כמו אצל יונס אין. וסלט
תבולה, ולבנה וסלט-חצילים
וקובה, והמלדרה הנימוחה
בפה, והדגים על האש עם
הרוטב המיוחד שלהם
וצלעות-הכבש, והסינייה!

הסינית צ'דינג-הוף סווי
מסעדה סינית טובה ולא יקרה
רחוב דיזנגוף 110 (מול קפה רוול) תל-אביב.
טלפון: 03 247066

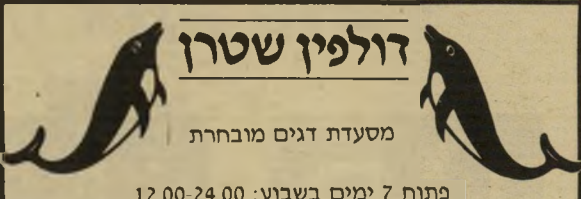
הבית הלבן
הבירה הכי זולה בעיר

cafe-pub
WHITE HOUSE
רח' הירקון 108, תל-אביב
טלפון: 230577

ואחר-כך, בלי הזמנה, מ'
גיעה צלחת ועליה חתיכות
אבטיח קר וחתיכות מלון ות'
אנים מתוקות וכמובן קפה
משובח ואיזה חתיכת בקל-
וואה. כל כך מתוק שאפילו
החשבון לא מצליח לקלקל את
הטעם.

דולפין שטרן
מסעדת דגים מובחרת
פתוח 7 ימים בשבוע: 12.00-24.00
וממלצת לישראלים ולאורחים מחו"ל
דיזנגוף 189 ת"א, טל' 232425

מאיפה אתה יודע? קראתי העולם הזה השבועון של ישראל

מדי שבוע מציע "העולם הזה" עמוד אורח. המילה, התמונה, הגרפיקה - כולה על אחריותו. בימיו למה שהוא רוצה להעביר לקורא השבוע: י'ב'

יב' סוג מצורצ צורק מאסגיקו מכוור

מגקינופס
משגיקה

אבוי לעם
שהמדד אינו
מנת חלקו

כדי אהוק אג הארץ

אין צורק זהפצם

במחמה אחת אמוג בלכיות

תמיד ראיתי אותו שותק
קלסתר פניו הנחוש
הרצין תכופות
הוא היה קורא בעתון
ונד בראשו
פני העתון נסרו עולמו
והוא תמיד שתק

זחיוג

מחיקין

יגאל

בדאצם

צורק קנה הרוקה

אין מחזירים

זאומה

זאווה זאומיו

שאבדה זה

העם הפזסיני

אינו סניף נוסף

רישום: אורי-צבי

ישכאל

זאשצח

רישום: עמוס ביני

אק

אז ישא אצם אל אצם רוקה

בצורק הפצור לא ילחה צוקור

ירחק אצם מן הדם

ווקיר אצם אג אצם

לא ירצה אצם

מנים גופך
ופוצעים נפשך
ואתה מחריש

בחדש אוקטובר
מרום היה מראה הלילה
שומר זה מליל
שומר על מוהר הזולת
ברחוב מרוםלדור השתי
כי פוב לחיות בעד ארצם

במחיה היא שכתב
קבואוהיו פניה
במחיה מספר בניה
מאמחה -
לשאר זה בעלה

אותי כתיירס פעמים בספר, בהקשרים שונים, אך תמיד על רקע אחר: טענותיו החזרות ונישנות של רטוש שאני מסלף את תורתו. כאילו כל מה שעשיתי בחיי הוא מעין פאראפראזה על רעיונותיו של רטוש. ומכאן הרושם: אורי אבנרי תפס טרמפ על יונתן רטוש.

אך מי שקורא את סיפרו של פורת עצמו בעיון צריך להגיע למסקנה ההפוכה: מאז 1946 והלאה תפס רטוש טרמפ עלי שעלשוב ושוב.

כבר הזכרתי כי פיתחתי את התפיסה ה"עברית" שלי לפני שהיכרתי את רטוש, ולפני שקראתי אף מילה אחת שלו. רטוש מיהר אז לשגר לרדיושבועון החברה מיכתב ארוך, שבו ניצל את ההזדמנות כדי להטיף לרעיונותיו שלו. (חבל שהעורך, הד"ר ויינשל, סבר כי זהו מיכתב משמיץ, ועל כן החליט שלא לפרסמו).

רטוש בסוף דרכו
עניין של טרמפ

ב־1946 נקטתי את היוזמה הפור ליטית רעיונית הראשונה שלי, והקדמתי את "קבוצת במאבק" (על שם כתביהעת שהוצאנו, שעורך אז המר לה עצומה. קרוב ל־100 כתבות פורסמו בתגובה על גליונות הראי שון). רטוש פירסם כביטאון שלו. אלוף. התקפה פרוצה על במאבק — אך במיכתב פרטי הסתמך על פעור לתי וראה בה הוכחה לכך שרעיונותיו תורו הולכים ומתפשטים:

ב־1956 הקמתי יחד עם אחרים — נתן ילין, מור, בועז עברון, בנימין עומר, עמוס קינן ועוד — את הפעול וההשפעה. בעבודה אינטלקטואלית ממושכת וקשה חיברנו מיסמך שד היה תמרור בהתפתחות המחשבה הישראלית — המיושר העברי. שבו ניצל רטוש את ההזדמנות, והשתמש בהופעתו כדי לפרסם תגובה זועמת ולהטיף לרעיונותיו שלו, שלא היתה להן עוד תהודה ציבורית.

ב־1961 פירסמתי סדרת מאמרים על הכנענים בהעולם הזה, ורטוש מיהר לשלוח לנו מאמר ארוך שבו התפלמס איתי בחריפות. כך הענקנו לו בימה להטפה לרעיונותיו.

ב־1965 הקמתי — יחד עם חברי — את תנועת העולם הזה — כוח חרש. 13 אלף ישראלים הצביעו בערי והכניסו אותי לכנסת. רטוש, שמעולם לא אסף יותר מכמה עשרות תלמידים, התעורר אחרי שנים של שיתוק והתחיל לרדן על הקמת מפלגת חדשה. לא יצא מזה דבר.

אחרי מילחמת ששת הימים ניהלתי בכנסת מאבק יחיד עקשני למען הקמת המיידית של מדינה פלסטינית לצד ישראל. נאמתי על כך עשרות נאומים בכנסת — וכיום יש רבים וטובים המצטערים בפה מלא עלייך שהצעת זו לא התקבלה אז. ואילו הכנענים המשיכו להתנגד לעצם קיום העם הפלסטיני, והציעו שוב ברית עם המאורנים ושאר ה"מעוטנים".

מה אומר על כך יהושע פורת כסיפרו? "בעייה ישנה חדשה עמרה בפני הכנענים", והיא — הצורך לנער חוצנם מאורי אבנרי כבעבר, ואולי אף ביתר שאת... עתה בא אורי אבנרי ובלט כאחד הדוברים הראשיים בזכות הסכסוך עם העם הערבי הפלסטיני... לכן הקדישו (הכנענים) בפירסומיהם מודעות אחרות להבלטת ההבדל בינם לבינו...".

אני מאמין שצדקתי בוויכוחים האלה, ושרטוש טעה. על זה אפשר להתווכח. אך עובדה היא שהוא תפס עלי טרמפ פעמים רבות כדי להשמיץ את רעיונותיו.

קשה לי להתייחס כרצינות לביוגרפיה, המעוותת עובדה זו. מניין לי שסאר התיוות של פורת נכונות יותר?

במשך השנים האלה דיברתי — באמצעות העולם הזה, הכנסת ושאר הפעילויות הפוליטיות — אל מאות אלפי ישראלים. יותר ממיליון ישראלים לים הושפעו בוודאי, במישרין או בעקיפין. בכורע או שלא-בכורע — מן הגישה שהיטפתי לה. השפעתו של רטוש היתה שונה לגמרי, על קהל הרבה יותר מצומצם, ובעיקר בכלים של שירה. עם כל הכבוד לתרומתו, שאני מעריך אותה מאוד, איני מבטל את תרומתי לפנייה. וגם לא את תרומתם של אחרים, כמו עמוס קינן, למשל.

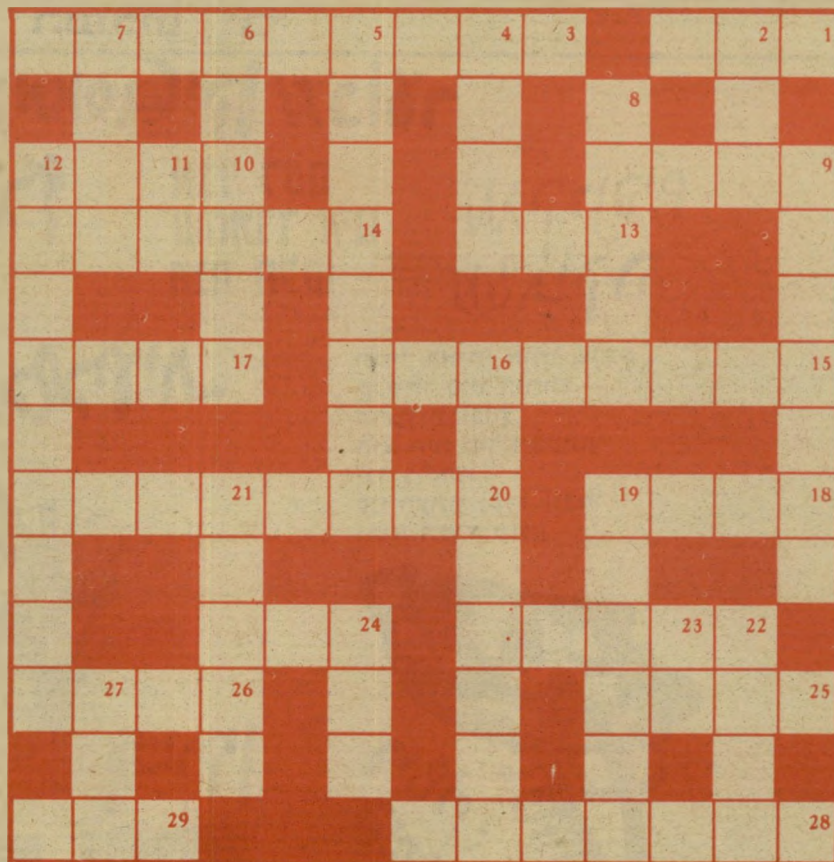
איש גדול היה

לסיכום, כרצוני לחזור על מה שאמרתי בהתחלה: אני מעריך את רטוש כמי שהיה הוגה רעיונות חשוב. כולנו חבים לו תודה על תרומתו לעולמנו הרחני.

העובדה שטעה בנושאים בה רבים אינה מפחיתה מחשיבותו. התמודדנו גם עם טעויותיו, וגם נן שימשו תמריץ למחשבתנו.

כמעט כל תלמידיו ומעריציו של רטוש נטשו אותו ואת רעיונותיו במשך הזמן — כמו בנימין תמוז, כמו בועז עברון, כמו עמוס קינן וכל אחד מהם הלך לדרכו. אך בטוחני שכולם כאחד מעריכים את רטוש כמי שתרם תרומה חשובה לעולמם הרחני. אף שלא הייתי מעולם תלמידו או חסידו, אני מצטרף להרגשה זו.

אשר לסיפרו של פורת — אני ממליץ לקרוא אותו. הספר מטפל באיש מרתק ובנושא חשוב, ופורת השקיע בו עמל רב של מחקר. חבל מאוד, שהוא בה חריצדרי, בלתי-מאוזן ולוקה בחוסר-ביקורתיות.

מאת אביגיל יואי

מאמר:

- (1) דן זמורה (3);
- (2) חכמת ההפלה עם כסף במזר (3);
- (3) רח? — לא במפורש (6,3);
- (4) למד בשכם לפני החתימה (4);
- (5) יטיל בלי פילוסופיה (4);
- (6) יסוד ביסוד (3);
- (7) מסוכן, או טוב לאח? (4,2);
- (8) תכליל את יוסף ב. בזמר (8);
- (9) מתרונות והולכות בשממה (4);
- (10) רזה ומופצצת (4);
- (11) יחידת הספר הרפה את קו הג' בול (6,2);
- (12) פה קבר השמן (3,2);
- (13) ירק על מקרנתי (3);
- (14) שולח יד בעונג (4);
- (15) בין השיטין בחב"ד (4);
- (16) ירא מהסטטוס של יחידת המשמר (4,3);
- (17) לא נתן לסופר פתוחן פה (3);
- (18) שרה ובית (3);
- (19) נפולת אדיו אקטיבית? (4);
- (20) מה, זה עולה מירי שבוע? (3,5);
- (21) המחלוקת בעניין רצח ליני קולן (6);
- (22) מירי ויוסי חברים גם מהשכר (7);
- (23) נעלה — אמרה הכלה — והזדהה בפני צייד הפרפרים (5);
- (24) קשר פיוס בטהון (4,3);
- (25) תיקו במשפט (2);
- (26) למה יפה שירת חיילים בטרם קרב? (4,5);
- (27) משפחת המחבר בראש דאגור תיו של מוסה (4,4);
- (28) הרעה בירושלים (4,2);
- (29) חיה עם מרגל (5);
- (30) הענף העולה נושא תשואה (4);
- (31) השגיאה של פת (2);
- (32) הרודן מאופסלה (3);
- (33) המלט בחצי אצל הערבי (3);

250 ש"ח? 500 ש"ח?

750 ש"ח? 1000 ש"ח?

הגרלת הפרסים בין פותרי תשבצי ותשבצות העולם הזה נמשכת. אך לבקשת קוראים רבים מאוד הונהג שינוי. מעתה יוכלו להשתתף בהגרלה גם קוראים הפותרים נכונה תשבץ (או תשבצות) אחד. או שניים (רצופים). או שלושה (רצופים). או ארבעה (רצופים). בכל מקרה יועלה בגורל אחת לחודש. שמו של פותר אחד. בין מי שפתר נכונה תשבץ (או תשבצות) אחד. שניים. שלושה. או ארבעה והוא יוכה בפרס בהתאם למספר פיתרונותיו — 250 ש"ח לתשבץ אחד; 500 ש"ח לשניים; 750 ש"ח לשלושה; ו־1000 ש"ח לארבעה.

★ ★ ★

את הפיתרונות יש לשלוח אל העולם הזה, תל-אביב, ת.ד. 136, מיקוד 61001.

הבינלאומי מציג: שנות ה־90 במשכנתאות!

משכנתא 90

טחיר כהן (עמקסון)

**קח משכנתא ל־120 חודש,
קבל 90 יום חינם ללא ריבית וללא הצמדה
ותתחיל לשלם רק ב־1 בדצמבר 1989.**

המבצע לתקופה מוגבלת. פרטים מלאים
בבנק הבינלאומי הראשון למשכנתאות,
בכל סניפי הבנק הבינלאומי הראשון
ובנק פועלי אגודת ישראל.
ההלוואה כנגד בטחונות כמקובל.

משכנתא 90 לתקופה של 10 שנים בריבית
שנתית צמודה של 7.5% בלבד. לבחירתך
גם משכנתאות לתקופות ארוכות יותר
במסלולי החזר המתאימים לצרכיך.
אם אתה זקוק להלוואה ורוצה ליהנות
מתנאים משופרים אלה – קח **משכנתא 90**.

משכנתא 90 קבל את המשכנתא כבר
היום ואת ההחזרים תתחיל לשלם רק
ב־1 בדצמבר (לפי מדד בסיסי שיפורסם
ב־15.10.89) – כך הרווחת 3 מדדים ו־3
חודשי ריבית!

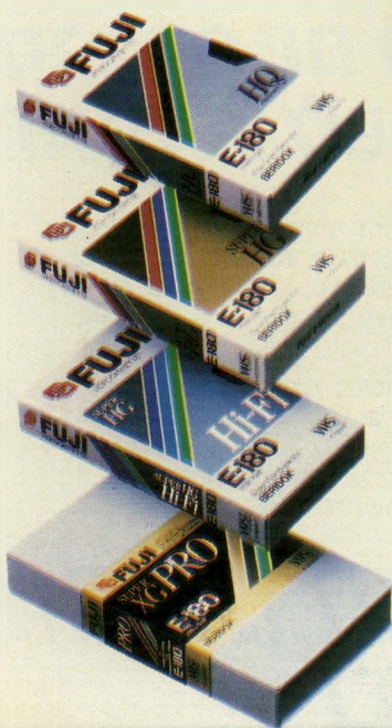
משכנתא 90 אינך מוגבל בשימוש בכספי
המשכנתא לרכישת דירה בלבד. תוכל
להשתמש בהם גם לרכישת מגרש או
משרד, להרחבה ושיפוץ של מיבני מגורים
ועסקים ולכל עיסקת נדל"ן אחרת.

**הבנק הבינלאומי הראשון
למשכנתאות**

פוג'י

הידאו שלך צריך שומר ראש

הסרט המגנטי של פוג'י שומר על הראש המגנטי של הוידאוטייפ שלך

קסטות פוג'י וידאו ואודיו - להשיג
בחנויות הצילום והחשמל המובחרות.

קסטות וידאו פוג'י - מעט יותר יקרות,
הרבה יותר טובות.

אל תחסוך באיכות. קנה פוג'י.

הראש המגנטי הוא החלק החשוב
והיקר בוידאוטייפ שלך. רק קסטה
מעולה ועמידה שומרת על חייו לאורך
זמן ומעניקה תמונה חדה וברורה תמיד.

איכות התמונה נשמרת גם בשימוש
החוזר בסרט.

ברדונו

תוכנית בידור

מנחה התוכנית צירופים מוביל את התוכנית בלא כל חשש. אין עליו פחד קהל. הוא יודע שאין לו ממה לפחד... קהל אין לתוכנית הזאת. ולמה שיהיה? היחידים שצריכים פנים בתוכנית הם השבויים שנלכדו בין תוכנית הבידור לבין סרט מוצאיהשבת. החרים לא רואים טלוויזיה. לא מכניסים לביתם את מכשיריהם. הדתיים בעלי הכיפה היקטנה לא נמצאים בבית במוצאיהשבת, יוצאים להתאווור אחרי העוצר של שישישבת. והחילונים חושבים שאין מה לראות בתוכנית, ולא יודעים כמה שהם צורקים.

החתום מטה מצהיר בזאת שלא ראה מעורלם את התוכנית צירופים, עד למוצאיהשבת האחרונה, כשהוטלה עליו החובה לעשות כן. על כן גדולה היתה התדהמה כשהתברר שמדובר בתוכנית קומית, אפילו אם יוצריה לא כיוונו אל ההומור. שלושת המראיינים היו: מורה להיסטוריה, שיער לוח סינכרוניזציה בין ההיסטוריה היהודית להיסטוריה הכללית. מה שנותן הזדמנות לתלמידים ישראלים לבדוק איך פעלו הגויים בזמן עלילות היהודים.

לאיזכור יום מותו של המשורר הלאומי הובא מי שהשתתף, בחברתו של ח"נ ביאליק, בהתכנסויות עונג שבת שנערכו פעם באלוהים אוהלשם כחללביב. המשעשע בקטע הזה היה מיקצועו של המראייני, שהיה פעם בנאי. הפתעה גדולה לדור הצעיר. אם היו אלה צורפים בתוכנית, הם היו מושכנעים שמדובר בתוכנית כריונית דימונית. בנאי יהודי?

הרובדבן שכעונה היה ראיון עם ווג'צ'עירי דתי. היא יהודיה מצרפת. הוא ילד האיים הקאריביים שהתגייר. ומה אמרו הוריו? מתפעם המנחה, מול הנערה החסודה. וזאת משיבה לו בתום: "הם שאלו: בשביל זה שלחנו

צירופים

מוציא

טפיחה עצמית

אותך לארץ ישראל? שתחתני עם גר? והמנחה לא מוכיר, את שידוע לכל, כי "קשים גרים לישראל כספחת". מעניין מה היו אומרים ההורים, אם היתה העלמה חוזרת עם אפיקורוס להכעיס, או סתם ערבי. בארץ כבר ראינו הכל. לא?

בין הראיונות שר ג'ו עמאר. "בין נהר פרת לנהר חידקל", לזכרו של חיים נחמן ביאליק. ועוד שירים שרחוקים הרבה מעולמו הרוחני של המשורר הלאומי. כל השירה היתה הפת

הזיווג של חוק רשות השידור, המחייב מתן ביטוי לתרבותו של העם, ההיסטוריה שלו ומסורתו עם מציאות פוליטית של חוקות מיפגתיות על נתחים אלה בחיינו,

חיים ויסוביץ הדבר היחיד שטוב בתוכנית

הוליד בטלוויזיה יצורים בניכלאיים בצורה של תוכניות אולפן חסרות פשר, ששומר נפשו ירחק מהן. אחת מתוכניות אלה, שעליה מקדשים נציגי ממשלת הרת בוויד המנהל של רשות השידור, מרי כמה שנים מילחמות חורמה, היא תכניתהדת במוצאיהשבת. העילות למילחמות שונות ומשונות, והן מתמצות בצורך להעניק לצופי הטלוויזיה שומריהםיצוות תוכנית שתבטא נכונה את

ענע נעמה. מי ציפה לזמירות דווקא בימים של בין המיצרים, שבהם נחרב המקדש. לי עצמי יש זיכרונות עגומים מאותם ימים של בין המיצרים. בתקופת ילדותי, כשהייתי חוזר מהים בימים של בין המיצרים, הייתי אוכל אותה בגדול. "אסור" היה צורח אבא וחובט. "אלוהים יעניש אותך", עכשיו עולה בי שאלה קשה: מה היה עושה אבא, מעריץ נלהב של ג'ו עמאר, אם היה שומע את ג'ו בטלוויזיה, דווקא בימי בין המיצרים?

אריאלה רבדל

רבדל וברדונו הולכים השבוע עם הדתיים

תרבותם, כאילו היו הדתיים בין הצופים חיות גטו, שאין להם ולא כלום עם התרבות המשתקפת מבדל לתוכניות האחרות בטלוויזיה. או לחילופין, כאילו חשיפתם של צופי הטלוויזיה החילוניים, לסממנים המאזכרים בדרך זו או אחרת את שורשי עברם הדתי, תשיש עליהם סרייעולם.

כך אנו מוצאים עצמנו מולכים עליידי נסי הטלוויזיה בין סוף ציטוט, המתיימרת להביא את הוויתור התרבותי של הצופה החילוני, דרך בין הבטאות, סיבה למסיבה, מוצאש או כל אחת מתוכניות הבידור האחרות, החורשפות את כובד מישקלה של הטפיחה העצמית על הכרס והמהוות סימן לתרבות שאליה שואפים פה לדרת. צירופים אמורה לגלות לנו טפח מהנעשה והנכתב בעולם העלום שדת שמו.

אורח מכובד אחר, שהיה נוטה ללון במחור וזויתנו, עשוי להתרשם כי הדעת בחברה זו שלנו נתונה, רובה ככולה, בידיהם ובפיותיהם של גברים ממוצא אשכנזי והם מביאים אותה במנות קטנות, למען לא ייפגע כושר העיכול של הצופים. מנות אלה מצופות תמיד במעטה מתקתק, שכידוע, הוא המצעייהפיתוי המורעיל ביותר של ילדים קשיאכילה.

תכנית צירופים השבוע לא היתה שונה במתכונתה משאר התוכניות שהוזכרו לעיל. היא איפשרה לנו להתמוגג מזוג מואב (יהודי ריה וגר) ומכמה גיבורים היסטוריים. וכך, לאלה מבינינו שצפו בתוכנית, איפשרו המוצגים מן הזן הנדרי שהובאו אליה לוקף את ראשינו ולפצוח בשירי הלל "אשרינו מה שטוב חלקינו".

ורק הנחיתות הנינוחה והאינטליגנטית של חיים ויסוביץ מצילה אותנו משיממון מוחלט.

במוקד

שרות לשר הביטחון

רוב עם ישראל ירד בליהשבת למיקל טים. סיבת הבהלה היתה כתבתו של משה שלונסקי, "כתבנו הצבא" של הטלוויזיה, על מטוסי קרב וטילי אווירקרקע, המיוצרים במדינות שונות, בעיקר בעיראק.

תשדיר שרות מומש עליידי משה שלונסקי

רוב העם שירד למיקלטים לא הבינ שמשית הכתבה לא היתה לזרוע בהלה לשמה בציבור הישראלי, אלא לשמש תשדירי שרות לשר הביטחון. ואכן, הממשלה, בישיבתה השבועית ביום הראשון בבוקר, אישרה תוספת של 200 מיליון דולר לתקציב משרד הביטחון. בפורום ההודעות שנערך ביום הראשון בימשרדו של אריה מוק, מנכ"ל רשות השי

דור, אמר מקל שציפה לראות כתבה חיובית לכבוד יום חיליהאוויר, מסוג הכתבות שהיו משרדים פעם, אך לחרדתו נאלץ לצפות בכתבה מפחידה. **אדמונד סחייק**, מנהל קול ישראל בערבית, העיר שזו היתה כתבת שרות, שנועד להגדיל את תקציב הביטחון, אך הערתו לא זכתה לדיון רציני.

בין הכיסאות

רבים מבכירי המערך ומוזטריו מתלוננים קשות בזמן האחרון נגד עורכי מבט. הם טוענים שחברי מיפגתהעבודה פשוט נעלמו מן המירקע והופעותיהם המעטות מתגמדות אל מול שטף הופעותיהם של אנשי הליכוד, ובעיקר של יצחק שמיר.

בטלוויזיה טוענים כי זה זמן רב לא הוצאו כל כך הרבה נידויות שידור לעקוב אחרי הופעותיו של ראשהממשלה, וכי זה זמן רב לא הופיע שמיר כל כך הרבה פעמים בשידוריה. במיסדרונות הבניין ברוממה שמו לב שהופעותיו של שמיר מרובות יותר כאשר ישראל סגל עורך את המהדורה, ולעיתים שמיר מופיע אף פעמים במהדורה אחת. סגל, כידוע, מתמודד על תפקיד עורך מבט ומתאמץ עכשיו בעריכה עד אשר יוחלט מי יקבל את התפקיד.

לא יהיו מיכרזים

האיגוד הארצי של עיתונאיישראל הודיע שלא ישלח נציגים לוועדות המיכרזים לתפקידים בכירים בטלוויזיה. נציגי האיגוד מהווים חלק אינטגרלי מוועדות מיכרזים, ובלעדיהם לא יוכלו הוועדות לשבת. האיגוד הודיע שלא יאפשר קיום המיכרזים, עד לסיום המשאומתן על הסכמי השכר לעובדים.

יתכן שהמינויים מעוככים עד שייבחר מנהל חדש לטלוויזיה, אחרי חודש דצמבר. יתכן שמצב זה יאפשר למנכ"ל הרשות, **אריה מוק**, ולמנהל הטלוויזיה, **חיים יבין**, למנות לתפקידים הפנויים — למשל עורך מבט ומנהל מחלקת החדשות — אנשים מעמדם לא מיכרז.

כתב לשליחות נוספת

מוקי דהר, כתב הטלוויזיה, ערך ביום השישי בערב מסיבה ברת'משתתפים בביתו בירושלים. הסיבה למסיבה היתה נסיעתו של דהר לשליחות מטעם הסוכנות באוסטרליה. דהר שימש תקופה ארוכה ככתב הטלוויזיה לענייני התיישבות (התנחלויות). בעבר שהה דהר שנים אחדות בחו"ל כשליח אחד המוסדות היהודיים, ועתה הוא עושה זאת שוב.

האלוהים

על רבקה זוהר

לפני כמה חודשים החלו להתהלך שמועות כי ריבקה זוהר הצטרפה לכת מיסטריות. העיתונים סיפרו על רכבה החדר שה, והתייחסו לסיפור בספקנות.

שאמרו לי. ההיתקלות בסמים עוררה אותי. הרגשתי שניסיתי כבר הכל, כמו נישואין כושלים. רציתי למצוא רווחה ולקחת סמים, ואז הפכתי לעבד מוחלט והרגשתי שלעולם

לא אוכל לצאת מזה. המצב לגבי הסמים הביא אותי לשפל **נעמי אדווה** (המשך בעמוד 50)

השבוע פגשתי את ריבקה. דירתה נמצאת במרכז תל-אביב, דירה ענקית וריקה מרברים מיותרים. מעט ריהוט, ספרים רבים וכמה תמונות של "המורה", כפי שהיא מכנה את שלמה קאלו.

כבר בתחילת הדברים ביקשה לתקן את המונח "כת".

אמרה ריבקה: זו לא כת, זו אסכולה רוחנית. אפשר להגיד שמי שלומד רפואה לא נמצא בכת של רופאים. אנשים קבעו מושג מרובע, וצריך לפזר את ערפל הבערות.

למילה כת יש קונוטציה לאיטובה, כי המילה כת עושה לאנשים אנרגיה לאיטובה. אנחנו מתעסקים בדבר אמיתי שאין בו שום דבר שלילי.

חייתי אז עם רמי גוברניק, איש הטלוויזיה, שעור לי מאוד בהתאקלמות כארץ. בינתיים נפרדנו, בגלל נתיבי מחשבה שונים ונשארו ירידים טובים מאוד. רמי התחתן לאימוץ, והייתי בחתונה שלו. רמי הוא מהנפשות שמעט מוצאים כמות. כשהבין שבינינו לא מסתדר, רצה שיהיה לי טוב.

רמי הפגיש אותי עם פסיכולוגית, ולמרות שברור-כלל אין לי דיעה טובה על פסיכולוגים, הגעתי אליה מתוך חיפוש, ולא מתוך מצוקה.

היה לי חשוב להגיע אל האמת, כי לא היה לי נוח בחיים. לא קיבלתי את החיים כמו שהם. לא מצאתי בחיים שום דבר משמח, שום דבר שעשה אותי מאושרת. לא די בזה שיש חברים ושאיני שרה. לי זה לא הספיק.

יש כאלה שאומרים שלבנות מישפחה זה אושר. זה דבר לגיטימי לגביהם. אבל אני כבר הייתי בסרט הזה. היה לי בעל ויש לי ילדה, אבל רציתי משהו מעבר לזה.

עשו כאן חגיגה שלמה כשהגעתי ארצה, אבל ידעתי שהחגיגה הזאת תיגמר יום אחד, וידעתי שברור כלל יש סיבה לשימחה, וזו שלוחה של עצב. אצלי לא היה מצבי-בניים, היתה או שימחה או עצב גדול, וזאת קיצוניות איומה.

הפסיכולוגית שרמי הכיר לי הקריאה לי פרקים מתוך ספרים של קאלו, ואני הבנתי שהגעתי הביתה.

נפלה עלי

האמונה

כשנפגשתי עם שלמה קאלו, הרגשתי שאני נמצאת מול הטוהר. הוא דיבר איתי על כנות, שהיא יריעה חרימשמעת שתענוגות החושים שואו דמה, ותפקידנו להיות אדון לעצמנו ולכבוש את יצרנו, ולא לתת לכוחות-פנים וחוש להשפיע עלינו.

טיבענו האמיתי הוא טוהר, וצריך להסיר את השכבות ולהגיע לטוהר שנמצא בכל. החיפוש מגיע ממני מבפנים, ולא מפני

ריבקה זוהר

השירים הם כמו אקונומיקה. הם מסירים כתם שחור

(המשך מעמוד 14)
השייכים למרכז, והם תקפו את ההצעה ואת יוזמיה.

הצעת הלמס הובסה. נותרה החלטה חסרת-שיניים, המתירה לנשיא לשוחח עם כל מנהיג באש"ף, אלא אם כן מחליט הנשיא עצמו שהאיש שפך דם אמריקאי. איש לא דיבר על דם ישראלי.

כל המאבק היה אבסורדי, מפני שאין הא-מריקאי המצוי מקבל את העיקרון שאין מרב-רים עם אויב ששפך דם. השכל הישר אומר לו כי נכון ההיפך: מדברים דווקא עם מי ששופך דם, כדי לשים קץ לשפיכת-הדם. ולראייה: האמריקאים עצמם ניהלו משא-ומתן רישמי עם הוויאטיקונג, ששפכו מדי יום דם אמריקאי, מבלי שהמילחמה נפסקה אף לרגע.

אחרי שהתקבלה ההחלטה ה"מתוקנת", ניי-סה שרהחוק, משה ארנס, להציג אותה כניצחון ישראלי. אבל מנכ"ל משרד ראשי-הממ"שלה לא בלם את פיו ותקף את ההחלטה כניצחון של אש"ף. "מגיע רגע האמת!" אמר בה-בעה קודרת, בהתייחסו ליחסי ישראל-אמריקה.

זה מצחיק. כי בעימות בין פיל וחבוב, אין רגע-אמת.

דרכי אדם ראשון בעליון

הוא המתמחה הערבי הראשון בבית-המשפט העליון. ואצל השופט רב לוי דווקא.

גלית בר

"אינני יודע מדוע אני המתמחה הערבי הראשון בבית-המשפט העליון. יכול להיות שעד כה לא היו אנשים ברמה שלי, ויתכן שהיו סטודנטים ברמה גבוהה שניסו להת-קבל, אך בית-המשפט דחה אותם מפני שהיו ערבים. בכל אפשרות שאני מעלה, אני יוצא לאי-טוב. פעם שחצן ופעם משמיץ."

מוחמד חלני סיים את לימודי המשפטים באוניברסיטת-ירושלים, ובפברואר יתחיל בהתמחותו אצל רב לוי, שופט בית-המשפט העליון, שופטו של ג'ון דמיאניוק.

הוא נולד לפני 21 שנה בכפר טורעאן שבגליל העליון. אחיו הבכור למד רפואה, השני רוקחות, ולו היה ברור תמיד שהוא יהיה עורך-דין.

"בהתחלה חשבתי על צדק, ואחר-כך על כסף."

תעודת-זהות ברחוב. למרות הצטיי-נות בלימודיו, מוחמד חשש שלא יתקבל להתמחות היוקרתית בגלל היותו ערבי.

בתקלתי בבעיות בכל צעד ושעל. גם ביי-חסים עם הרשויות והמימסד. קרה גם שטייל-תי במרכז-ירושלים, לבוש נהדר ונראה כמו עורך-דין מכובד, ולפתע עצרו אותי וביקשו, לא באדיבות, תעודת-זהות.

"במהלך הלימודים, מעולם לא היתה אפי-לייה מכוונת, אבל היה פער מנטאלי. לפעמים ביקשתי הארכה להגשת עבודה, כי היתה לי חתונה או אירוע מישפחתי אחר. לא קיבלתי, כי הם לא הבינו מה החשיבות של חתונה אצל הערבים. מילואים תמיד נראו סיבה טובה יו-תר."

הוא מרגיש שהמיגור הערבי מעריך את הישגו, וגם מכבד כעת יותר את בית-המשפט העליון.

"עצם הנוכחות שלי בבל-ליבה של הרשות משפר את תדמית הרשות השיפוטית. נכון שהיום יש הרבה התמרמרות כלפי המימסד, אך בית-המשפט עדיין נתפס בעיני המיגור הערבי כעין מפקחת וככלב-שמירה."

לפני האינתיפאדה חשב מוחמד שיחיה בירושלים. עבשיו יש לו ספק. "התנאים הם תנו, והכל נעשה עבודה ביטחונית. אותי מעניין התחום האזרחי."

גדול בארץ, לא כחברת-תקליטים, ואני באמת כזה גאון.

שלא יצא

מקופח

אחרי התקליט הזה הוא מאוד התלהב ממתי והחליט לצאת עם מופע בעיקבות התקליט שייקרא ירח מלא. אותי הוא הזמין כדי שאפיק את המופע. לא הסכמתי והסברתי לו את הנימוקים שלי והם: שאני לא מסוגל לעבוד עם אדם אגואיסטי ואגוצנטרי כמוהו. חתמנו על הסכם שמתי יהיה המנהל המורסיקאלי ויופיע על הבימה. מתי אמר היה לקבל 3000 דולר עבור החזרות ולקבל 500 דולר עבור כל עיבוד מוסיקאלי שיעשה. ההופעה היתה אמורה לצאת ב-15 במאי '88 ושוב זה נדחה לחודש יוני. פתאום, שלושה ימים לפני המועד, הודיע יוסי משולם לנגי, נים, והשאיר הדדעה למתי שהתוכנית בוטלה.

מתי כספי תובע 246 אלף דולר מיהורם גאון. בתחילת השבוע הוגשה לבית-משפט השלום תביעה באמצעות עורך-הדין דן מירקין, המייצג את מתי כספי ואת המפיק דודו אלהרר.

כמישרר חסמח-מש, בבעלותו של יהורם גאון, נמצאים כעיצומן של הכנות אחרונות לקראת העלאת המחזמר קובנן בעוד כמה ימים. העיתונים יודעים לספר כבר היום על ההצלחה העתידית של המחזמר.

מספר דודו אלהרר: זהו סיפור עצוב על יהורם גאון, מפני שאצל יהורם נותנים כבוד לבן-אדם אפילו אם הוא לא בן-אדם, זהו מוטו מתוך קובנן. זה פחות או יותר יהורם גאון. אין ספק שהוא כישרון אדיר וזמר בחסר עליון ואיש בעל הרבה קסם אישי.

לפני כשנה התחלנו, מתי כספי ואני, לעבוד עם יהורם על תקליט. מתי היה מנהל מוסיקאלי ואני המפיק. בחרנו שירים אחרים שהסתובבו אצל כל התמלילים והמלחינים. כמה ימים לפני מועד ההקלטה הודיע לי יוסי משולם, שניהל את החברה חסמח-מש, שיהורם נוסע לחו"ל ולא יוכל להקליט.

מתי כספי ודודו אלהרר רוצים \$250,000 מיהורם גאון

מילחמת הזמרים

אז צילצל אליו יהורם וביקש ממנו לקחת את הניהול המוסיקאלי של קובנן. אני ניהלתי את הצד העיסקי. דובר על 250 אלף דולר, שמתי היה אמור להרוויח בעיקבות התוכנית עם יהורם, ירח מלא.

מייקי פלד, שנכנס כשותף להפקה של קובנן, בא אליי למיסעדה וביקש את מתי כספי לקובנן. כשריברנו על מחירים אמרתי לפלד שקובנן זו הפקה יותר מסובכת, ואנחנו מוכנים לסכם במקום 246 אלף דולר על מאה הצגות של קובנן, כולל כל העיבודים, כל העבודה וגם הופעתו של מתי כמנצח על התיזמורת.

רצינו הסכם באותה הרוח של ההסכם הקודם, אבל הם רצו את מתי עבור פרוטות. לא הסכמתי ולקחתי את בני נגרי לקובנן. לא רק שלא שילמו למתי על החזרות והעיבודים המוסיקאליים שהוא עשה, היחס היה כרוך בהשפלה של ריצות אחרים, וטלפונים שלא נענו. כאשר דבר לא עזר החלטתי לפנות לעורך-הדין דן מירקין.

בינתיים הם בורחים מאיתנו. אני יודע שהם הגיעו להסכם עם אולם נה, שילמו פיצויים, וגם שילמו פיצויים לנגנים ואת מתי הם משאירים ככה, אז החלטנו, מתי ואני, לתבוע אותם. היות ואנחנו רוצים לעשות את זה מהר, פנינו לבית-המשפט השלום ולא לבית-המשפט המחוזי, שם הגבול הוא 150 אלף ש"ח, וסכום זה מהווה שליש ממה שמתי יכול היה להרוויח אם היה עובד.

בנוסף על התביעה אבקש מבית-המשפט עיקולים על הקופות של קובנן. אני מאוד מקווה שקובנן יצליח, והם ירוויחו מספיק כדי לשלם את החובות, כי אם המחזמר הזה ייכשל, לא נקבל את הכסף המגיע לנו. במקביל, אני מתכוון להוציא צירי-כוכבי יציאה מהארץ לכל הנוגעים בדבר, כי אני רוצה להיות בטוח שאני עושה הכל עבור מתי, כדי שלא ייצא מקופח, אחרי שפינה את זמנו למשך השנה הקרובה מכל עניין אחר. מקובל שכאשר מבטלים הופעות או הסכמים משלמים לפחות 50 אחוז, ואנחנו ביקשנו רק שליש.

צבי טל, העיתון הזה

דחינו את ההקלטות לספטמבר, וזה היה סיבוך אחר גדול. ליהורם יש קסם אישי רב ובכל פעם, אחרי פאשלה כזאת, הוא היה מופיע עם חיוך, ואו היינו יושבים ושותים עראק ביחד, אוכלים פיצוחים ונוסעים לטיול לירושלים, ואז שוכים והכל נסלח.

תקליט

חפוז

המנהל המוסיקאלי הראשון, לפני מתי, היה קובי אושרת. כאחת ההודות נזכרת פגש יהורם את קובי ואמר לו שהוא עושה איזה סרט רומנטיות ספרדיות וביקש עיבודים מוסיקאליים. בסופו של דבר לא לקח יהורם את העיבודים, הלך לבני נגה. ועזב את קובי אושרת תקוע. אושרת לא קיבל פרוטה. הכל התנהל ברוח טובה ובידידות — וכסף אין.

קובי השמיע ליהורם שיר. השיר לא מצא חן בעיני יהורם, אני הכנתי שיהורם לא מרוצה מאושרת והצעתי לו לעבוד עם מתי כספי. יורם שמח ואמר שעבורה עם מתי תחשב לו לכבוד גדול. מתי, לעומת זאת, הגיב בחצי צחוק ואמר לי: "לאן אתה מסךר אותי? אני לא מאמין שיהורם ואני נוכל להתקשר."

במועד מאוחר יותר, כשמתי נקלע למצר קה כספית, הוא הסכים ואני הפגשתי בין שנייהם.

ההקלטות היו אמורות להתקיים ב-4 בספטמבר 1988.

שוב התקשר יוסי משולם ואמר שאי אפשר לעשות את ההקלטות בשלב זה, היות ויהורם עסוק בעשיית סרט ובעוד דברים שונים. יוסי משולם היה בימאי ומפיק בטלוויזיה. יהורם הוציא אותו משם ומינה אותו למנהל בחברה שלו. לא יכולתי לבטל את האולפנים ואת הנגנים, ואז לא היתה לי ברירה וגייסתי את בועז שרעבי, שאסף באותה עת חומר לתקליט.

מחוסר ברירה נכנסנו לאולפנים להקלטות

לו מיליון ואחד עיסוקים. הצעתי לו שלאחר אותו יום עם מתי ישמע את ההקלטות בדרכו לחו"ל או במשך נסיעה באוטו שלו, כדי שיוכל להתגבר על החומר.

יהורם הסתכל עלי בעין כוז, כאילו הוא אומר: מי אתה, ומה אתה בכלל? ולא הסכים להצעתי. הוא הגיע לאולפן לא מוכן, חלק מהשירים למד באולפן בעת ההקלטות, ואני אמרתי לו כשגמרנו להקליט שלא לילד הזה פיללת.

אני לא רגיל לעבוד ככה. עשיתי 116 תקליטים במשך חיי, ואני המפיק הפרטי הכי

בתאריכים שהיו מיועדים ליהורם. זה התאפס. שר כי מתי היה פזיר. מתי היה המפיק של בועז.

עשינו תקליט חפוז מאוד בגלל הלחץ של האולפנים, שיכול היה לגרום לי להפסד של עשרות אלפי דולרים אם לא הייתי מנצל את הזמן. במילא הפסדתי שבוע ושילמתי כעשרת אלפים דולר מכסי הפרטי. בנובמבר נכנסנו להקלטות עם יהורם. הצעתי לו לקחת יום אולפן עם מתי ולקליט את כל השירים, כי אין לו זמן, והוא לא מסוגל לעשות חזרות ולהתאמן. תמיד יש

132

בשבוע שעבר, נפטרו מפציעה האנושים שתי נשים יהודיות, שנמנו על נוסעי אוטובוס הדמים. בכך עלה מניין מספר החללים בפגיעה הזוועה ל-16. לפי ספירת "דעה אחרת" נקטלו 132 איש ואישה, בידי שליחי הטרור הפלסטיני, מאז תחילת אירועי פרעות האלימות הערבית, לפי הפירוט הבא:

93 ערבים נדקרו, נזרו ונשרפו בידי האחים.
39 יהודים נרצחו בדם קר.
1 חייל ישראלי נעדר.

מאחורי הקלעים

דפוח ברק

תככים בצמרת: מה נשמע בצמרת מיפלגת העבודה? מה בדבר המרוץ להחלפת ההנהגה? שימרון פרס, פוליטיקה מבטן ומי לידה, נוהג בשלישיה היומרתית — מוטה גור, גר יעקובי ומוטה שחל — בשיטה הישנה והשקופה: "הפרד ומשול". פעם הוא נחמד כלפי גר ומקווה שמוטה יתרגו ופעם הוא מחמיא למשה ומקווה... הכל על פי מצב הרוח, או אולי על פי תוכנו מדוקדק. למי הוא מתנחמד בימים אלה?

אגב, ללא כל קשר למה שנכתב כאן ומי מניעים עקרונות כמובן, חתם שר האוצר שימרון פרס לשרי האגודה משה שחל על כל רשימת המינויים שהציע האחרון לדירקטוריונים שונים. סריהאוצר חתם על כולם, למרות שהמועצות אומרות שסגנו יוסף ביילין יעץ לו, לחתום על שליש מהמינויים המוצעים. פרס העדיף להפתיע ולחתום, בצעד חריג ביותר, על כולם. יש הפתעות בחיים? מה פתאום, יש עקרונות הנקיים מכל שיקול שאינו לגופו של עניין?

חוצפה מרוקאית: שלושה, לא פחות, מבין שרי מיפלגת העבודה איזכרו באוזני את הגב' אן-קלוד-עמריאד, הגברת הראשונה של המישרד ללא תיק, אבל עם הרבה חשיבות עצמית, בראשותו של רפי אדרי. על פי הדיווחים כה אמרה אן קלוד: "אני פשוט לא מבינה, פשוט לא קולטת! מה, אנשים לא מבינים ששימון לא יכול בלי רפי? שהוא לא זז צעד אחד מבלי להתיעץ איתו (שימון עם רפי, כן? שהוא צריך אותו ושוב, שימון את...אן...אן) כמעט והוספתי גם "תלוי בו", "כרוך אחריו" אבל יש גבול לחירות.

אדרי

אריק מתבטא: אז מה יהיה אז שמיר יפטר את אריק, או שאולי יסתפק בנסיבות לסכסך בינו לבין רוד לוי, אהה? הנה, עוד קצת שמן למדורה: כאחת מאותן קבלות פנים חגיגיות שנערכו לכבוד נציג היבשת ה-אפריקאית שזיכה אותנו בכיקור השבוע, היה

דיאלוג הדמים של אש"ף

רצח, אונס והפחדה. אלו הם חוקי המשחק של אש"ף.

רק הציג ראש הממשלה את יוזמתו והחל "יות ההלם" של אש"ף החלו לרצוח אנשים, לאננס נשים, לשרוף מכוניות, להעלות באש חנויות ולהנהיג מיסטר של אימה ביהודה שומרון וחבל עזה.

רק הציג מר שמיר את יוזמתו וחלה עליה דרסטית בפעילות הטרור של יאסר ערפאת. אש"ף אינו מסתפק בדברי שבח והלל לרוצח מקו 405, הוא לא הניח ידו גם מעיסוק יומי ברצח. זהו הארגון שאיתו מדברים מני היגי מדינות ואשר ישראלים מטיפים למשא ומתן עימו.

מעל כולם הרהיב בעזות מצח, סגנו של מר פרס. בנחרצות וביהירות שם עצמו כסני גור למשאומתן עם אש"ף.

אכן צודק הדוקטור ביילין, באש"ף חל שינוי — בעוד שעד להצהרת ערפאת בג' בה הראה מאזן הדמים של אש"ף "יתרון מי שמעו"ת" לרם יהודי, הרי שמאז דצמבר האחרון "איון" אש"ף את מדיניותו. כמחצית מנסינות הפגיעו שלו כווננו כלפי הפלסטינים ביהודה שומרון וחבל עזה.

אכן צודק הדוקטור ביילין, אש"ף "התמ" תן", הוא רוצח לא רק יהודים. ידיו עסוקות יותר ברצח ערבים. אם אתה ערבי שמתנגד לערפאת, סיכויך למות טובים לא פחות משכנך היהודי.

במשך כל שנת '88 נרצחו 19 פלסטינים ביהודה שומרון ועזה, ואילו במחצית הראשונה של שנת '89 נרצחו כבר 45. מערבי עד שניים נרצחו מדי חודש בשנת '88, ביוני האחרון נרצחו 14.

יוזמת השלום של ישראל אכן זוכה לת' גובת אש"ף. משאומתן עקיף אכן מתנהל

עקיבא נוק אני זאב

שמעתי בהולנד את יוקו וג'ון שמ"היל-טון" נפחו סם "חוכמה" איך לפתור בעיות של אדם ועולם איך יותר לא תהי מילחמה.

לדוגמה, הם הציעו, מאוד ברצינות על הגבול, מול ראשי שתי פסגות לכנס תחרות בין שני העמים מי יגבר על אויבו — בשאגות.

היו עוד עצות באותה הרמה שאפשר לחייך לשמען אילולא עטופות צלופן של "קידמה" הן הגיעו עכשיו גם לכאן.

ופה ממתנינים נוטפי שמן המור חכמים במינוי של עצמם יבשרו תחרות בין שם-בן-חמור ושינאה רק לאח בן עמם.

יקטלו, יבטלו, עם דגל השלום ינזו עד חורמה בשם האחוה ישלחו חץ שנון מקצה מיגדל-שן מתנשאים ובוזים בסיסמת אהבה.

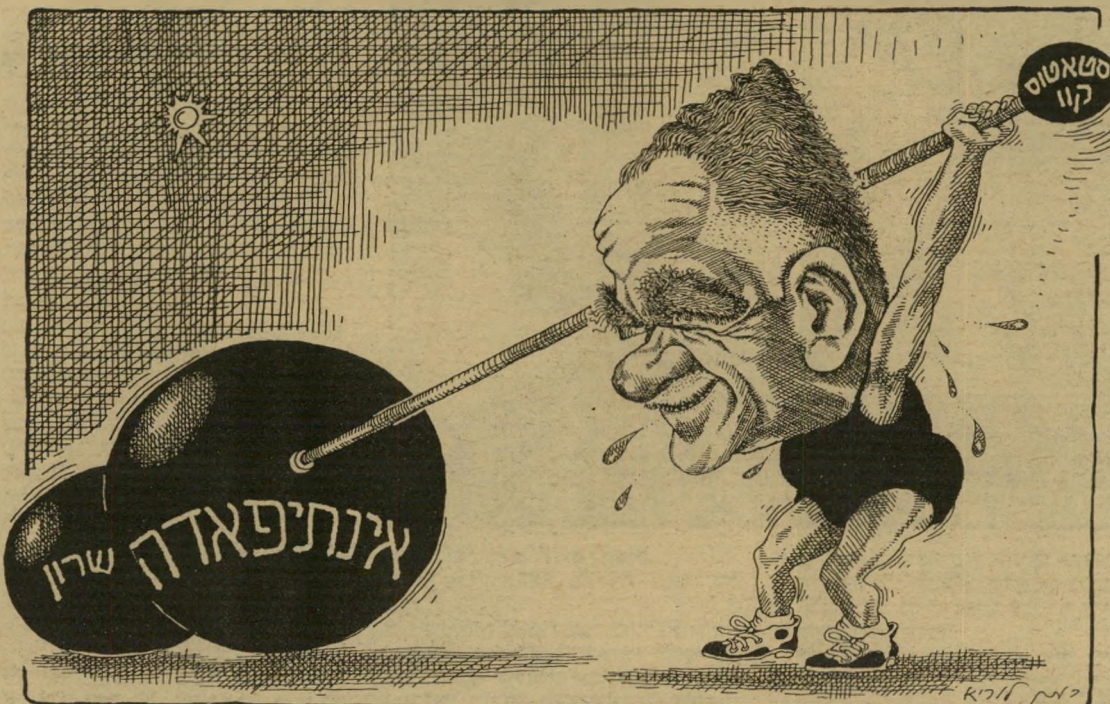
כי את התפוח המורעל שיכור מוסר אני אוכל גם שיטרוף אותה האויב הם לי יאמרו "אתה הזאבי"

כדברי ר'ר ביילין עם אש"ף — ישראל מי עלה יוזמת שלום ורעיון של בחירות חופשיות ואש"ף מגיב ע"י יצירת אוריה של טרור בקרב ציבור הבוחרים.

אלו שחשבו הדמים שצבר אש"ף עד כה לא מטריד את מנוחתם, מוטב שמישטר הדמי ים של אש"ף כלפי בני עמו יטריד את מצפ' ונס.

דני נזה יועץ שר-החץ

רענן לוריא מדבר:

"ניצחתי!"

הגיליוטינה הערבית והמהפכה היהודית

אורם הנכון פקידים ואלופים בלתי מוכשרים שנכשלו, לעומת קצינים צעירים ונמרצים המדברים על הצורך בריענות התפיסה הצבאית בכלל ונוכח הטרור הפלסטיני בפרט.

היא הציגה בכל צביעותה את צמרת מערכת משרד ה"מישפטים המצויה מחדש, "זהו מצב של מילחמה", ומאידך לא נקטה עדיין בצעדים הנגזרים — החינוכים ממצב זה כדי להתגבר על ראשי הטרור ומפקדיו.

היא מקרבת את השעה שבה יהיה על ישראל להתכונן לכלכלת מילחמה על גיוס כל הרצון, הש"י כנוע העצמי העמוק והמשאבים של היהודים בארץ ומחוצה לה, כפי שארע כבר ב"67, 68, 73.

20 חודשי גיליוטינות הטרור הפלסטיני עוררו כבר יהודים רבים מתרדמתם ימרכסם ואף מהסתאבות האישית וה"ציבורית". לא רק "בשטחים", אלא בירושלים ובעמק יזרעאל, בבארשבע ובגליל. לאור ברק להב הגיליוטינה איש את אחיו הכירו נוכח מילחמת הקיום.

השמאלנות הישראלית וכוזריה חוזרים ומשננים לנו השכם והערב שהפלסטינים "למרו את הפאטנים שלנו" — מימי "השומר" וההגנה" הסוכנות והעלייה. רצונם לומר בכך גם שהם כל כך דומים לנו עד שבצעם "מגיעה להם" כבר מדינה בליבה של ארץ ישראל המערבית.

זהו עלבון רק לאינטליגנציה אלא גם להיסטוריה שלנו: מעולם לא חרט על דגלו שום ארגון יהודי ראוי לשמו בארץ ישראל רצח ערבים חפים מפשע, כפי שעשו ועושים זאת אש"ף ודומיו כלפי היהודים.

הפישע החמור של השמאל הישראלי המתהדר בנוציות התואר, "מחנה השלום" הוא בהזדרזותו לטפל ולהזהרות טוטאלית עם, "פיתרון הבעיה

— יש בתוכו אנשים הרבה יותר רציניים מרבים מאלה שנתחרו ליצגו. אבל לרובם אין סיכוי לחרור לצמרת ההנהגה הנפילים, רויד בן גוריון, משה דיין, גולדה מאיר ויבד"ל מנחם בגין, חיפו ופיצו באישיותם כמעשיהם על ליקויי השיטה הפוליטית.

משהסתלקו מהשילטון חדרו לתוך הואקום רבים יותר שהם בינוניים ומטה, קארייריסטים ואופורטוניסטים, עורכי דין מ"סוג ב' שהפכו לעסקנצ'קים סוג א'. בכנסת ובממשלה משמאל ומימין.

אין הוכחה טובה יותר לכך מהמצב עצמו. ב"י כלכלה-קיפאון, נסיגה, אבטלה. בעלייה — ירידה. בירידה — עלייה. במדיניות-זויתורים. ובביטחון — כניעה והכנעה. פקידים וקצינים בכירים בצמרת מערכת הביטחון יעידו כאונדף שאין עד היום — 20 חודש לאחר שפרצה, תוכנית מילחמה באלמות הפלסטינית. בקיצור, שילטון משותק בשעה המסוכנת ביותר של המדינה. כאשר מחדל ביטחוני הצטלב עם תורה וכוהו כלכלי בנקודת שפל אחת שעדיין ממשיכה לרדת.

תורה לאל אנחנו לא עם של גיליוטינות — גם נגד אויביו האכזריים ביותר. וגם לא עם העולה על בריקדות. שלא מרצוננו, כמובן ולהוותנו, מפעילים הע"י רבים את גיליוטינת הטרור. הם המקימים את בריקדות האכנים ובקבוקי התבערה. בכך גרמו לזעזוע בישראל כולה. לתחילתה של מהפכה יהודית. כי בישורתם הנקלטת של ה"פלסטינים היא של רצח, טרור ואלימות.

הקבלן זלמן שליון ז"ל קורבן הגיליוטינה הפלסטינית

גליוטינת הטרור הפלסטיני גרמה בין השאר להתפתחויות הבאות:

היא זעזעה את מערכת השילטון בישראל. ההתפוררות במפלגת העבודה, וההתמודדות ב" צמרת הליכוד יביאו לעליית אישים, כוחות וציורפים חדשים לפי קנה-מידה אחד ויחיד שאותו עומדים לקבוע היהודים: מיהם אלה המסוגלים להבטיח להם חיים בביטחון מכסימלי בארץ-ישראל.

ככל שהגיליוטינה חוזרת ויורדת — כך תעלה העוצקה לצוות ההנהגה שיעצור בעדה ובמקביל יסקם את הכלכלה, יפסיק את הירידה ויחדש את העלייה. ככל שימשך המצב הנוכחי תבלוט ממשלת "האחדות" בשיתוקה, באוולת ידה ובחידלונה על אוסף שריה ללא-איתק ותומכיה בכנסת ללא ראש, והדחייפות שבהחלפתה.

היא היכתה כברק את צמרת מערכת הביטחון והאירה ב"י

עיתונאינו והסטריווינו נתבשמו לאחרונה בתמרוקי המהפכה הצרפתית מלפני 200 שנה, התרפקו על צילי המאסייזה, התנפלו על הנקניק הפאריסאי כבית השגריר הצרפתי ב"פו — ושכחו שמהפכה ישראלית מתרחשת כאן ועכשיו. מי שלא חש בפעמיה אינו יודע היכן הוא חי.

החגיגות בפאריס סביב אותה מהפכה מופלאה, גם אם לכל הדיעות אכזרית, שימשו תרוץ נפלא לכמה מהצפתולוגים שלנו להוכיח, במספי העיתונות, את ידענותם באלף בית של ההיסטוריה הצרפתית ברמה של מרדף לפיר לאירופה המשוחררת. אבל הם אולי לא מבחינים שהקרקע הפוליטית-חברתית הרוצת עכשיו כאן ולא בבאסטיליה.

אבירי זכויות האזרח בארץ רואנים קודם כל לזכויות ה"פלסטינים ולאחרונה אף אימצו לשם כך את זכרונות המהפכה הצרפתית. ייתכן ולא שמו לב שהיהודים בארץ ישראל מתעוררים, לאט אבל בטוח, להגן סוף סוף על זכויותיהם שלהם ובראשם הזכות לחיות בביטחון.

בעל טור קטנטן בעיתון נפוץ לשעבר, גילה בקיאות מפליאה לא רק כאשר סיפר לקוראיו שהגיליוטינה ששימשה

אנו משתחררים באופן ברור מעניבת החנק של השמאלנות הישראלית

את המהפכה הצרפתית נקראת על שם ממציאה, רופא בשם גיליוטיין. אלא גם שהגיליוטינה מופעלת עתה בצמרת הליכוד נגד יצחק שמיר וחבריו.

ולא שם לב שאת גיליוטינת המהפכה בארץ ישראל מפעילים באכזריות פראית הפלסטינים נגד היהודים.

כל מוחנינו למהפכה הצרפתית לא שכחו להזכיר את ערי פת ראשו של רנטון והתווכחו אם צדק רובספיייר כשהשליט את טרור הגיליוטינה בפאריס בשם המהפכה ולמענה. כאשר פה בארץ-ישראל שולטת מזה כ-20 חודש במעשה ובמדינה גיליוטינית-הטרור של אש"ף בקצב מוגבר, בעיקר נגד יהודים ובאכזריות חיתית גם נגד ערבים-מבלי שאיש קם לעצור בעדה. ששה עשר נרצחים באוטובוס לירושלים והקבלן המיסכן בג'וינבה הם רק קורבנות נוספים של הגיליוטינה הזאת.

במקום הנשים הסורגות למראה הראשים הערופים בפאריס יש לנו חברי כנסת האורגים יטוויים הלאה בשלווה, את תכניהם הפוליטיים — גם כשהארץ מתמלאת בגיליוטינות פלסטיניות: סכינים הי רוצחים ישיש בצפון תל-אביב, שני ישישים בלב ירושלים, את פרופ' מנחם שטרן בעמק המצלבה ואחרים.

היהודים נשאו את דגלי המהפכה במדינות שונות, מרוסיה ועד ארגנטינה, מרומניה ועד דרום אפריקה. אבל בארצם שלהם, בישראל אין הם רוצים ברעידת אדמה מהפכנית. לאחר שהיהודים השלימו את שלב א' במהפכה הציונית, של ישיבתם לארצם והקמת המדינה — ייתכן שקצה נפשם בתפקיד הקבוע שמילאו בשורה הרא" שונה של מהפכני העולם. מליאז טרוצקי מדמה ואחורה.

על מיכנה נפשי קולקטיבי זה התלבשה יפה השיטה הפוליטית שאומצה על ידי המפלגות הגדולות בעיקר — משמאל לימין. המישטר הוא אומנם דמוקרטי אבל בסופו של דבר אין העם בוחר בטובים ביותר להנהיגו. אלא "קבוצות", "מחנות" בתוך המפלגות מכתובות לו מיהם כ"ככול", "במחר" או "בחירה" העם.

ואין שער גדול מזה. זהו מיקסם שווא דמוקרטי. ציבור המשרת במילואים, הערבי קשה לפרנסתו, נופל בשדות הקרב

את גיליוטינת המהפכה בישראל מפעילים באכזריות פראית הפלסטינים נגד היהודים

הפלסטיניות" — בטרם נפתרה כלל הבעיה הישראלית: הבטחת קיום המדינה על יסודות מוצקים מבלי כל קשר לבעיה הפלסטינית הקיימת, ולעיתים אם צריך, גם על חשבונה.

אבל ברגע בו מנסה השמאל הישראלי לחבר בכוח וכמלא-כותיות את ישראל והפלסטינים כאילו היו שני תאומים סיאמיים זהים, אפילו הוא אינו יכול להתחמק מתרומתם הכור לטת של הפלסטינים להתעוררות ולהתנגדות הישראלית. אבל בכיוון אחר להלוטין מאשר התכוון אליו השמאל.

יש סיכוי טוב וסימנים המעידים שאנו גם משתחררים באופן ברור-רגם אם איטי מדי לטעמי — מעניבת החנק של השמאלנות הישראלית.

זאת שמצאה לה אחיזה מוחלטת לא רק בתיקשורת הישראלית, אלא בלב צמרת "העבודה". שמאלנות שאופייה הגלגלי ביותר מתבטא בהתחנפות לרוצחים וריון אלה קוואקים או פלסטינים. "בהסברת" ו"בהבנת" והצדקת תביעותיו של הרוצח. של. אין פיתרון מיבצעי לאינתיפאדה". שמאלנות שהיא האנטי-ציונות בהתגלמותה.

גיליוטינת הטרור מנערת אותנו בטלטלה עזה גם מעניבת החנק הזאת.

קרוב לוודאי שלא רחוק היום בו מבלי רצון מצידנו, ומבלי כל כוונה כמובן מצד הפלסטינים, תיכנס גיליוטינת הטרור הפלסטינית 87-89 לבית הנבואות הלאומי במבשר שהחזיר את היהודים לעצמם, לקראת המהפכה הציונית חלק ב'.

לפתע פתאום הם מתרפקים על דבריהם של הגאון הראשון לציון הרב **עובדיה יוסף** ועבדו הנאמן הרב **דרעי**, וכל זאת כאשר אלה מפלילים פילפולים ומצטטים פסוקים המתירים ויתור על השטחים... וכל הבזז הלעג והשינאה שהופגנה מאז ומתמיד כלפי היהדות החרדית, תקנותיה והלכותיה נעלמו כלא היו, כל שמאלנינו חזרו בתשובה ומקרקין בדינים: "הרי גם הרבי הגאון אמר שאפשר להחזיר שטחים" השבוע הם לבטח יחליפו את כל המזוזות **●●● והרוזנבלום (דורון לא פנינה) כבר** דוחף "דרעי" לראשות הממשלה **●●●** לשון המאונים בעתיד כמו כבר בהווה אינם הרתיים וכל ההיסטריה התיקשורתית שגאתה כנגד הגוש הדתי, תמוהה נוכח השתיקה הרועמת של עיתונאינו למול עליית הכוח השלישי — הכוח הערבי — שכבר זכה לניצחונות הראשון בבחירות ליו"ר מרכז השלטון המקומי בזכות נציג הליכוד — המקסים לוי. כנראה מעדיפים שם בשילטון ובתקשורת את החמאס על הש"ס. ואילו האחרונים תמורת בצע כסף וכמה משרות יחזירו אפילו את בית הכנסת המרכזי בת"א **●●●** וכך עומדים להם החברים עם שארית המיעוט הציוני במדינה למול **קואליציה השלום הידומה** למית, הש"ס מזה והחמאס מזה, ושמאלנינו המדושנים בתווך. ומביטים אנו כיצד נשמט הציונות מהמדינה לתוך בליל השחיתות הטימטום והרוץ **●●● ילד רעב — תמתי** עוד כמה חודשים לארוחה. מפ"ם, הסתדרות והקיבוצים צריכים עוד שילמים **●●●** היתרונות העצומים של עבודה ערבית במשקינו מתבררים ביתר שאת עתה, כשיזכרו נדקרים ויותר מובטלים מצטרפים לרשימות הארוכות **●●●** מגוחכים תרגיליו השקופים של **שמיר** המנסה לשלוט בתנועתו בתרגילי "הפרד ומשול". תרגילי "לוי ירד" פשוט כבר לא עובדים על אותו "המלך" לשעבר "רוד". כן, אותו "המלך" שכל מאמציו במסע הבחירות הליכודי וההתחנפות הארוכה למחנה שמיר רק הביאה להכתרתם בטרם עת של "נסיכים" לשרים, ועוד כמה שנות חסד לשני הוומבי **פרס ורביץ**. ואחר כל זה לנסות ולקנות את שר השיכון הניצחי בטכניקות מיושנות של "לתת כבוד", יש בכך יותר מחוצפה והמון נאיביות, שאפילו קובלן לא היה קונה **●●●** מה שהיאוש גורם לאנשים **●●●** מסכן **שמיר**, בכל מקרה הוא הולך לחטוף על הראש, וחוק, ממש כמו בתכניתו של בני היל, שהחברים אוהבים. כך זה קרה לאותו בחור נוח (לבגין) שהתגלגל לראשות ממשלה והוביל על ידי נסיכיו הצעירים וחסרי הנסיון למלכות מוות פוליטית. בקרוב הוא יאלץ לבחור בין — לספר למרכז כי עליהם הוא עובר, לבין — להסביר לבייקר ובזש כיצד פתאום כן יש חישוקים, ולפרס ורביץ תאבי השלטון, לעוץ איך לצאת מהמרכז (שלום) בשלום. ובסך הכל, הישיש העייף רצה לגמור את הקאריירה בשקט, אז איך כל זה קורה לבחור נוח (לבגין) שהקשיב לנסיכים ו... **●●●** המעבדה לגנטיקה של ירון לונדון העלתה בשבוע שעבר מימצאים שלא היו מביישים את מנגלה הרוקטור. בדיעות אחרונות נכתב המישפט הבא: **"הצופן הגנטי של איש ימין מכתוב לו כמעט בכל הנסיבות וכמעט בכל מקום תמיכה באי היריעה, בבורות ובצנזורה"**. כן, את הגנטיקה הוא כתב לונדון מהטלוויזיה. ואם מישור יבחו מה היחס בין ימנים לשמאלנים שהאדון לונדון זימן לראיון בתוכניתו, יבין מהי צנזורה ומתי תמיכה באי היריעה. לונדון עוד עשוי, על-פי הגדרותיו, להחשב ימני אדוק **●●● 140 אלף ישראלים מובטלים, עשרות אלפי פועלים מיהר** דה שומרון ועזה עובדים בישראל — ובהסתדרות **רות מתבטלים ●●●** גן יבנה הרימה את דגל העבודה העברית ושיחרור מתלות העבודה הערבית ששכר הדמים בצירה. מועצת גן יבנה לא הסתפקה בניפוק תגים של "עובדיר" אלא זרקה את כל העובדים הזרים מעבר לגדר. אולם עתה צווחות המתאה של השמאל אינן נשמעות, הם כנראה הבינו שיש גבול למה שהעם מוכן לסבול. וג' **יבנה**, אל תשכחו, זה כבר לא **אריאל**. להם מותר מה שהאריאלים אפילו לא מעזים לחלום.

החברים של אופירה

העמוד השני
יו"ר ממשלת ישראל
יו"ר ממשלת ישראל

גינזיים בעולם לקריאתו של השר שרון לרצוח את ערפאת

משרד החוץ הכולדי הבוע אתמול צעד על דברי שר התעשייה והמסחר אריאל שרון. שקרא לחיסול מבחני אשף וערפאת בראש. ההולדים משוכנעים כי "עבודה כזו יכולה רק לעכב את התהליך השלום". עוד ואמר בהודעה, כי "ממשלת הולנד מטריה כי דברי השר שרון אינם מבטאים את עמדת ממשלת ישראל". גם בריטניה מחזה אתמול על קריאתו של השר שרון לחסל את יאסר ערפאת. שר המדינה במשרד החוץ הבריטי, ויליאם וולדנייב, שומש חודש פרט עם ערפאת בתוניס, השמיע את דברי המחאה בשעת פגישה בלונדון עם ראש אמ"ן, האלוף אבנר שחק — שיחה שבה נכח גם שגריר ישראל בלונדון, יואב כהן. (הידע-ערוץ) דובר משרד החוץ הסובייטי נואדי נסימוב תקף אתמול בחריפות את קריאת השר שרון לחסל את יאסר ערפאת. נסימוב אמר, כי דברי שרון הם הסתה נלויה לאלימות ולטרור.

ב"מעריב" של שבת, כאילו בדרך מיקרה, חזר הע" בר והתחבר להווה. באותו העמוד, זה ליד זה, קיבלנו תזכורת למה שהיה ולמה שיהיה אם לא נקום ונעשה מעשה.

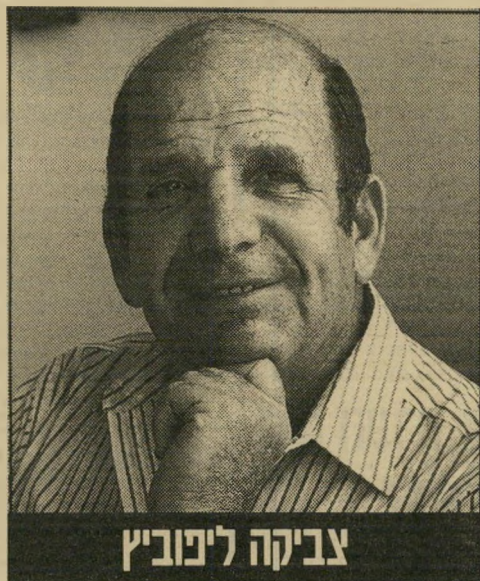
ולכן, למרות כל הגינויים, אם נשחיל לגוף השרץ צרור כדורים, נמצא בעיתון, "הארץ" מאותו התאריך גם פיתרון הולם לקרובים ולידידים:

קדיש
טיפול בכל סידורי הלוויה
03-653030
שרותי קבורה שרות לילה: 413080

ושנזכה למצוות ולמעשים טובים.

מאיר ליכשיץ

הגל הירוק

צביקה ליכוביץ

ב' 195 ש"ח, ארוז בקופסה גדולה ומעניק לא פחות מ22 בול במכה אחת? זה בדיוק מה שנקרא בול פגיעה: שיוריקו פני הקרובים מקינאה. כי מירוק לירוק הירוקת פושה בארונות, אך הלב מתרחב בגאווה ובסיפוק. מה אעשה עם כל המוצרים האלה? אין לי מושג ירוק:

45 שנה לנסיון לחסל את היטלר

אשה מניחה זר פרחים בחצר בה הוצא להורג ביהודה הקולונל קלאוס שטאמברג, מראשי הקשר נגד היטלר. הטקס ציין מלאת 45 שנה לנסיון התצל לחסל את היטלר באמצעות פצצה שהטמינו נטח לילוס. תצלום א.ב.

האמת ניתנה להאמר: ה"ירוקים" אינה תופעה השייכת דור קא לגרמניה או לצרפת. הגל הירוק כבר שוטף את כל חלקי אירופה ומדי שנה מראשי השילטון שם. אבל לא רק אירופה: גם בארצנו כבר מופיעים סימני הירוקת והגוון הנאזי שהונצח כשיר "ירוקה, או ירוקה אני מבטן ומלידה", הפך לצבע רגילה של התבונה הכלכלית, והעורמה העיסקית.

שוב מסתבר שצבירת "ירוקים" הוא צעד נכון וכותב שורות אלה עם מבטו החר יורד להבחין בדיוק איך ומתי להמיר את כספו לנייר הירוק. לא אני הוא שאפול למלכות ה"פראיר" עם המטבע הלא נכון, בזמן הלא מתאים. בקשק ובתבונה הפכתי את סל קנייתי למנוף לצבירת "ירוקים". לאט אבל בטוח, הופך כספי ל"ירוק" טופח. בקצב קנייתי ברשתות השיווק תוך שמונה עד תשעה חודשים תצטבר הכמות שסוף סוף תאפשר לי מימוש מטרת חיי — שעון דגיטלי עם רצועה מפלסטיק, או טלפון לחצנים עם 10 זכרונות.

אבל הדבר מצריך צעדים שקולים. די עם כובז על לחם, גבינה, ביצים, או ירקות. מי יעלה על דעתו רכישת נאיבית של שמן מתוצרת מקומית או אפילו שימורי גזים מעמק הירדן. מזה אין ירוק אחד לרפואה ובלעדיו לא אוכל להראות את פני בבית.

סרוים מברוויל לעומת זה שווה 2 ירוקים, תפס למפיות שולחן ממלטה—4, אהיל עבודת ילדים משבט סמבורו בקני יה—6 בולים תמימים. שלא לדבר על מלקחים מנירוטטה לנטילת קוביות סוכר, המעניקים 9 בולים ליחידה: כן ככה ממש: לא פחות ולא יותר.

הנה רק לפני שבועיים, כמתנת ברימצווה, כמעט נפלתי למלכות פתאים בצורת בונבוניירה של 30 ש"ח. רק בדקה ה89 הבחנתי בירוק אחד ומיסכן שניתן עבודה, וחיש קל בהחלטה גאונית שונתה ההחלטה. מה רע לדרדק בשואב-אבק

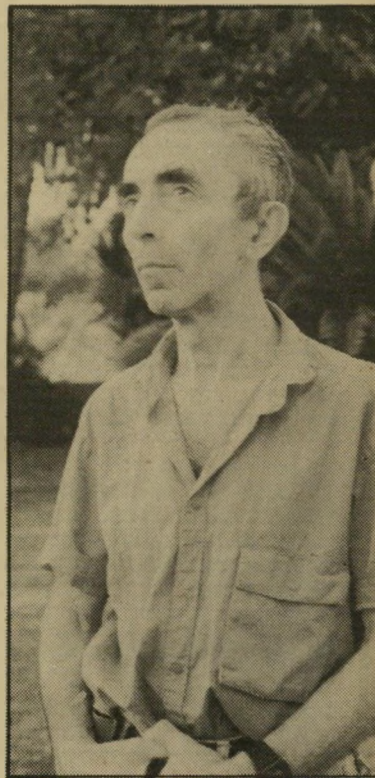
(המשך מעמוד 44)

המדרגה, עד שהגעתי למכוני סתום. חיפשתי איך לצאת ולאו לאפנות.

אני חושבת שנגרתי לסם מפני שאצלי היה משהו מתוהה בנשמת, ונגרתי דווקא לאנרגיה שלילית זו. לכל אדם ישנן חולשות, ויש אנשים שלומדים יותר חלק, לומדים דרך זפתות. אני הייתי צריכה להטות את הפטה ולעמוד על קצה תהום ולהגיד: רק רגע, אני צריכה לחזור, כי אני עומדת למות עכשיו. או ניסיתי את כל הדרכים, כאילו כבר הייתי בכל הסרטים. ומה נשאר?

ואז, בחסר אל, נפלתי עלי האמונה. לפניכן לא הייתה בי אמונה, ואז הבנתי שאלוהים קיים, ואם אפנה אליו תהיה יד מושטת לעזרה. זה לא אלוהים של רבים. זהו אלוהים אחד, ולא חשוב מאיזה גזע, מין או דת.

קודם לכן לא הייתי אדון לעצמי. הייתי כמו עלה גידף ברוח, ונחפתי לכל עבר. כשהייתי במועקה, קוננתי כל היום והרגשתי שהעולם חרב עלי. היום זה אחרת, ואני מתעוררת בכל בוקר עם חיוך על השפתים.

מורה קאלו

לשיר אמת ולא לומר

אני דיברתי בקורס עם המועקה ואמרתי: "את תצאי ממני אין לך מקום אצלי, ואני דורשת ממך בנימוס לעזוב".

הפיתוי של הסם תמיד יהיה קיים. אתה פותח לו סדק, והוא נכנס.

בעבר, אם היה בא פיתוי כזה, לא הייתי חושבת פעמיים, הייתי לוקחת, וזה היה פותר לי את כל העניין. רכשתי אז חרות שהיא מדרומה. היום אני יודעת שהיתה מדרומה. מה שמאוד עוזר לי זה להתפלל לאלוהים, אותו אלוהים שטמון בכלום.

יש פסוקים מספר חזקוני: "אני יודעת בעל פה, ואותם אני משננת כמו: 'רוח נכון חדש בקירב', 'אל תשליכני מלפניך, רוח קודש אל תיקח ממנה', 'צור לבבי וחלקי אלוהים לעולם', או שאגיד לו: 'עזור לי לא ליפול בפיתוי הזה', ואלוהים תמיד עוזר כמו, באותה תקופה של חודשים שלא קיבלתי שיחור ממיסע למפיק ולא היתה עבודה, ולא היה כסף. אז פניתי לאלוהים ואמרתי: 'מן המיצר קראתי ה', ענני במרחביה'".

ישנו תלמיד רוחני שצמוד אלי שעה בכל יום, כדי לעזור לקידום הרוחני שלי. הוא סיפר למורה על מצבי, ותיכף, באותו היום, נאסף סכום כסף עליידי התלמידים, וזה אפשר לי לעבור את החודש.

כולנו עובדים ומפרנסים את עצמנו, וכל מי שזקוק לעזרה מקבל. אנחנו לא לוקחים תרומות מאף אחד.

העניין הוא תמיד לעשות דברים בלי אלימות, בלי תאוה ובלי קבלת שכר. אמרתי למורה שאני לא רוצה לשיר סתם, ואז הוא אמר לי שלאמן יש ייעוד, והוא להגיד לקהל: 'יש מי שאוהב אותך, ואתה לא לבד', והכוונה היא לאלוהים. ובמקום למכור לקהל שירים מסוממים או שירים על מין, או כל שיר שמדבר על חושים, צריך לתת אור ואהבה.

יש לי שירים חדשים, ששלמה קאלו כתב. אלה 23 שירים, שהוא כתב לתלמידים. הוא נתן לי אותם ואמר: 'השירים הם שלך. עשי בהם כרצונך'.

בתחלה לא הבנתי את השירים האלה. חברה הסבירה לי שהשירים הם כמו אקוור מיקה, שמסירים כתם שחור. ככל ששמעתי אותם הצטברתי בי עוצמה חיובית, והיו לי הבזקים של שימחה.

בפעם הראשונה ששרתי לפני קהל בי אילת, כולם הקשיבו קשב רב והשיר התקבל במחאות כפיים סוערות.

זהו כמו לשמוע באך או הנדל. שם גם יש כיסופים לתורה. זה לא עושה לך שום דבר חוץ, זה פשוט זורם אליך.

פנו אלי בקשר למועדון הלילה שנפתח ביפו, וביקשו שאני אהיה התוכנית האמנותית של המועדון. רצו לקרוא למועדון בשם 'סוחר', ואמרתי שזה נשמע וול. דיברתי עם המורה על העניין, והוא הציע לקרוא למועדון 'וזה'. לשם הזה יש הרבה קונטראציות.

אני בטוחה שהקהל יאהב את השירים, כי לא צריך תמיד לרדת אל ההמונים שרוצים כשיר זה או אחר. פי את השיר משהו עם אמת בליבך, הקהל יאהב זה. לא צריך הגדרות כמו מוסיקה מיוזחת או ריקורבטן וכדומה. התוכנית שלי בנויה מאלפי צבעים, מהם שירים שהקהל מכיר ושירי עצמים מיוזחים שגם אותם נעים לי לשיר, אבל עכשיו הרי נעים לי לשיר את השירים של שלמה קאלו, בשירים אלו יש משהו של זרימת מים זכים כמו: 'הגיע עת והמבטים אחר, הגיע עת לשיר אמת ולא עוד לומר'.

לא עם אדונים

אני אתן לקהל אור, ואתן לו אהבה, כי לכל אדם יש כמיהה לאור. אני רוצה גם להשכיח לאנשים את תלאות היום ואת המצב הנורא כאן בארץ, מאז שהפכנו להיות עם של אדונים, ואני יודעת שכאשר נפסיק להיות אדונים, הכל יסתדר. אף אחד לא רוצה להיות עבד. כי טבעו של עבד להתמרד, וכמו שכתוב: 'כאשר עשית, ייעשה לך'. והעם הזה צריך להבין שעל שינאה מתגברים עליידי אהבה, ואלימות גוררת אלימות. יעני תחת עין' הופך את כל העולם לעיוור.

אנחנו צריכים לבוא לקראת הערכים. בכלל, מי שמפיץ רוע צריך לבוא לקראתו, לרכך אותו ולדבר איתו, כי הטוב תמיד ניצח, ואם יצרה האדם רע — צריך להילחם בו, וכמו שאומרים: 'הבא להרגך השכם להורגו' — מתכוונים ליצירה רעה. צריך ללמוד לשלוט ביצרים ולכבוש אותם.

אני לא יכולה לבוא לפוליטיקאים ולכפות עליהם דברים, אבל אולי דרך השירים שלי יגיע בהם אישורה טהור, אולי זה ידבר אליהם. כמועדות אשר את השירים האלה, ואני רוצה שהקהל ירגיש שמשקו אוהב אותו. לי יש ייעוד, ואני רוצה להצליח בו.

אני לא יכולה לשיר סתם מילים, אני רוצה לשיר אמת בלב, והאמת היא האלוהים, ואין מעבר לזה כלום.

השירים שלי ייתנו לקהל חוויה שנמצאת בכל לב.

עיתונות בע"מ

אתיקה

הצנזור הראשי

הורגלה לעבודה פיסית... לצאת עם דיווח אובייקטיבי... כמורכב מועסק במיפעל ממונה על הבטיחות הדואג לאכוף את תקנות הבטיחות בתחנות השונות... במחלקת האריגה מקבלים העובדים אוניות או אטמים ל-אונניים (לא נכנס)... העובדים מיוצגים על ידי ועד העובדים היומי או ועד העובדים החודשי... תנאי העבודה במיפעל נגזרים מההסכם הקיבוצי, ובהרבה נושאים אף טובים ממנו (רוצה לומר ששעור מיפעלים הם כמו "טקסטיל דימונה"?...) כמו כן העובדת בתחנה יכולה לשבת על סא הנמצא במקום למטרה זו כל 10-8 דקות

רינו צור: "עקרונות תעמולה"

20.00. בעת כתיבת הכתבה המיסערה היתה סגורה זמנית...

"אלה דוגמות, רק דוגמות. ומשום ההטעיה המגמתית החלטתי שלא לאפשר את פירסום המכתב המלא של דימונה טקסטיל. יידע הקורא שהנהלת המיפעל טוענת שכל הנאמר בכתבה שגוי ומגוון במיקרה הטוב, שקרי וגם במיקרה החמור.

"במילים אחרות, אפילו לרגע אחד קטן לא חשבו שם או בהתאחדות התעשייתיים איך לשנות במשהו את תנאי עבודתו של העובד. כן ישבו וחשבו, ואפילו הקדישו לכך שעות ארוכות, איך יוצאים מן הפירסום הזה. אז לא יוצאים ממנו. לא כך."

רינו צור צידוקיו של צור מניחים, לכאורה, את הדעת. רק לכאורה.

הערה

חיי אדם

כתרת קטנה בעמודו הרביעי של חדשות (יום א', 23.7.89), בישרה לקוראי העיתון: "נדרך תושב שהציל לפני 40 שנה את אלוף מילי ארץ."

גוף הידיעה מספר כי האורח א.ב., תושב השטחים — שעל שמו המלא, מקום מגוריו וגילו אינני חוזר כאן, מטעמים שיובהרו בהמשך — נדקר אתמול (שבת — מג.) בחוזה בעוז, ואושפז בבית החולים.

לבית החולים, כותב חדשות, הגיע האלוף (מיל') אברהם (ב.ר.) ארן, שביקר את הנדקר. למה ביקר? כי לפני 40 שנה בדיוק, מגלה

חדשות. נדקר האלוף ארן בגבו, בשדות קיבוץ נירים. מי שהציל את חייו היה א.ב.

"הפגישת בין השניים, שנערכה במחלקת האוטופרית היתה מרגשת" — מתייפח חדשות. ארן סירב לדבר על הדקירה באומרו: "אני לא רוצה להתייחס למה שקרה, מחשש שקרה משהו לא."

ידיעה חשובה, בלי ספק. עד ליום פירסומה היו חייו של א.ב. שרויים בסכנה מסויימת.

עכשיו, אחרי פירסומה, הוא סוף סוף מוגן. בקיצור: א.ב. כבר לא יחיה הרבה זמן. אבל מהם חיי ערבי לעומת סיפור כל-כך אנושי?

מכתב

ג'וק מת

עיר מעופשת של ג'וקים מתים.
זור לך. יש לנו כמה כאלה באשרדור. צלצל
אלי ואתן לך כתובת. **אייל בן-שמחון**
אינדרד

באשרדור

התמונה מראה את אייל בן-שמחון, שכתב את המאמר, עומד בפני בניין באשרדור. הוא לבוש בג'קט ונראה מרושש. ברקע ניתן לראות את מבנה האשרדור, המבנה המרכזי של המשטרה הישראלית באותה תקופה.

אבי רז באשרדור. גזען מתנשא?

לעניין חוקר

התמונה מראה קהל צפוף של אנשים, רובם גברים, המביטים לעבר המצלמה. הם נראים מרוששים, ויש להם ביטויי פנים שונים, מה שמרמז על אירוע ציבורי חשוב או מתיחות.

גזוז חלום של שנים.
עכשיו הוא מובטל. עולמו חרב.
בצר לו, בשקט בשקט, לבד, בין דימעה
לדימעה, הוא משוחח עם אלוהיו.
ובשורות האחרונות של מיסמך לעניין
מצאתי כתוב כך:
"המונולוג הנורא הזה הוא פרי הדימיון
בלבד. הוא לא נכתב עליידי מובטל, כי אם
עליידי אחד מעובדי העיתון, שאף פעם לא
פוטרו מעבודתו כלשהי. אך הדברים קיימים
במציאות בצורות דומות, כאלה ואחרות. האי
בטלה מכה בעוצמה בפרטים ובכלל, באדם
הבורד ובכבודו ובחברה שלה ובכבודיה. צריך
לעצור את הסחף, צריך להרים את הנושא אל
ראש סדר העדיפויות הלאומי. 140 אלף מוב
טלים זה כבר לא אות אזהרה, זה ורקור איום
ונורא".
משה אהן
אוי.

אייל בן-שמחון, עיתונאי ומייסד מקומון,
באשרדור, הביא לי השבוע מיכתב למישרד.
אני מפרסם אותו כאן כלשבוע:

אויב חדש קם לעיר אשרדור. אבי רז —
עיתונאי במערב. כל מה שהצליח לכתוב
בתכתב שני עמודים במוסף סופשבוע של
מערב. על עיר בת 80 אלף תושבים באשרדור,
מסתכם בסיפור על בית-המלון מ'עמ' שהק
שר היחיד שלו לעיר מתבטא באולסחתנות
הפועל בו.

יתר חלקי המלון הזה משמשים כאכסניית
פועלים הגרים מחוץ לעיר, לא מהסוג הי
יוקרתי-המתנשא של התל-אביבי. מבקר המ
לונות והערים" אבי רז, שירד אלינו, האשרד
רים, ממרומי הילטון. וקרק לגזרים את העיר
כולה בגלל מלון קטן ונידח, שלא היה לטעמו
האנין והמשובח.

מלא ברחמים עצמיים הוא תאר לנו איך
הוא, מיסכן שכוח, תקוע בחרד 23 במלון מ'
עמ' באשרדור, כשבשרותים פגר של ג'וק השי
רוע על גבו. מגיע לו פרס פוליצר לעיתונות
על ההקרה העצמית שלו למען עיתון מערבי
ולמען המדינה. הגיבור הלאומי העביר לילה
שלם עם רדיו לא פועל ובצעדים קטנים,
כשבשרותים ממתינים לו הג'וק המת, שכנראה
מייצג בעיניו את אשרדור וגם אותי.

אבי רז, אילו היית עיתונאי ולא גזען מתנ
שא, יכולת לצאת מהמלון שלך, ללכת קצת
ברגל או לקחת מונית, ולבלות באשרדור לילה
הרבה יותר יפה.
יכולת, למשל, ללכת ברגל בדיוק 200 מ'
טר מהמלון לחוף לידו באשרדור, ולגלות שזה
המקום התוסס ביותר בישראל. מאות אנשים
יורדים לשם ערב-ערב אל מועדון הברווזי הפ
תוח, האומבבה המפורסם והחוף המערבי המ
חורש. הופעות חינם יש שם כל ערב, המון
המון מצבירות מרומם, מוסיקה נהדרת ואוויר
רה של ביחד. שירה בציבור, רוק, ריסקו,
ריקודים, מיזרחית, אוכל מצויין ומה לא?
אני משוכנע שבשום עיר בישראל לא תמצא
אווירת חוף קסומה כזו, שמתחילה בשעות
הבוקר ומסתיימת בבוקר שלמחרת — כמעט
24 שעות ביממה.

אם אינך אוהב אווירה תוססת וצעירה וא
תה מעדיף קלאסה ורמה, יכולת לוותר על
הג'וק בחרד 23, וללכת 250 מטר למעלה
מהמלון, לכיוון אחר. שם היית מוצא את פאב
הנחשב. עם מיוזיק-אוויר בדיוק כפי שאתה
אוהב, ושירות מעל ומעבר למה שאתה יכול
לצפות ולקבל במקום אחר. יכולת לאכול שם
כאוות נפשך ולגלות — על אחריותי —
שהמקום נקי. הטבח שם יכול ללמד פרק את
רוב בעלי המיסעדות בתל-אביב.

אבל נניח שאינך אוהב פאבים שכאלה (יש
באשרדור) — ואתה מעדיף דווקא ריקס:
במרחק של רק 10' שניות (בדוק!) הליכה
כלפי מעלה ממלון מ'עמ' היית נתקל במיט
עדת הדגים שמגיעים אליה מכל רחבי הארץ
— מיטעדת הדגים של עמרם. ואם מלא שם,
או צמודה אליה עוד מיטעדה לא פחות טובה.
אבל אתה הרי עיתונאי צמרת, ולא באת
לאכול באשרדור. באת לגלות עיר. במיקרה
כזה יכולת לקחת מונית ולקפוץ לקפה צמ
רח: מקום ב"סופר" רמה, מעוצב להפליא. מע
טים כאלה יש בתל-אביב הגדולה. שם יכולת
לשמע מעוברים ושבים איך מטפחים ובונים
עיר נמל ומיסחר ממדרגה ראשונה.

ויש עוד עשרות מקומות כאלה: נקיים,
מטופחים, שוקקים חיים — והיריעה קצרה
למנות את כולם.
אבל העיקרון ברור אפילו לך: בחרת פינה
קטנה וניחת מתוך עיר יפהפיה, השוכנת
לחופיים נפלא, מצאת ג'וק בשרותים ונתת
לקוראים הנאורים שלך להבין שאשרדור היא

מפני שכתוך דיברי ההבהרה שלו
מקופלות שלוש טעויות בסיסיות.
הראשונה כרוכה בהתנשאות.
השנייה מתבטאת בסתימת-פיות.
והשלישית היא מעשה-תעמולה.

התנשאות — כי ההגנה שמתיימר
צורך להעניק לקוראי העיר מפני שיבושים
התעמולתיים של כותבי התגובה שלא
פורסמה, מציבה אותו כפווה של גננת. תראו,
אומר העורך לקוראי, זה לא יפה להוליך
שולל ילדים קטנים. הנהלת המיפעל הזה
מנסה לעבוד עליכם. היא לא מספרת לכם את
כל האמת, ואתם אינכם מספיק מבוגרים כדי
להבחין בזה. אם תקראו את התגובה, אתם
עלולים להתבלבל. אני, העורך שלכם, בתוקף
סמכותי כצנזור הראשי של העיר, מונע מכך
את הצורך להתלבט בין שתי לאמת. מה שלא
תקראו לא יזיק. בקיצור: את שיקולי-הרעת
שלכם אני לא פליכך מעירי.

סתימת-פיות — מפני שצורך עצמו
טוען, כי "מדור המיכתבים נועד לתגובות
הקורא בלבד", וכי "אם אין בו עבירה על
החוק, הוא חייב להתפרסם ללא התערבות
המערכת".

והעיקרון הזה, לכשעצמו, צריך להיות חזק
מכל טיעון אחר.

כי העיקרון הזה קובע שלנחשף, למותקף,
למושפל, לנעלב, למוקע ולנרדף — על לא
עוול בכפאו או עם מיטען עוולות-אמת שהוא
נושא כחטוטרת על גבו — שמורה זכות
התגובה וזכות המילה האחרונה.
זוהי הדרך היחידה להבטיח את זכויותיו
של המותקף כאדם וכאזרח.
וזהו גם הדרך העיקרית, במיקרים
מסויימים, לגונן על העיתון מפני כותביו.
סטייה מן העיקרון הזה — מכל טעם
שהוא, וזולת חשש להוצאת לשון-הרע או
לעבירה אחרת על החוק — פירושה סתימת
פיות, המנוגדת לעקרונות-היסוד של חופש
הביטוי, שהעיר מתיימר להימנות עם מצדדיו
ומגונניו.

הטעות השלישית של רינו צורך ניגודת
מן השתיים הראשונות. כמוכנים רבים היא אף
חמורה מהן.

כי עורך העיר אינו מסתפק בכך שהניף את
חרב הצנזורה על תגובתו של טקסטיל-דימר
נה, ושחיווי על רעתו על כישוריו השכליים
של ציבור קוראי העיתון, לנפות מן התגובה
הזאת את דיכריה-תעמולה ולהותיר את
העובדות.

על שתי הטעויות הללו מוסיף צורך שני
שועיית-תעמולה לפירסומים מתחילים: הוא
מפרסם קטעים תלושים ממיכתב-התגובה של
המיפעל ומנהליו, ועושה בהם שימוש כדי
לתקוף אותם שוב ושוב.
כך הוא שומט את הקרקע מתחת לטיעון
הרופף במילא, כי אחת הסיבות לאי-פירסומו
של מיכתב-התגובה נובעת מכך שהוא מנוסח
לפי "עקרונות תעמולתיים".

ההגיון הקלוש שלי קובע בדיוק להיפך.
הוא קובע שלפירסומי מותר לעשות
שימוש בעקרונות-תעמולה, לצורך התגובה,
מפני שזה מיקצועו ולשם כך נשכרו שרתיו.
כאשר הוא נוקט בדרך כזאת, אין סכנה שהיא
תשבש את רעתו של הקורא. האחרון יתייחס
אל תגובת המיפעל כאל "תגובה בע"מ", ככל
מיקרה.

אבל מה שמותר לפירסומי אסור לעורך.
ובוודאי אסור לו לשבש את תעמולת
הפירסומי ולהחליף אותה בתעמולה של
עיתונאי.
בעיקר כאשר העיתונאי הוא העורך
הראשי.

תפורסם פקודת-מכצע, מי יקבל תחפושות, מה הם התנאים לתחפושות — — — תחפושות?

מסתבר שיש הרבה מאוד אנשים שלא מוכנים להעיד, מתוך פחד. הם יקבלו תחפוזות, והם ידברו בקול הטבעי. בשני מיקרים הוכנסו לאנשים מסוימים, נוסף על תחפוזת, גם מכשיר לעיוות-הקול.

זה יופי של גימיק. אבל כל שחקן יוכל להסתתר מתחת לתחפורות והמכשירים המעוותים.

יהיה גם נוסריון, שיבדוק את האותנתיות של הערויות.

„אני החובע — לא הקובע. יהיה לרבינוביץ גזר-דין. אולי נידוי. אולי החרמה. אילו היו אומרים לי שהוא מת, הייתי פותח את הקבר לראות!“

תחפושות של נוטריון?
ברש צחק. „לא, לא. נוטריון — נוטריון“
כשאתה אומר שיהיה מישפט פומבי, אתה לא מדויק. אתה הולך

עד

להרשיע אותו. זו תהיה תלייה פומבית.

ליאיר רבינוביץ נמסרו הדברים העיקריים, והוא יוכל להתגונן. הוא גם קיבל הצעה שהוא יוכל לבחור את חברי-המושבעים, אבל אני לא מאמין שהוא יוכל להביא 120 איש ולשכנע אותם שהוא צודק.

איך תמלא 3000 מקומות ב„היכלידהתרבות“? עם שלמה ארצי?
„לא. יהיה רק האירוע הזה, וקוקטייל של מוצרי פיקוס“.

איך תביא את האנשים? אנלך במפעל עובדים 200. עם הנשים זה 400. ספקים, סוחרים, בעלי-חנויות — אלף איש. חסרים אלפיים.

אני לא מביא אף אחד. כולם ישלמו מחיר מלא. 50 שקל לאולם, 30 שקל ליציע.

אתה הולך להרוויח מזה?
„להרוויח לא, אבל זה יכסה את ההוצאות. אתה חושב שאנשים יבואו?“

אני בטוח.

אתה מוכר את הכרטיסים באמצעות „הדרך“?

השיחה מתנהלת בגוונרסטון מחוייכים. המחיר הועלה ל-50 שקלים כדי לצמצם את מספר האנשים, בגלל הדרישה האדירה. והייתה גם הצעה לעשות ערכת-עירעור, שבו עיים אחרי האירוע.

אז אתה תעשה אולי סיבוב הופעות?

„אולי. זו הסיבה שעושים גם קלטות. אתה צחק.“

אני בטוח ומשוכנע שזו ההצגה הכי טובה שעולה כאן בעשור האחרון.

יהיו גילויים חדשים?

„יהיו גילויים חדשים, שכל מה שידוע עד עכשיו יחוור לעומתם.“

תהיה גם סניגוריה, במישפט הזה?

יכלידהתרבות, אומרות המודעות ה-אגריניות של משה ברש, יהיה זירת האירוע הגדול. לייר רבינוביץ, הנציב הפורש של מסיבהכנסה, ידעמו בעוד חורשיים למישפט פומבי, בגר מעשים שנעשו בתקופתו, וחלקם מתחלים להתפרק. העובדה שרבינוביץ כבר פרש מנציבות, ושדאואל בריוסף, פקידהשומה של גושדון, שהתנפל על מיפעלי פיקוס בשומות של עשרות-מיליוני שקלים, נמצא בכלא, ושהמישפט של ברש נגר מסיבהכנסה נמצא כשלביהסיוכר מים, איננה מורידה מלהם התעשיין, שבא לפגישה הראשונה כשהוא מצוייד במיסמכים,

בקורידור ובסגירות טבעית, ובחזי כהן, המתקש על התואר „דיד“.

הסיפור עצמו מססה בשנים האחרונות בהרחבה ניכרת בעיתונים, ואתם חלקים שאינם מודגשים די הצורך, לרעת ברש, מגיעים לתודעה דרך צינורות-השורת הפריטי שהוא בנה, עמודי ידיעות-פירסום בעיתונות היומית, המכילים בצד טבלאות מתירי משוות, הודעות על מיכצעי-מכירות ופירסום תרמיתי, גם דיווחים משרדהקרב הפרטי שבין משה ברש, אזרח, ובין לייר רבינוביץ, נציב מסיבהכנסה.

רבינוביץ הלך. את מי מעניינת מילחמה במי שהיה?

„המישפט הוא לא נגד מנגנון-המס, אלא נגד לייר רבינוביץ כמפעיל מנגנון-המס. יש לנו עוד כחורשיים, וסידדת-המודעות תגבר.“

אלי דסה העולם הזה

שאלה של מישמעת

שמישמעת יש להשליט. אבל...
אבל להיכן נעלמה מישמעתהברזל,
כשמדובר בעניינו של הכוכב הגדול אלי אוחי
נה? עם כל הירידות השוררת בינינו, ועם כל
ההכנה לדיכודך שפקד אותו בעיקבות פרי

הנבחרת נסעה ביום החמישי להתאמן בש"ווייץ. בדיקה 90 נופה מהסגל חלוץ מכבי
נתניה, אלי דריקס. הסיבה — נכון יותר:
העילה — בניגוד להוראתו של מאמך
הנבחרת, יעקב גרונרמן, שאל לשחקניו להת-

אלי דריקס

אם מישמעת, אז מישמעת

שת אודינה, אלי בכלל לא התאמן עם הנב"חרת. לא זאת בלבד, אלא שהוא ניתק כל מגע
עימה, והיה צורך לחפש אחריו עד שהסתבר
שהוא נעלם חזרה בבלגיה.
מדוע הוא לא נופה מהנבחרת? אם מישמ"ע
עת, אם עקרונית, אז...

אמן בקבוצותיהם לפני היציאה לחו"ל, נראה
דריקס, ברוב תמימותו (אני לא רוצה לומר
משהו אחר), מצולם, באחד העיתונים, כשהוא
מתאמן עם שחקני מכבינתניה. להגנתו
הוא טען שלא התאמן, אלא רק התרוצץ לצו"ר
רץ צילומים. אני מסכים כהחלט עם גרונרמן

פלא!

משה סיני הוא רוצה — אביו! — לעבור
מקבוצת הפועל תל-אביב (וכנראה, לכני"י
יהודה). או במקום שקבוצתו תמכור אותו בצור
רה מכובדת, ולפחות תרוויח כסף תמורת כו"

משה סיני

לא לבזבז זמן על שטויות

כב ברמתו, ותצא מעט מקשייה הכספיים,
תוכעת אותו האגודה על סכום בסך 1.6
מיליון שקלים — סכום כסף שהוא "קיבל
יותר מדי..."

אני אומר: אם מישוה נתן לו בזמנו סכום
שכזה — הוא כבר איננו באגודה, ומי שמינה
את מי שאולי נתן לו — צריך ללכת הביתה.
אם עוד לא הלך — צריך להוליד אותו, במ"י
הירות.

בעונה שעברה נענשו שמונה משחקני

ע'סקת

השבוע

הפועל-כפרסבא הופכת אטיאט לבינלאו-מית!

תחילה רכשה מאמן-פאר פולני, ואילו עכ"ש
שיו נורע שרכשה שחקן ארגנטיני (גארה) —
מטובי הכדורגלנים במדינה ההיא שאף היה
שותף בזכייה בגביע העולמי 1986.
השאלה המתבקשת היא, כמובן: איך מס'
כיס נפיל שכוה לבוא ולשחק בכפרסבא של'
נו? אמנם משלמים לו 100 אלף דולר, אבל.
הסיבה נעוצה בכך שלבחור כבר מלאו 32
אביבים, ובגיל כזה לא רצים אחריו ברחבי
אירופה עם חוויס שנועדו לחתימה.
אגב, השירור נעשה בהמלצתו של בלאר-
דו, מאמן נבחרת-ארגנטינה, והמתווך המיס'
תורו שפעל בעסקת קיבל עבורה 10%!

שיר אשיר במיקלחת

צריך להבין שזיתוני היה שחקן טקטי,
שיחק שני תפקידים לחילופין: בלם אחר
רי ורץ דפנסיבי. הוא היחיד שיכול היה
להחליף את יעקב אקרויו כבלם. כך יכולתי
להעביר את אקרויו לחוליית-הקישור, ול'
הפתיע בכך את מכבינתניה.

ידעתי עד כמה הם מתכננים לשמור את
צעדיהם של כוכבי, משה סיני ואלי כהן.
מאחר וקרה מה שקרה עם זיתוני, החלטתי
שלא אשנה את ההרכב וצורת-המישחק,
למרות שתיכננתי כך במשך ימים.

הערכת-המצב שלי — שזיתוני יהיה
חייב לנצח במישחקו — התבררה כנכונה.
הוא הצטיין כבלם, כפי שלא הצטיין מעורו.
אחרי המישחק, המוצלח מבחינתנו, עמד
לו זיתוני במיקלחת ושר בקול-יקולות. נכ"י
נסתי לחדר-המיקלחות וקראתי לו בחבי"י
בות: "קובי!"

הוא ענה: "כן, ריד!"
המשכתי: "...עשיו ישר לך 5000 שקלים
קנס, ובסנה הבאה אתה לא משחק בהפועל
תל-אביב..."

הוא נדהם וניסה, כמובן, לשנות את
דעתי. שומדבר לא עזר. נותרנו ירידים עד
עצם היום הזה, אבל בעונה אחר-יכך זיתוני
כבר לא שיחק במדי הפועל-תל-אביב.

קובי זיתוני
החברים פיתו אותו

אפרופו מישמעת, בעונת-הכדורגל
1981/2 אימנתי את הפועל תל-אביב. רצנו
אז לקראת האליפות, ונקבע לנו מישחק
חשוב ביותר נגד מכבינתניה.

אז היתה נתניה קבוצת-צמרת. ערב ה'
מישחק הקובע כינסתי את השחקנים בבית'
מלון, וסיכמתי עימם טקטיקות לקראת
הבוקר שלמחרת. הוריתי להם לנחש היטב,
ועזבתי את המלון. השחקנים נותרו עם מני'
הליהקבוצה.

למחרת בבוקר, משהגעתי למלון, הרגש'
תי שמשוה התרחש שם במשך הלילה.
מה הסתבר לי? שקובי זיתוני יצא לסי'
בוב עם חברים שהודמנו לגמרי במיקרה
לבית-המלון ושפיתו אותו, את המיסכן.

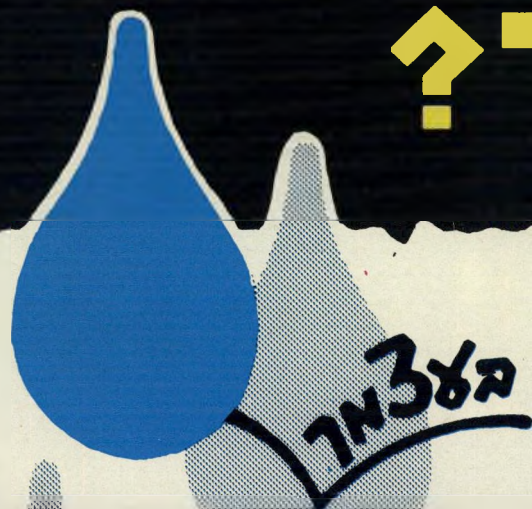
כשנתקל בי זיתוני בחדר-האוכל, עשה
הצגה גדולה והרים קול גדול על גיל
לנראו: "למה לא הערת אותי?" אמרתי לו:
"יאללה, שמענו עליך הכל!"

ברוך למיגרש אמרתי למנהל-הקבוצה:
"קובי זיתוני יהיה היום השחקן מיספר 1
במיגרש!"

"מה?" נדהם המנהל, "אתה מרכיב את
קובי אחרי מה שעשה בלילה?"

"כן, עניתי, "דווקא בגלל זה, הוא כל'
כך יפחד להפסיד, עד שיתן את נישמיתו
כדי לנצח במישחק..."

מה מצב הגג שלך?

חדש או תקן באקרילפז

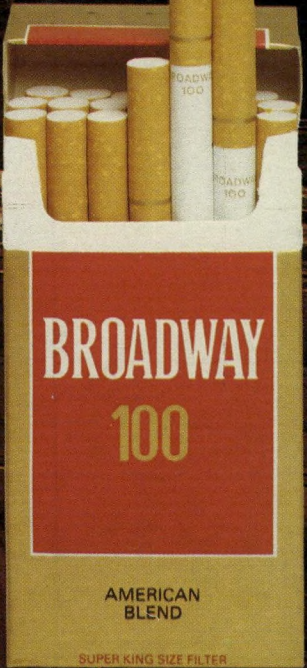
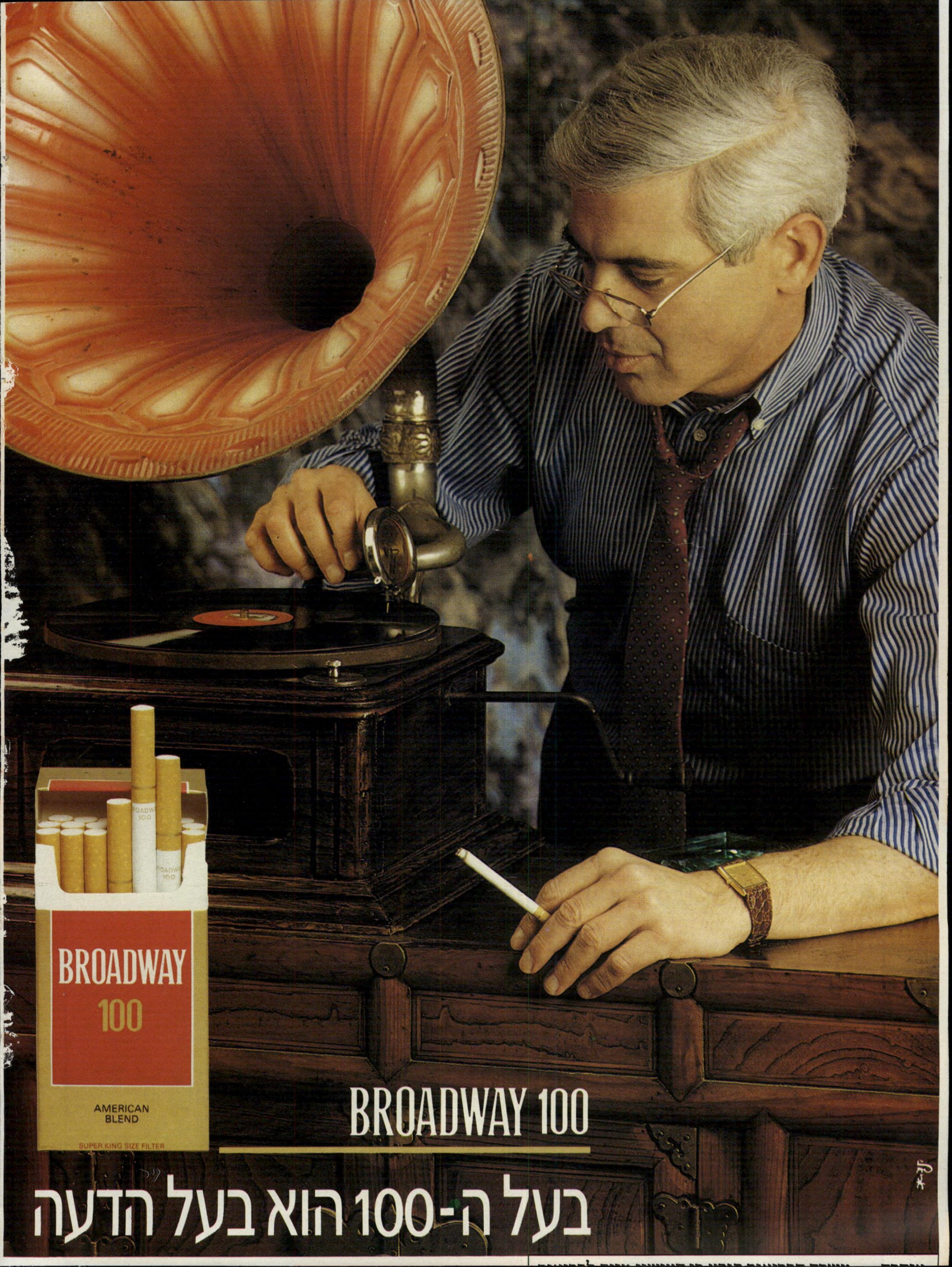
היתרון הגדול - באקרילפז תוכל להשתמש בעצמך,
בלי צורך באיש מקצוע ובלי צורך בחימום החומר.
אקרילפז הינה משחה לבנה שלאחר יישומה על הגג,
יוצרת יריעת איטום לבנה ועמידה לאורך שנים רבות.
הגוון הלבן של יריעת האיטום נשמר לאורך שנים,
בלי צורך בהלבנה.

התקשרו למומחים שלנו. הייעוץ חינם!

**זה הזמן לאטום את הגג מחדש
באקרילפז - מוצר איכות נוסף של פזקר.**

פזקר - אגף השיווק, תל-אביב, דרך יפו 3 טלי: 03-5101067, 03-651853
מפעל: אזור התעשייה, אילון תבור, מול קבוץ דברת טלי: 06-595732, 06-595356-7
מחסן מכירות: טלי 06-595355

BROADWAY 100

בעל ה-100 הוא בעל הדעה